

Additio Ad Corinthios II Ca. I Replica

tima mortificatio: vt dictu e. r fuit amota pna syllaba p iperit...

hndictione bonis. d. Sta dnt nri cu oib' vob' r. put i possil. Replica. In vltimo ca. Adledictione eozuz q ebu...

Glo. ordi.

Ca. I. D. Aulus aplos r. Saluati onem primo more solito pmittit. Inde de bonis p...

Incipit plog' i scdaz eplaz Pauli ad Corinthios. In secunda ad corinthios epistola qua...

Nico. de lyra

cu traserat p eos p' pma apli eplaz missa: vt bt in fi ne illi' eple. Cosequent po...

Ni. de lyra

Incipit expositio scde eple pauli ad Corinth.

Ca. I. D. Aulus aplos r. Saluati onem primo more solito pmittit. Inde de bonis p...

Est actam a corinthijs penitentiā cōsolatoziā scribit eis epistolaz aplos a troa...

Explicit argumentū: Incipit epla Pauli ad Corinthios secunda.

Aulus aplos iesu christi p Ca. I a b s non v'surpariue. b s no hoim. c s qui iuit cu pri...

volūtate dei: et timotheus frater ecclesie dei que est corinthi cū san...

gra renatus. s p'sbyteris. a s cui' metropolis e corinth'. b s ecce sa...

cris omnibus qui sunt in vniuersa achāia. Sta vo...

bis r par a deo patre nro r dno iesu christo. Bndi...

gloria eius non poreft augeri nec minui: in suis sit exaltatus in quibus per...

cognitionem r ipsozum pfectum dicitur exaltari. s nobis q xpi filij sumus.

ctus de' r p' dñi nri iesu xpi pater misericordiaruz...

a s non minus est tribulatione solatium. s ministros. s aic r corporis. f r de' toti' solatiōis: q cōsolat nos in omni tribula...

tione nostra: vt possimus r ipsi consolari eos qui i...

a s id est qualiter. b s per ealem consolationē q hortat nos ad grauioza. s oī pressura sūt p' exhortationez: qua exhortamur...

* id e' po.

Replica

Glo. ordi.

S vt solaret nos: s etia exhortaretur: et ita nra solatio valet etiaz ad alios exhortari vt vere possimus consolari.

a Pro vna exhor. In amaris sal' et pmiu pro mittit. b Ho eni volu. et. He coithij desti ceret patietes tribula tiodes ab ifidelib: apst dat eis i expleu seipm: vt sic ipe cor: roboratur i suis tribulationib:.

c Ipi. Ho solu alij de nobis: s et In nobis. Quia natura nra nil nisi mortem pmittetbat v defectu. Taa isole tia inqat' significat i surrepisse h fidei pdica tores: vt morte h oculos haberet. Sic eni affli cti fuerat vt desperaret de p'senu vita. **d** Et eruit. Quia de' p'sidia sua no negat suis in ne cessitate posuit. **e** Et adhuc. Et ex personis mltaz speciey ad deuz p' pdicatione eoz co uerfis: gre agat deo p pdicatione eoz p mltos hites ca donatiodes si det: q in ipis e. Perlo nas m. f. di' ifates: pu eros et ceteras etates p vtriusq sexus pdit one. **f** Ex multaz p. Alia tralatio vt i mul toy facie ei' q i nob et. Que lra sic legit. **g** orones v're sic iuuabur nos vt p mltos grate agat deo p nobis. gre dico et' donatioids q est i nobis h no mutatur. agant dico in multoz facie. Aug. i. iter mul tos r cora mult. h ido qz gratia dei solatur aplos causa multoz. i. oim creditiu: qz causa r p'sure eis igerebat. Et ido illi oes credetel gras deo referant p li beratione. **g** Dona tionis. Procedetis ex psonis. i. honest' vir: vt vobis r alijs mltaz fa. i. discretionu: vt di cretoy meritorum r di uersaz xutu: vt faci es lob fuit patietia: da uid builitas: moysi ma suetudo. **h** Per mul tos. Exponit qd supra dixerat a psonis multa ru faciez. **i** Ha glo ria nra. Ideo r vos et alij debetis ozare p no bis. Vel ido orationes v're poterunt nos iuua re: qz hoc vnde gloriatur tam honestuz est. **k** Testimoniu. Sunt bona opa que testatur exterius: qd sit i scia Testimoniu

Ad Corinthios II Ca. I

S nos. s vt vere possim' consolari. s q p rpo: id e christi noie inferu: vel quas ad similitudine xpi parimur.

r ipe a deo: qm sic abundat passi/ a
a s no minus. b s cu vel b liberamur vel piccare parerna in flagellis intelligim': qz flagellat omne filiu quem recipit. s in nobis qui sum' eaz loc'.

ones xpi i nob: ita r p xpm abun b
s sed hoc totu p vobis.

dat consolatio nra. Siue aut tri/ b
a s qz nro expleo monet vos de' pari vñ sal' eret/

bulamur p vestra exhortatione b
na vobis. a s spe pmiu. b s vt illez speret. s qz nro expleo monet vos de' pari sub ipe pmiu vt sic leuius feratis.

r salute: siue consolamur pro v'ra c
a s ad grauiora vel finitris malis vel virtute patientie dara nobis.

colatiode: siue exhortamur pro f
s vt ad maiora aemini. r salute speretis. a s p salute dico. s sal' opaf. i. incedit opari i vo bis. i. nos incedim': q opet in vobis tolerantia.

v'ra exhortatione et salute: que g
a s quasi debetis exemplo nostri eade pari: que r nos parimur.

operatur tolerantia earundem pas h
a s a deo opaf. s qz speram' vos passuros.

sionum quas r nos patimur: ut i
a s parimur dico. s ad vestra vtilitatem.

spes nra firma sit p vob. Scien/ k
tes qm sicut socij passionuz estis: m
a s qz equa glia labori v'ro retribuatur. s in futu ro. s eterne. s exponit tribulationes.

sic eritis r solatioids. Ho eni vo/ n
a s qz vobis scire pficet. b s pseudo de sua glo ria gloriant: nos vo de tribulatioe.

lum' ignorare vos frs d tribula q
s qd de ea hoc. s. a s pcedenti tribulationu.

tiode nra q facta e i asia: qm supra q
s pondere passionu. s et. s humanā.

modu grauati sum' supra xrtute r
s adeo. a s nos q de malis solemus gaudere. b s non solum loqui r cetera facere.

ita vt tederet nos etiam viuere. s
s non solu reddebat viuere: sed etia. a s certitudi nem omnimodam dissolutionis.

Sz ipe i nobis ipeis r' sponu mor: t
a s ideo deus ratiu p'misit eos affligi.

tis habuimus: vt non sim' fiden v
a s maledictus enim qui confidit in hoie. b s in quo secure: qz ipe est. c s cui simile e q me de ill' pdictis liberauit. vñ subdit: qui d ra. rē.

tes in nobis: s i deo qui suscitauit p
mortuos: qui de tatis periculat

eripuit nos r eruit: i quem spera q
s ad salutem reduxit. a s tendentes mēris de/ siderio.

mus quonia r adhuc eripiet ad/ y
s non solu nobis et alijs s r. s vel nibus.

iuuantib' s vobis in oratione p y
s facta vel cris. s ita oratiodes v're iuuabur nos vt p multos. s. i. a psonis diuersaz eratum.

nobis: vt ex multaru personis fa a
s vel vobis. a s libera/

cierum: eius q in nobis est dona b
tionis et ceteroz bonoz. s fideles.

tionis: per multos gratie agant b
a s Ambro. ideo non diffido de auxilio dei: quia pura est conscientia ab omni simulatione. b s hoc vnde gloriatur.

i p nobis. r Haaz gloria nostra hec c
est testimoniū conscientie nostre:

Ca. I Nico. de lyra

id e sponedo eis pmiu eternu: sic a deo nob est pposi tu: r exponedo ei' scpturas inducetes ad toleratiaz passionu: sic a deo reuclare sut nob. a **Qm** sic. Hic pnr allegat sui dicti ronez. Et qz duo dixerat. s. qz solatione a deo acceptat i suis tribulatioid: r qz pcede bat ad vtilitate fidelu. Ideo pmo psuadet pmiu dicēs: **Qm** sic abundat passioes xpi. i. tribulatiodes q i capti te xpo iceperut. b In nobis. i. apst ad qs a capite deriuatē sut. c Ita r p xpm rē. p' qd d' ps. rē. q. Sedz multitudinē doloꝝ meoz i corde meo: solatio nes tue letificauerūt aiām meā. r h e valde rōnabile. **C** osequēter psuadet scdm. d. d. Siue aut tri. p' v'ra rē. i. h cedit ad vtilitate v'ram: inq'rum expleo nri ad tolerā dū patieter tribulatiodes debetis animari. **e** Siue solamur. r h cedit s'lr ad solatiodes v'ram: inq'ru habet' eiufde boni pmissionē. s Siue exhor tatione r salute. ex h eni vos mag' instrum' r ad opa sa lutis inducim'. Ideo sequit: **g** Que. i. q exhorta tio a nobis pposita supple vobis. **h** Q'raf tolerā tia rē. i. reddidit vos fortiores ad toleratiaz passionum earūde. **i** Quas r nos pa. exhortatio eni q sit ver bo r facto e efficacior. r quia patietia discipuli firmat spem magistri de stabilitate ei' i bono r psecutiōe pze mij. Ideo subdit: **k** At spes nra rē. q. d. ex toleratiaz eni v'ra firmiter speram' q pmiuz beatitudinis p'eq' m'nt. ppter qd subdit: **l** Scietes. nō certitudine euidentē: s adherēte. **m** Qm sicut socij pas. estis. in p'nti. **n** Sic eritis r sol. i futuro. o **Ho** eni. hic pnter captat eoz veniuolētia recitādo qdā in spe ciali. et pmo recitat psecutionē quādā sibi i solatio nē a deo factā. et scdo psequit hui' causā. ibi: **Ha** glo ria. Illa ho tribulatio fuit exercitata ptra paulū apud ephesū p quendā argentariū: vt habet **Act.** r. r. de q d' hie: **Ho** eni volum' igno. vos fratres de tri. nra. qz vobis erit patietie materia. **p** Que facta e i asia. in q e ephelus. **q** Qm supra modū gra. sum'. i. su pra modū humanū. **r** Supra xrtute. supple natu ralē. Sed ptra h videt eē d' r. **s** Cor. r. Fidelis deus qui nō patiet' vos tētari supra id qd potestis. **D**icēdū q duplex e virt' siue p'tas. i. nature r grē. supra xrtutē ho nature saltē de cōi curfu bñ pmittit de' aliqñ fide les tētari. r tūc dat xrtutē grē ad posse sustinere. r sic loquit apst. **j** Cor. r. vñ ibidē statim subdit: Sed fa ciet cū tētatiōe puētū vt possitis sustinere. **s** Ita vt te. nos etiā vi. p' pōdus eni tribulatiōis aliqñ p lōgatio vite reddidit tediosa. **s**z p hoc videt quod d' **Fac.** j. **Q** gaudū eristimate vos frs cū in tētatiōis varias incidertis rē. **D**icēdū q tribulatio fm se p'si derata odibilis e r odiosa. r sic loquit h apst. in com paratiōe tñ ad finē e iocunda: vt pote ad psecutionez beatitudinis ordinarā. **M**atth. v. **B**eati q psecutiōez patiunt' ppter iusticiā qm ipoz est regnū celoꝝ. sicut medicina amara ppter psecutionē sanitat' e amāda. **t** Sz ipe i nobis ipeis re. mor. habuim'. i. firmā opini onē motēdi tunc. **v** At nō sim' fideles i nob. i. in xrtute p'ria. **r** Sz i deo q su. mor. rē. q. d. idē repu to ac si nos a mortuis suscitasset. **y** Et adhuc eri. i futuro. **z** Adiuuati' et vobis rē. i. nō solu fiet b ex merito nro: s etiā ex merito v'raz orationū p vob. **a** At ex mul. psonis facierū. i. ex psonis multaz pdi tionū fm etate statū r sexū. qz ex h q de' dat bñficiū alicui ad pces multoz: nō solu obligat ad gras agen dū deo ille q bñficiū recipit: s etiā oēs p qz ofonez b fit. p' qd de' aliqñ dat aliqd ad pces mltoz: vt oēs obliget ad gras actiōes. qd etiā cedit i bonū omnū. **b** Et q i nob rē. i. vt p bñficio nob collato p'cibus multoz mlti gras agat deo. **c** Haaz glia. Hic pnr ponit causa dicte solatioids: q accipit' ex pte solati. et diuidit i duas ptes. nā hec causa pmo ponit. scdo ad b testimoniū inducit. ibi: **Ho** eni alia scribimus. Circa pmiu sciendū q solatio apli p'sistebat in firma spe diuini auxilij: vt p'z ex dicit. talis aut spes causat i hoie ex eo q viuūt fm dictamē p'scie pure r recte qd facebat apst. iō dicit: **Ha** glia rē. q. d. iō secure p'fido d diuio auxilio p' testimoniū p'scie p'rie q remurmur rat malo iteri': r gaudet bono. et huic testimonio de/ bet hō mag' credē d' p'pa bonitate qz testimonio hoim: **qz** qui videt

B

C

† 11. q. 3. e2
interverbū
De sa. vn.
c. vnico.

Testimonium scie. i. co
 scietia no remordēs h te
 stificans qd in sine. rē.
 a Dei. Sicut impijs est
 magna pena cōscientia:
 ita pijs gaudiz. non q/
 si inde superbe gloriāti/
 bus: sed deo totum dan/
 tib⁹. Ideo recte non ait:
 Gloria nostra est testimo
 niū allene malicie vl mi/
 nozis gratie: sed cōscien/
 tie nre: que quia occulta
 est non ē subiecta alieno
 iudicio. r ideo nullus p/
 sumat ptra eam vel cogi/
 tare vel pferre sentētia.
 b Non in carnali sapiē/
 tia. Que est voluptates
 diligere: labores vitare.
 vel fm naturas rerū: et
 non contra predicare vt
 pseudo faciebant quoz
 fucatam predicat ionem
 arguit. c Spero autē.
 Ambro. proficere illos
 sperat: quia ceperat me/
 liores effici cognito apo/
 stoli affectu circa se: et
 gloriabantur in eo.
 d Quia gloria vestra.
 Cognoscetis: quia glia:
 id est per nos consequi
 gloriāz eternam debet:
 et nos per vos bene in/
 structos: qd non esset si
 cum offendiculo a vob
 acciperem. e Hac cō/
 fidentia. Quia vita mū/
 da vel emendata quozū
 dam erat: voluit videre
 quos ante indignū erat
 videre. Si ergo non iuit
 ppter alios est qui mo/
 do se purgant. f Ho/
 lui paus. Aug⁹. P⁹:
 quia in priorī epistola p/
 miserat se venturum: et
 non venerat: r ideo mē/
 dax r leuis videbat: qd
 modo excusat. Non enī
 fecit hoc nisi pro eozum
 culpa. Non est iudican/
 dus mendax: q dicit fal/
 sum: qd putat verum: qz
 qstuz in se est: non fallit
 ipe sed fallitur. Contra
 mētitur ille: qui dicit ve/
 rum qd putat falsū: nec
 est liber a mēdacio: qui
 ore nesciens verum loq/
 tur: sciens autē non esse
 verum voluntate menti/
 tur. g Et sit apd me
 est r non: id est vt prepo/
 nam voluntatem vtilita/
 ti. Q. non sic. quia vtili/
 tas preponēda est volū/
 tati r sic feci. h Fide/
 lis autem deus. In hoc
 non sum mentiri creden/
 dus: quia i nullo alio sū
 vobis mentitus. Et hoc
 credi potest: qz de⁹ est fi/
 delis: qui pmisit docto/
 res veritatis: vel de⁹ ve/
 rar est mihi in hoc testē:
 et hoc est videtur apud
 me esse

a s nō aliud in ore r aliud in corde habētes.
 b s sincerā veritatem de deo: non etiam legis
 obseruārias p dicanres.
q i simplicitate cordis r sinceri
 s qz a deo ē hec gloria conscientie simplicitas
 et sinceritas.
tate dei: et nō in sapia carnali:
 s i. fm q spūs gratis mihi indicauit.
sz in grā dei conuersati sum⁹ i
 s vbi tot mala. a s simpliciē cōuersati sum⁹
hoc mūdo: abūdanti⁹ autez
 a s erga vos. s qbus cessimus de iure nostro
 quia cum ab alijs acceperit ab his noluit.
 b s abundantius ad vos: qz nec in prima epi/
 stola exegi aliquid nec in hac.
ad vos. Non enī alia scribim⁹
 s in prima epla. a s in experiētia opez.
vobis qz q legistis r cognoui
 s et scit hucusqz de me cognouist: ita deim/
 cept cognosceris.
stis. Spero autē q vsqz in finē
 s me in eodem.
cognoscetis sicut r cognouist
 a s nō ex toto: qz r si scitis q abstinui: non rē
 scitis quāra discretiōe hoc feci.
nos ex pte: qz gloria vestra su
 s que gloria erit. b s aduent⁹. i. rēpore iud/
 dicij. s cū omnia aperta erunt.
mus: sic et vos nra: in die dñi
 a s iam qdam vestrū correxi sunt. s vel abū/
 danti⁹ ad vos seruauī simplicitatem: r i hoc
 confisus: vel in hoc q speramus per alterutrū
 glouificari.
e nostri iesu christi. Et hāc pfidē
 s qz irem in macedoniam.
f tia volui pri⁹ venire ad vos vt
 s p meā pscntiam. a s confirmationē que
 post fidem: vel qui prius fidem habueratis.
 b s vestro ducē.
scōz grām haberetis: r p vos
 a s vt multipliciter vos cōfirmarē.
trāsire macedoniā: r itēz a ma
cedonia venire ad vos: r a vo
 a s vel elemosnam ferrē sacris qui ibi erāt.
 b s ad hoc ergo venire volui r non veni.
bis dēduci i iudeā. Lum g hoc
 s et non feci. a s vt qd rōne non pposui: s
 impetu animi eadem leuitate dimisi.
voluissē: nūquid leuitate
 a s faciēda vel dimittēda. b s vt p carna/
 li cōmodo pposuerim: r qz n̄ erat dimiserim.
vlus sū: Aut q cogito fm car
 a s vt p has causas sic apud me. i. in incērio/
 ne mea affirmatio r negatio de eodem.
s nē cogito ut sit apd me: et nō
 b Fidelis autē deus: qz sermo n̄
 a s id est mendacium vt in pseudo. s id ē nō
 aliud egi: qz scivi agēdum: quia veritas ppo/
 nēda est voluntari.
q fuit apud vos: nōn ē in illo
 a s id est in eius predicatione qui dei filius te/
 sua christus est.
est r nō: s ē i illo ē. Dēi enī fili⁹
 iesus christus qui i vob p nos
 p dicitus ē: per me et siluanuz
 s i. mendaciū.
r timotheū: nō fuit in illo est r
 a s nūqz aliud voluit qz qd vtile est.
 b s verax est dei filius r vere quia.
nō: sed ē i illo fuit. Quotquot
 enī pmissiones dei sunt: i illo
 s vel fm alia sram veritas et cōpletio.
est. Ideo r per ipsuz amē deo
 s id ē fide.

qui vident tm exteriora cōtra illos qui reputant se bo/
 nos ex hoc q ab alijs laudant. a Q in simplicita/
 te. qstuz ad rectitudinē intentionis. b Et sincerita/
 te. qstuz ad bonitatez operis in se. que due requiruntur
 ad bonitatē actus. s q sit bonū opus ex genere: r ex si/
 nis intentione. c Dei. hoc addit: quia talia nō ha/
 bet homo a seipso: sed a deo: ad quē debet ista referre.
 d Et nō in sapia carnali. i. nō innitendo terrene sapie/
 sed gratie diuine. e Cōuersati sum⁹ in hoc mūdo. i.
 inter hoīes. f Abundanti⁹ autē ad vos. h dicit apo/
 stolus: qz illis p dicitur ab alijs h q accipit ab eis sū/
 ptus: vt habet infra. r. ca. quos tñ acceptat ab alijs.
 g Nō enī alia. hic psequēter inducit ad h testimoniu
 ipsozum et corinthiozū: qui p experiētia scire poterāt
 dictū apli verū esse ex sua cōuersatiōe inter eos: r p epi/
 stolā prius missam. ideo dicit: Non enī alia scribimus
 vobis qz q legist: i epla a me prius missa. b Et cog/
 nouistis. experiendo p uersationē meā. i Spero autē
 q vsqz ad finē cognoscetis. i. pfecte. k Sicut r cog/
 nouistis nos ex parte. i. impfecte. hoc dicit quia receper/
 rant pseudo apostolos qd aliqui eos eozū veris aplis
 cōparabant. tñ apls sperabat de bono fine. s q pfecte
 cognoscent simplicitatē et sinceritatē suam r aliozū
 vt christi discipulozū eam approbando: r falsitatē pseu/
 do aplozū reprobando. r ad hoc subdit rōnem dicens:
 l Quia gloria vestra sumus. in qstuz p p dicationem
 nostrā cum adiutorio dei ad gloriāz perd uicemini.
 m Et vos nostra. qz p p dicationez quā vobis fecim⁹:
 glorie premiū expectamus. n In die dñi nostri iesu
 christi. i. in die iudicij: que sua dicit: qz tunc voluntatē
 suā faciet oēs generaliter iudicādo. o Et hac confi/
 dentia. Post q apls captauit corinthiozū beniuolētia
 ad excusandū eozum attentionē. hic psequēter ponit suā
 excusationē. Et diuiditur i duas ptes. qz primo excusa/
 tio sua ponit. scdo explicatio subdit. sequenti ca. p dicit
 ma adhuc in tres. qz primo recitat suam pmissionē. se/
 cūdo ponit sup hoc sui accusationē. ibi: Eū aut volui.
 tertio subdit suā excusationē. ibi: Fidelis deus. Circa
 primū sciendū q in prima epla missa corinthijs ab apo/
 stolo: quā tñ non habemus: pmisserat apls corinthijs
 eos visitare ante qz intraret macedoniā: r iterum p eos
 reuertē de macedonia. postmodū hō in scda epla quāz
 habem⁹: r ē apud nos pma vltimo ca. scripsit q prius
 iret macedoniā qz corinthum. et sic videbat prime pro/
 missioni cōtrariare. ppter qd dicit: Et hac p fidentia. i.
 quia satis puritatem cōuersationis mee cognouistis: r
 gloria mea estis. in hoc: in quā confidens. p Volui
 prius venire ad vos. ante qz intrarem macedoniam.
 q Et scōam gratiam haberetis. a me scz gratiā visita/
 tionis paternalis post gratiā predicationis tpe vestre
 cōuersationis. hic est ordo prime pmissionis: cui vide/
 tur contrarius ordo secūde. r Lum ergo. hic conse/
 quenter ponit sup hoc accusationē corinthiozū contra
 se: qz aliqui dicebant ipm mutasse pposituz circa dictū
 pmissum ex animi leuitate. alij hō q hoc fecerat ex car/
 nali affectione. ppter qd dicit: Eū ergo hoc voluissē
 nunqd leuitate vlus sum⁹: mutādo. ppositum: vt mihi
 imponitis. s Aut q cogito fm carnē cogito. i. ex af/
 fectu carnali. t Et sit apud me ē r non. i. duplicitas
 falsitas: vt aliqui vestrū estimāt. v Fidelis autē de/
 us. hic pnter ponit suam excusationē. et diuidit in du/
 as partes. qz primo ponit causā falsam. scdo asserit ve/
 ram. ibi: Ego autez. Prima adhuc in duas. qz duplici/
 rōne ostendit se nō fecisse ex aliqua duplicitate seu falsi/
 tate. r accipitur prima ratio ex officio predicandi sibi a
 deo imposito: cū q nō stat talis duplicitas seu falsitas:
 sed requirit omnimoda vritas: qz tale officiu imponit
 a deo: qui est ipa veritas p essentia. Et hoc ē qd dicit:
 Fidelis autem deus. a quo sum apostolus institutus.
 r Quia sermo noster qui fuit apud vos. r ab ipō de/
 riuatur. y Non ē i illo est et non. i. aliqua fallacia.
 z Dei enim filius iesus christus. qui est via veritas r
 vita. Joh. r. iij. a Qui in vobis per nos predicat⁹
 est. veraciter. b Per me r siluanum. iste est qui vo/
 catur silas. Act. xv. c Et timotheum non fuit in il/
 lo. scilicet christo. d Est r non: id est aliqua duplici/
 ras. e Sz ē i illo fuit. qz oēs pmissiones p r b factas
 a deo fideliter adimpleuit. f Hō r p ipm amē deo:
 s id ē fide.

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. II Nico. de lyra

M esse ē r nō: s de ē fi
delis i pmissis: qz in il
lo toto nro fmoē q su
it apud vos non: ē est r
nō. i. mēdaciū. In nro
fmoē nō fuit ē r nō: qz
i illo dei filio. i. in eius
p dicatione: q dei filio est
p dicitur p nos: nō fuit ē
r nō: s est. i. affirmatio
xitar' tm fuit i illo: q
si mēdaces essimus: et
ipē: qz qd docuit: tm p
dicam'. **Et** r dei filio
l: qz pmissioes dei: in
illo. i. p illū sūt: est vel
etiā. i. xitas r cōpletio
qz in illo cōplete r exbi
bitur: r nō ē credēdū
q mendax sit: p quē p
verax appuit. **Et** qz p
missioes dei p rpm sūt
implete. i. sō nos p ipm
dicim' deo amē. i. vera
cem eē. **Et** qz rps r de
sūt veraces ē ad glām
nram: qz p b pbanur
vera p dicare. **Itē** qz dī
to: nō tm nob tribuo:
s; deo: qz q firmat est
deus. a **G**obiscū in
rpo. **Tūc** si vos est' fir
mi i rpo mag' pstat de
nob p qz vos p firma
ti estis. b **E**go autē.
Pro lenitate v' terre
no cōmodo nō dimisi s
parcens. **S**piritualis
tūc dispositū nō iplet:
qz pudenti' aliqd ad
salutem meditatūr.
c **H**ō qz do. **M**e indi
gnarēt qsi de dominio
eo q dixerat parcens
vobis nō veni. **Subdit**:
Hō qz do. **Ca. II**
Tatui. **P**arcēs
non veni: s sta
tui b idē qd cū
pma misi eplaz. i. ne ite
rū ventrē: v' iterū esset
tristitia: sic fuit audir'
eoz pccis. c **S**i enī
rē. **C**orrigēdo: i. repā
do qunqz nō v' p epl
stolam v' pntiā. **Et** qz
rē. qsi r vos me tristita
tis: nisi qui pstrat ex
me. i. fm meā volūtātē
vt peniteat. f **C**onfi
dens. **Q**uasi. videte q
ne frustra p fidā: quod
meū gaudiū erit r vos
debet' facē qd ad meū
gaudiū spectat: qz meū
gau. rē. g **H**ō vt cō.
rē. **A**mbro. **A**d b enī
corripiebat vt ostēderet
q amore illos diligeret
de qz pccis p' ill' dōle
bat. q nō b affectu coz
ripit: r tristat. i. insultat
eni: q nō p dōlet fratri.
h **S**i qz autē. **P**reci
pit fornicatorem illum
quē pzi' sathane tradē
dū iudicauerat recipi:
quia correctus erat.
i **S**ed ex

Quod quos manifestatur hoc.
dicim' ad gloriā vestram. Qui
a s in vera p dicatione. b s iudeos. s q r z gē
res cū iudeis confirmare sūnt.
a **autē confirmat nōs vobiscum**
a s i vera p dicatione xpi. s in reges r sacerdo
res p spiritū in baptis. vñ petrus: **N**os sumus
gen' electū regale sacerdotiū. s est.
in xpo: et q vixit nos deus: et
s in libro vire scripsit: v' discernit ab alijs
signo crucis. a s spiritum factū in arram vel
dona sūnt pignus q spūs est in eis.
q signavit nos r dedit pignus
a s aperit quare non venit ad eos sicut dixit.
s ne putent se contemprios.
b **spirit' i cordibus nostris. Ego**
a s nō solum contra corpus sed etiam contra.
s si mentioz.
aut testem deum in uoco i aiaz
a s ne cōfiraret multos. s ne eo asperit ore in
correcti: vererentur in seditione: vult ergo pri
us mitigare. s si mentioz.
meā: q parcēs vobis nō veni
s prima vice post q a vobis discessi. a s ideo
dico parcēs. b s non qz dominū r coactio
nem pariatur fides.
c **vltra corinthū. Non qz dōmi**
a s q voluntatis r non necessitatis. b s si vul
tis cooperari.
namur fidē vestre: sed adiuto
s fecerit: vel qz gaudebūt emendari.
res sumus gaudij vestri. **Itē** a
s q p dilectionē opat: nō dūo.
fide statis. **Ca. II**
Tatui autem hoc ipsū
s vos cōtristans.
tristitia venire ad vos. **S**i enī
ego contristo vos: r quis ē qui
a s nullus nisi q cōtristat ex me: qd melius sit
p epistolam q per p'sentiam.
me letificet nisi qui contrista
a s q nemo me letificet nisi q cōtristatur ex me
tur ex me: **Et** hōc ipsum scripsi
vobis vt non cum venero tri
s de incorrectione. s de peccatis.
sticiam super tristitiāz habeā:
a s non solum nūc sed olim cū contristauistis:
et sic grauerit peccatis.
de quibus opōrtuerat me gau
s q vltra non habeo tristitiā.
dere: confidens in omnibus
vobis: quia meum gaudium
a s tristitiā habui. s laboribus vigilando p
vobis r orando.
omnium vestrum est. **Itē** ex
s cura dolore.
multa tribulatione r angustia
s primam epistolaz.
cordis scripsi vobis per mul
a s qz que indicio sūnt: quid intrus esset.
tas lachrymas: nōn vt contri
a s hęc refero. b s p memoriā eoz.
stemini: sed vt sciatis quā cha
a s qd desiderium emēdandi.
ritatem habeā abundantius i
a s vel habeā. b s ostēdā: qz oēs vt se diligit.
s q puraueritis.
vobis. **S**i quis autem contri
a s qz quis de iure meo cessi. b s sicut ille for
nicator. c s per lachrymas scripsi: sed tamē
condonare illi.
b **vobis. Si quis autem contri**
s

id est fideliter confitendo eius fidelitatem. a **Ad glo**
riam vestram. quam per ipm psecuturi est' certitudina
liter: nisi fuerit defect' i vobis. b **Qui aut.** b ponitur
scda rō q accipit ex vlu dicti officij. nā apli p dicatione loq'
bant ex speciali motiōe spūs scti. **Matth. x.** **H**ō enī vos
estis q loqmini: s spūs p'ris v'ri q loq' in vob. r b mō nō
pōt hō mētri: lz b possit qsi loq' ex seipō. r b qd dicit:
Qui aut pfirmat nos vobiscū in xpo. i. spūs sanct' q con
iūgit mēbra eccle adinuicē r capiti. c **Qui vixit nos.**
grā sua. d **Et** q sig. nos. signo cruc' i baptismo r con
firmatiōe. e **Et** dedit pi. spi. in cor. n'ris. de rōne pigno
ris duo sūt. f q tantū valeat quātū res ipa cui' ē pign'
scdo q non habet res cui' est pignus nisi in spe. et sic in
p'senti spūs sanct' est pign' factus in sctis beatitudinis
eterne. eglis enī bonitas est rei quā expectam' i futuro q
ē ipa trinitas. eadē enī bonitas est in vna psona q in trī
bus. et supplēdū est q hō loquēs ex spūs sancti in habita
tione r motiōe: vt sic nō pōt fallū dicere. f **E**go autē
testē. hic pnter ponit causā verā qre nō venerat fm p'mis
si formā: et pfirmat dictū suū duplici iuramento. s. attesta
tionis dices: **E**go aut testē deū tuoco. r exccratōis. ibi:
g **In aiaz meā. i.** i periculū aīe mee. b **Q**z parcēs vo
bis nō veni vl. corinthū. i. post qz a vob' discessi. dicit autē
parcēs vobis. sciebat enī eos p'nc male corrigibiles. et
sic ex aduētū suo ad corrigēdū potuisset oziri inter eos se
ditio et maior piculū. i **H**ō qz dīamur rē. hoc dicit
apls. qz possit aliqz de corinthijs dicere q apls loquere
tur multū dominatiue dīcēdo: **P**arcēs vob. i. sō b exclu
dit dices: **H**ō qz dīamur. q. d. nō dixi b vt dñs vester.
k **S**ed adiu. sū. gaudij v'ri. qd expectatis. l **H**ā. i.
quia. m **F**ide stat. i. imobiles i xitate catholica: et
non ex coactione aliqua. **Ca. II**
Tatui aut. **P**ost qz apls posuit suā excusatiōez.
hic pnter explicat eam exprimendo duplicē cau
sam p' quā nō venerat corinthū fm formā p'me p'mis
sionis. scda ponit. ibi: **C**ū aut venissem. **P**rima causa est:
qz sicut dicitur ē timebat ne ex suo aduētū peius evenis
set. et sic tristitiā sine vtilitate habuisset: quā explicat du
plicif. pmo i generali. scdo i speciall. ibi: **S**i qz autē. **C**ir
ca p'mū sciēdū q sicut dictū est apls timuit ne ei' aduēt'
eēt inutilis imo nociuus rōne dicta. et sic habuisset tristī
ciā sine vtilitate. p' qd disposuit nō venire s; mag' scri
bere eplam p'missā reuocatur' eos ad p'iaz: vt sic cū ve
niret: eos ad correctionē dispositos inueniret: r sic mate
riam gaudij ex penitētia eoz haberet. p qd p'z q dilatio
sui aduēt' fuit valde rationabilis. r hoc ē qd dicit: **S**ta
tui autē. i. firmiter disposuit. o **H**oc ipsū apud me idē
tūc ad vos nō venire psonaliter: sed magis scribere.
p **R**e iterū in tristitiā. tam ex parte mea qz vestra.
q **V**enire ad vos. ratiōe predicta. r **S**i enī ego cō
tristo vos. corripiendo indispōsitos. s **E**t est qd me
letificet: q. d. existens apud vos cōsolari nō possum nisi
a vobis. cōtristatus aut nō pōt aliū letificare. i. sō subdi
tur: t **H**is qz tristat ex me. i. vos per me cōtristati: si
tūc venissem. qd non fieret: sed magis oppositū. v **E**t
hoc ipsū scripsi vobis vt non euz ve. tri. super tri. habeā.
fuit enī primo pstratus de peccato eoz. scdo mag' con
tristat' fuit de incorrigibilitate eoz. r **D**e qz opoz
tuerat me gaudere. inueniēdo vos penitētes. y **C**ōfi
dens in oibus vobis. r hoc vobis scribo cōfidens q sic
vos disponētis p penitentiā q inde habeam gaudij ma
teriā. z **Q**uia gaudiū meū oim vestrū est. i. consurget
de bono oim vestrū. a **H**am ex multa tribu. r an. coz
dis. angustia rō. pprie ē in mente: ex qua redundat tri
bulatio carnis in corpore: et vtrūqz contigerat apostolo
ex corinthozū peccato. i. sō subdit: b **S**cripsi vobis.
reuocans vos ad penitentiā. c **P**er multas lachry
mas. a me fusas p expiatione peccati vestri. r quia aliqz
posset credere q hoc scriberet ad eorum confusione r tri
sticiā. ideo hoc remouet dicens: d **N**on vt cōtriste
mini. supple hec scripsi. e **S**ed vt sciatis quam chari
tatem habeam. erga omnes fideles. f **A**bundāt' i
vobis. qz illos cōuertat ad fidē. vt patz ex supradict'.
ppter qd magis celabat p eis. et loquit sic apls: vt ma
gis moueantur amore q timore. g **S**i quis. **H**ic pnt
ponit cā sue tristitiē i spāl de qdā q euz pstrauerat scz
ille enozmls fornicator q p'pore patris sui habebat: vt b
j. **Cor. v.** **E**t diuidit in duas ptes. qz pmo ostēdit qliter
eū pstrauit

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. III Nico. de lyra

Spū dei. Id ē spū factō docētī instructi est p quē diffundit charitas i cordib' nris: q̄ in euāgelio dicitur: git' dei. Hoc digito scripta ē lex vetus i tabulis lapideis. noua diffusa est i cordib' hec lex ē charitas dei. Illa lex opoz lra occidens p̄uaticatorem. ista fidei vi

B a s h illustratiōe spūs dei q̄ in eis scribit. s q̄ in eis scribit viuit. s eterni. b s nō in duris cordibus habent' noras: nec sententib' vt ver' lex. **a** **to: sed spiritu dei viui: non in tabulis lapideis: s; in tabulis cordis carnalibus. Fiduciam autēz talem habemus per christum ad deum. Non q̄ sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis: s; sufficientia nostra ex deo est. Qui et idoneos nos fecit ministros nōi testamēti nōn littera sed spiritu. Littera ei occidit: spiritus autēz viuificat. Quis ministratio mortis litteris deformat in lapidibus fuit in gloria: ita vt non possent intendere filij isrl' in facie moyfi ppter glām vult'**

a **Sed spiritu dei viui: id ē spiritus sancto viuificante corda. b** **Rō** in tabulis lapideis. sicut lex moyfi. **c** **Sed in tabulis cordis: id ē in cordibus per charitatē dilataris. d** **Carnalibus. i. tractabilibus per obedientiam promptā. e** **Fiduciam autē. Otenso q̄ hominū cōmendatione apostolus non indigebat. hic cōsequenter ostendit q̄ eam nō querebat: p̄ h̄ q̄ quicquid agebat boni: non sibi sed deo attribuēbat. ideo dicit: Fiduciam autē talem habem': id est audaciā sic loquēdi. **f** **Non q̄ sufficientes simus cogitare. qd̄ est min'** q̄ dicere vel facere. **g** **consequens si istud qd̄ est minimum in humanis actibus deo attribuit: et illud qd̄ est maius. g** **A nobis quasi ex nobis. q. d.** **h** **z enī agam aliquid per liberū arbitriū. non tamē ex me: quia liberū arbitriū non est causa sufficiēs boni opis sine diuina motiōe. z sic liberū arbitriū saluat. cum dicit: A nobis. z gratiam dei cōmendat. cuius dicit: Quasi ex nobis. et sic tollitur duplex error. Unus illorum q̄ dicitur liberū arbitriū nihil agere in merito operis: s; totū esse a deo: q̄ taliter nō eēt remunerandū. **Alī'** ē error Pelagij dicētis q̄ inchoatio boni opis est a nobis. cōsumatio autēz a deo: qui tollit p̄ hoc qd̄ dicitur hic: q̄ bona cogitatione deus opat. p̄ncipiū autē boni operis ex pte nostra est cogitatio ip̄a. motio autē p̄mi mouētis requiritur in mouētib' secūdis: qui disponit omnia suauiter. p̄pter qd̄ mouet oīa ad fines suos cōsequendos fm̄ cōditionē nature ip̄oz. z ideo illa quoz natura est vt sint libere voluntatis. libere mouet ad actus suos: s; creaturas rationales. als autē non libere. z accipit hic libere z nō libere. put mot' est in creatura: q̄ put a deo est: libere facit qd̄ quid facit. **i** **Qui z idoneos. Remota obiectione. hic cōsequēter cōmendat ministros ecclesie. z p̄mo q̄tum ad officij dignitates. scdō q̄tum ad cognitōis excellentiā. ibi: Habentes igit'. **Prima** adhuc in duas. q̄ p̄mo ostendit noui testamēti z veteris differentiam. scdō ex hoc arguit ministros noui testamēti dignitatē. ibi: **Quis ministratio. Dixit autē apls q̄ sufficientia nra ex deo est. ideo continuans de dictis. subitūgit: Nisi s; deus. k** **Hos fecit ministros noui testamēti. de'** enī disponit omnia suauiter. in q̄tum dat vniciq; rei x̄tum epequēdi. p̄p̄iam operationē ad cōsequēdum debitū finē: p̄pter qd̄ deus dedit apostolis spū sancti donū: vt essent idonei ad cōsequendū suū officij: nisi ponere impedimētū a parte recipientū. officij autem eozū fuit ministerij noui testamēti. ad qd̄ epequendū illos idoneos fecit. **l** **Non lra sed spiritu: quia noui testamētū nō fuit datū apostolis p̄ scripturā. sed p̄ infusione spū sancti illuminātis corda eozū in cognitōne veritatis z in flāmā tū affectum p̄ ardorē charitatis. p̄pter qd̄ dicit lex spiritus. testamētum autem vetus lex littere. q̄ scriptum fuit in libro z aspersū sanguine: vt habet **Exo. xxxij.** z hec differentia veteris z noui testamēti habetur **Mat. xxij.** **Ecce dies veniūt dicit dñs z fertā domui isrl' z domui iuda sedus nouū nō fm̄ pactū qd̄ pepigi cū patrib' vestris zc.** Et subditur causa quare nouū testamētū dicit spūs: z vetus testamētū lex littere. cū dicit: **m** **Littera enī occidit. q̄ testamētū ver' cognitio nē peccati dabat. nō tñ grām. z sic agebat concupiscentiā occasionalitē ex malicia humana: q̄ semp̄ nitit in vetitum. z sic augmētābāt peccatū qd̄ occidit: vt plenius dicitur fuit **Roma. vij.** **n** **Spūs autē viuificat. s. sanctos: in q̄ data ē lex noua: vt dicitur ē. p̄pter qd̄ fuit necessaria post legē veterē. o** **Quis ministratio. Hic p̄nter ex dictis arguit excellentiā z dignitatē ministroz noui testamēti. q̄ ministerium veteris testamēti qd̄ fuit min': habuit gloriā z dignitatem annexā. si cur p̄tz in aaron z in filiis eius ex decursu veteris testamēti. z multo magis ministerij noui testamēti qd̄ ē mal'. habet gloriā annexā z dignitatē. **Qui'** igit' rōnis p̄mo ponit x̄tum. scdō remouet obiectionē. ibi: **Itā nec glōrificatū. Littera p̄mū dicit: Quis ministratio mortis. i. ministerij veteris testamēti: qd̄ dicit ministratio mortis occasionalitē rōne dicta. p** **Lra deformat in lapidib' . i. in tabulis lapideis moyfi tradit'. q** **Fuit in glā. i. in reuerētia. r** **Ita vt zc. p̄t glāz vultus ei' . i. p̄t claritatē vult' ei' . vbi enī nos habem' : Faciē comutat **Exo. xxxij.** alia trāslatio habet: **Faciē splēdidā. apparebāt enim i faciē moyfi qdā radij p̄cedētes sursum angulariter in figurāz cōnumm.** **z** **Que euacuā****************

a **Sed spiritu dei viui: id ē spiritus sancto viuificante corda. b** **Rō** in tabulis lapideis. sicut lex moyfi. **c** **Sed in tabulis cordis: id ē in cordibus per charitatē dilataris. d** **Carnalibus. i. tractabilibus per obedientiam promptā. e** **Fiduciam autē. Otenso q̄ hominū cōmendatione apostolus non indigebat. hic cōsequenter ostendit q̄ eam nō querebat: p̄ h̄ q̄ quicquid agebat boni: non sibi sed deo attribuēbat. ideo dicit: Fiduciam autē talem habem': id est audaciā sic loquēdi. **f** **Non q̄ sufficientes simus cogitare. qd̄ est min'** q̄ dicere vel facere. **g** **consequens si istud qd̄ est minimum in humanis actibus deo attribuit: et illud qd̄ est maius. g** **A nobis quasi ex nobis. q. d.** **h** **z enī agam aliquid per liberū arbitriū. non tamē ex me: quia liberū arbitriū non est causa sufficiēs boni opis sine diuina motiōe. z sic liberū arbitriū saluat. cum dicit: A nobis. z gratiam dei cōmendat. cuius dicit: Quasi ex nobis. et sic tollitur duplex error. Unus illorum q̄ dicitur liberū arbitriū nihil agere in merito operis: s; totū esse a deo: q̄ taliter nō eēt remunerandū. **Alī'** ē error Pelagij dicētis q̄ inchoatio boni opis est a nobis. cōsumatio autēz a deo: qui tollit p̄ hoc qd̄ dicitur hic: q̄ bona cogitatione deus opat. p̄ncipiū autē boni operis ex pte nostra est cogitatio ip̄a. motio autē p̄mi mouētis requiritur in mouētib' secūdis: qui disponit omnia suauiter. p̄pter qd̄ mouet oīa ad fines suos cōsequendos fm̄ cōditionē nature ip̄oz. z ideo illa quoz natura est vt sint libere voluntatis. libere mouet ad actus suos: s; creaturas rationales. als autē non libere. z accipit hic libere z nō libere. put mot' est in creatura: q̄ put a deo est: libere facit qd̄ quid facit. **i** **Qui z idoneos. Remota obiectione. hic cōsequēter cōmendat ministros ecclesie. z p̄mo q̄tum ad officij dignitates. scdō q̄tum ad cognitōis excellentiā. ibi: Habentes igit'. **Prima** adhuc in duas. q̄ p̄mo ostendit noui testamēti z veteris differentiam. scdō ex hoc arguit ministros noui testamēti dignitatē. ibi: **Quis ministratio. Dixit autē apls q̄ sufficientia nra ex deo est. ideo continuans de dictis. subitūgit: Nisi s; deus. k** **Hos fecit ministros noui testamēti. de'** enī disponit omnia suauiter. in q̄tum dat vniciq; rei x̄tum epequēdi. p̄p̄iam operationē ad cōsequēdum debitū finē: p̄pter qd̄ deus dedit apostolis spū sancti donū: vt essent idonei ad cōsequendū suū officij: nisi ponere impedimētū a parte recipientū. officij autem eozū fuit ministerij noui testamēti. ad qd̄ epequendū illos idoneos fecit. **l** **Non lra sed spiritu: quia noui testamētū nō fuit datū apostolis p̄ scripturā. sed p̄ infusione spū sancti illuminātis corda eozū in cognitōne veritatis z in flāmā tū affectum p̄ ardorē charitatis. p̄pter qd̄ dicit lex spiritus. testamētum autem vetus lex littere. q̄ scriptum fuit in libro z aspersū sanguine: vt habet **Exo. xxxij.** z hec differentia veteris z noui testamēti habetur **Mat. xxij.** **Ecce dies veniūt dicit dñs z fertā domui isrl' z domui iuda sedus nouū nō fm̄ pactū qd̄ pepigi cū patrib' vestris zc.** Et subditur causa quare nouū testamētū dicit spūs: z vetus testamētū lex littere. cū dicit: **m** **Littera enī occidit. q̄ testamētū ver' cognitio nē peccati dabat. nō tñ grām. z sic agebat concupiscentiā occasionalitē ex malicia humana: q̄ semp̄ nitit in vetitum. z sic augmētābāt peccatū qd̄ occidit: vt plenius dicitur fuit **Roma. vij.** **n** **Spūs autē viuificat. s. sanctos: in q̄ data ē lex noua: vt dicitur ē. p̄pter qd̄ fuit necessaria post legē veterē. o** **Quis ministratio. Hic p̄nter ex dictis arguit excellentiā z dignitatē ministroz noui testamēti. q̄ ministerium veteris testamēti qd̄ fuit min': habuit gloriā z dignitatem annexā. si cur p̄tz in aaron z in filiis eius ex decursu veteris testamēti. z multo magis ministerij noui testamēti qd̄ ē mal'. habet gloriā annexā z dignitatē. **Qui'** igit' rōnis p̄mo ponit x̄tum. scdō remouet obiectionē. ibi: **Itā nec glōrificatū. Littera p̄mū dicit: Quis ministratio mortis. i. ministerij veteris testamēti: qd̄ dicit ministratio mortis occasionalitē rōne dicta. p** **Lra deformat in lapidib' . i. in tabulis lapideis moyfi tradit'. q** **Fuit in glā. i. in reuerētia. r** **Ita vt zc. p̄t glāz vultus ei' . i. p̄t claritatē vult' ei' . vbi enī nos habem' : Faciē comutat **Exo. xxxij.** alia trāslatio habet: **Faciē splēdidā. apparebāt enim i faciē moyfi qdā radij p̄cedētes sursum angulariter in figurāz cōnumm.** **z** **Que euacuā****************

De pe. di 4. c. si ex bono an. fi.

Ecl. 1. d

Blond. ...

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. III Nico. de lyra

Quid est libera. ad bonum non nisi filius liberaverit.

Mystice

Que euacuatur. Quia in moysi statim transiit: nec modo in ministris veteris legis est. Vel mystice per faciem moysi potest intelligi spiritualiter intellectus legis. Per gloriam faciei legales obfuscat: quod erat figure veritatis. Quasi ita fuit lex moysi in gloria: ut si lix ista. in dei non possent intendere in facie eius. i. capere spiritualem intelligentiam legis: quod spiritus in lege non intelligebatur: et per gloriam vultus eius. i. legales ceremonias: quod propter spiritum significan, dum fiebat. Sed illi adhuc carnaliter eis spiritum non intelligebatur: quod significabat velamen positum super faciem moysi. **Q**ue gloria moysi euacuatur: quod figura erat veritatis: quod euacuatur: quod veniente imperatore imagines tolluntur de medio. **E**uacuatur. **A**mb. Quia figura non vitas. gloria moysi: quod stelle in vespe. **C**hristus quasi sol: qui occidit stellas obscurat.

Multomagis abundat ministerium iusticie in gloria. **M**anet in hac parte propter excellentem gloriam.

Si enim quod euacuatur per gloriam est: multomagis quod manet in gloria est.

Habentes autem talem spem multam fiducia utimur. **E**t non sic moyses ponebat velamen super faciem suam: ut non intederet filii israel in faciem eius: quod euacuatur: sed obtusi sunt sensus eorum. **U**sq; in hodiernum diem idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum quod in christo euacuatur: sed usque in hodiernum diem cum legitur cor eorum. **L**um autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen. **D**ominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Que euacuatur. quod veteris testamenti cessat adueniente nouo: quod ad ceremoniam et iudicialia modo super dicto Roma. iij. et pleni dice tur in epistola ad Hebreros. **Q**uod non magis ministratio spiritus. i. ministerium noue legis quod commissum est apostolis. **E**rit in gloria. i. in honore et reuerentia. quod multo magis debet esse. vbi adhuc subdit: **S**i ministratio dationis. i. veteris testamenti: quod dicitur dationis occasionaliter: in quibus malicia hominis nititur in veteri: et sic in transgressionem peccati quod est mors culpe: et ducit ad mortem gehene. **E**t hec materia. i. quod lex erat occasio peccati fuit tractata diffuse Rom. viij. **M**ulto magis abundat ministerium iusticie. i. nouo testamento in quo datur spiritus sanctus gratia iustificans. **I**n gloria. quod dicitur imo plus. **N**am nec glorificatio. **H**ic remouet obiectionem quod posset fieri: quia possent dicere quod licet nouum testamentum sit excellentius veteri: tamen hoc est modicum. id non est defendendum propter nouum: sicut dicebat illi qui simul cum euangelio legalia obseruabant. ideo sequenter ostendit quod nulla gloria habeat vetus testamentum in comparatione ad nouum dicens: **M**anet in hac parte propter excellentem gloriam. **N**ouum testamentum sicut stella licet habet aliquam claritatem: comparata tamen ad solis obscuram. **A**dducit etiam ad hoc aliam rationem: **I**llud enim quod datur per modum transeuntis nihil est respectu sempiternis. **V**etus autem testamentum transeat sicut imperfectum adueniente perfecto. **N**ouum autem semper manebit: quod inchoatur in via et perficitur in patria. **L**u. xxiij. **C**elum et terra transibunt: verba autem mea non transibunt. **H**oc est quod dicitur: **S**i enim quod euacuatur. i. veteris testamentum.

Per gloriam est: id est habens aliquam reuerentiam et honorem. **M**ulto magis quod manet. i. nouum: **I**n gloria est: id est debet esse. **H**abentes igitur. **H**ic sequenter ostendit excellentiam ministerii ecclesie quod ad cognitionem. **A**d cuius declarationem accipit illud quod habet **E**ro. xxxiiij. **S**ed quod moyses velata facie populo loquebatur: ad designandum quod veritas in veteri testamento figuris et enigmatibus erat velata: quod omnia contingebat eis in figura. **J**ad **C**orinth. x. **A**liud vero potest velari dupliciter. **U**no modo ex parte rei que debet de re se quando super eam ponitur velamen. **A**lio modo ex parte videntis se quando velamen ponitur super oculos eius: et utroque modo erat velamen in veteri testamento se quando re: quia veritas erat velata figuris: ut dictum est. **E**t ex parte iudeorum: quod malicia ut in pluribus impediabat a cognitione veritatis: quasi quod velamen oculorum mentis. **V**nde **S**ap. i. **I**n malivolam animam non introibit sapientia. **P**rimum autem velamen amotum est per christum: quia per christum figure sunt expletæ explanate. **I**n cuius signum velum templi scissum fuit in passione eius: **L**u. xxij. **S**ecundum autem velamen adhuc manet in iudeis obstinatis: sed in illis qui receperunt fidem amotum est utroque modo: quia per gratiam spiritus sancti illuminantem possunt contempleri libere veritatem. **H**oc est quod dicitur: **H**abentes igitur talem spem. i. quod gloria noui testamenti manet in eternum. **M**ulta fiducia utimur. i. nostrum officium exequimur nos ministri ecclesie. **E**t non sicut moyses etc. **E**t per dicitur **I**ra vsque ibi: **S**ed obtusi sunt sensus. i. oculi mentales. **U**sq; in hodiernum diem. **Q**ui ad iudeos obstinatos.

Idipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non reuelatum. i. amotum a corde eorum: licet sit amotum ab ipsa re per christum: ut dicitur est. ideo subdit: **Q**uod in christo. i. per christum: **E**uacuatur. cetera patent ex dictis vsque ibi: **L**um autem conuersus fuerit. i. populum israel circa finem mundi: **A**uferetur velamen. de corde iporum. **D**ominus autem spiritus est: id est spiritus sanctus est liber et libertatis dominus. ideo subditur:

Usq; in hodiernum diem cum legitur cor eorum. **L**um autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

Dominus autem spiritus est.

Lum autem conuersus fuerit ad deum: auferet velamen.

L

T

Ero. 34. d

Tob. 4. d

k * **U**bi autem

Nō generavit de^o fili
um in tpe. a Non
eni. **Q**uidō glie
rpt: vel cōmēdamus
nos corā deo i māise
statidē veritatē: r ce
tera talia facim⁹: r b
pp⁹ rps. b Lumē
splen. qd fuit i sepa
one elemētoz. **L**uce
rūt ei tenebre ex q^o cō
fusa moles cell r tre
cepit eē. p^o acceden te
luce qd factū eē meli⁹
reddidit. In q^o p^oficet
hois affectio signifi
cat. vñ: Fuit⁹ aliqñ
tenebre: nūc aut lux
in dño. c Scie cla
ri. Scia glie dei est q^o
scim⁹ lumē eē q^o tene
bre nre illuminant.
d Habe. at. Hactē
n⁹ de altitudie scie. h
de fragilitate carnis
q^o est ad gloriā: r si h
videat. e **T**hesau
rum. Dicit sacm⁹ dei
qd fidelib⁹ ergat: p
fidis absconditur.
f **M**anifestet. qd az
ei de resurrectione du
bitabāt. g Ergo
mors in. o. qz p mor
tē vita iesu p^oscimur.
h mors nō ē inutil: s
opaf magnū qd i no
bis. Sz vita q^o dele
ctamini in trenis ope
raf i vob mortē. **A**el
passive g. i. pp⁹ spem
vite iesu mors opaf:
id est a p^odicat⁹ passioi
b⁹ efficit i nob. i. per
mittim⁹ effici. Sz p h
vita efficit in vo b. i.
fides plantatur.
h **L**undē spm fidei.
Aug⁹. sup Job. Ho
mel. rlvj. Tpa varia
ta sunt: nō fides. illi
ventur: nos venisse
credimus. i Hos
vobiscū. **H**ō vos no
biscū vt iferiores sed
pares nob sitis si vo
lueritis. Et hñ de vo
bis assero: qz oia ista
facim⁹ ppter vos in
struendos nro exem
plo. Ita oia ad vos
spectāt: vt gratia dei
abundet in vob: et p
vos i alijs. Et p vos
multos abudet gra
tiarū actione: vt vos
et illi do gratias aga
tis. In gloria dei: id
est ad ostendendum
deum gloriosum.
k **O**mnia enim p
pter vos. Omia enī
sustinet: vt nos pau
cos ad dei cenaz per
ducatur: cuius contu
mētia est si veniant
pauci.

Sed licet

Non enī nosmetipsos p^odicam⁹: s^z
iesum christū dominum nostrum.
Hos aut seruos vestros p^o iesum.
Quoniam deus q^o dixit de tenebr
lumē splēdescere: ipe illuxit in cor
dibus nris ad illūmiationē scien
tię claritatis dei in faciē iesu chri
sti. **H**abem⁹ aut thesaurū istum in
vāsis fictilib⁹: ut sublimitas sit vir
tutis dei: r nō ex nobis. In omni
bus tribulationē patimur: s^z nōn
angūstiamur. **A**poriamur: sed nō
desistimur. **P**ersecutionem pati
mur: sed nō derelinquimur. **H**umili
amur: sed nō confundimur. **D**eici
mur: sed nō perim⁹. **S**emper mor
tificationē iesu i corpore nro circūfer
entes: ut r vita iesu in corpore
nostris manifestetur. **S**emper enim
nos qui vivimus in mortem tra
dimur propter iesum: ut et vita ie
su manifestet in carne nostra mor
tali. **E**rgo mors in nobis opera
tur: vita autem in vobis. **H**abent
es autem eundem spiritum fidei
sicut scriptūz est: **C**redidi propter
qd r locut⁹ sum. **E**t nos credim⁹
propter quod r loquimur. **S**cient
es quoniam qui suscitavit iesum
et nos cum iesu suscitabit: et con
stituet vobiscū. **O**mnia enī ppter

gellum. ideo b remouet p hoc q eiusdē euāgelij chri
stus est actor. apls aut minister tñi r p^odicator. d.
a **H**ō enī nosmet. p^odicam⁹: tanq^o actores euāgelij:
b Sed iesum chri. dñm no. tñi. c **H**os aut suos
vros p iesu. admistrādo vobis doctrinā rpi. qd de
clarat p pñs. d. d **Q**uoniam de⁹ q dixit de tene. lucem
splēdescere. i. lucē corpale creando: r ipam a tenebris
separādo: **H**ē. i. e **I**pe illuxit in cordib⁹. i. pñli
ter lucē spūale infudit ad cognitionē euāgelice verita
tis: nō solū p nobis: sed etiā p alijs. ideo subditur:
f **A**d illūmiationē scie. dei. i. ad manifestationē
noticie diuine. g **I**n faciē iesu rpi. i. relucētis in fa
ciē ei⁹: in qñtum p noticiā dñā q tradit i euāgelo co
gnosciē ipe chri⁹. h **H**abem⁹ aut. **H**ic pñr agit
de vsu ministerij ecclie qñtū ad tolerantā mali. **C**irca
qd pmo ostidit patientiā ministroz ecclie. scdo causam
hui⁹ patientie. ibi: **S**emp mortificationē. tertio manife
stat vtrūq^o. ibi: **S**emp enī nos. **C**irca pñm dicit conti
nuando se p^odicat: **H**abem⁹ aut thesaurū. i. illumina
tionē dei dictā. i **I**n vasis fictilib⁹: qz in h mūdo
sum⁹ ptempribiles sone tribulatiōib⁹ r angustijs ex
posite. k **A**t sublimitas. i. illud magnū qd facim⁹
in edificatione ecclie r gentiū pcuratiōe. l **S**it vir
tutis dei rē. i. deo totū attribuat: r nō hūane potētie
diuitijs vel sapie. qd posset fieri: si apli fuissent poten
tes: diuites r honorati. sicut est de lege machometi: s^z
p^otrariū fuit i aplis. iō subdit: m **I**n oib⁹ tribula
tionē patimur: sed nō angustiamur. ille angustiari di
cit. p^orie q nō videt sibi patere aliqd remediū in tribu
latione: r sic est de p^odentib⁹ in hoc mūdo. ppter qd
angustiant in tribulatiōe qñ sibi deficit mundanū re
mediū: sed scī nō angustiant: qz in tribulatiōib⁹ ad est
eis solatiū diuinū. n **A**poriamur. i. depaupamur.
r dr a poros grece: qd est paup latine. o **S**ed nō
desistimur. qz sancti parū curant de subtractione di
uitiarū r palii: cū sibi remaneat diuitie spirituales: q
nō pnt violenter amoueri. p **P**ersecutionē pati
mur. fugiēdo de ciuitate in ciuitatē. q **S**ed nō de
relinquimur. nā de⁹ vbiqz itineris nri. r **H**u
miliamur. i. p^otemimur. s **S**ed nō confundimur.
qz nō sentim⁹ in nobis debitā causaz p^ofusionis.
t **D**eici mur. i. ad periculū mortis impellimur.
v **S**ed nō perim⁹. qz de⁹ semp liberat suos. aliqñ vi
sibiliter: sicut liberavit tres pueros de camino ignis:
aliqñ inuisibiliter eos de pñti miseria transferens ad
quietē: **S**ap. iij. **A**lii sunt oculis insipientiūz mori: illi
aut sunt in pace. **S**emp mortificationē. **H**ic pñr
quēter ostendit patientie cām: r pmo fac⁹ ppositū. se
cundo manifestat p effectum. ibi: **P**ropter. **A**d eundē
tiā pñi p^odicandū qz in rpo fuit duplex stat⁹. **A**nus
mortis: in qñtū carnē passibile assumpsit: in q^o penalti
tes hui⁹ vite r tandē mortē sustinuit. **A**li⁹ est vite: in
qñtū vita glorioza qua vivebat occulte anima sua a
pncipio sue pceptionis deriuata fuit ad corpus in sua
resurrectione: qz resurrexit i corpore gloriozo. **H**ec est igi
causa patientie sanctorū. ex hoc enī q sperant firmiter
p^oformari chris^o resurgenti: patienter sustinēt tribula
tiones huius mūdi in qbus cōformant rpo patēt. et
hoc est qd dicit **A**pls: **S**emp mortificationē iesu rpi:
id est cōformationē ipsi patienti. **I**n corpore nro
circūferētes. i. vbiqz tribulatiōes patienter sustinētes.
z **E**t r vita iesu. glorioza. a **M**anifestet in cor
porib⁹ nris. in futura resurrectione: in q^o resurget corp⁹
impassibile r incorruptibile. b **S**emp enī rē. repe
titio ē eiusdē snie. ad maiorē assertionē: r qz nō solum
scī patienter tolerāt. ppter spem future resurrectionis:
sed etiā qz animant ad h⁹ exēplo rpi patientis. ideo sub
dit **A**pls: c **E**rgo mors. i. rpi. d **I**n no. opa
tur. animādo nos ad tolerantā passiois. e **V**ita
aut in vob. i. vita rpi opaf in vobis: p^oferēdo spem re
surrectionis. iō subdit: f **H**abentes eundē spm fi
dei. sed mors rpi nō sic opatur in vobis sicut in nob:
qz nō estis in talib⁹ tribulatiōib⁹ in qb⁹ sum⁹: erit⁹ tñ
saluari p eandē fidē qua r nos. qd pñr pfirmat p scri
pturam **Psal. crv. S**icut scriptum est: **C**redidi
ppter quod rē. et patet ex dictis litera vsqz ibi:
b **O**mnia enī. ppter vos. i. omia facim⁹ r sustine
mus propter vos: instruendo exemplo r verbo.

Et gratia

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. V Nico. de lyra

¶ Sed licet is q. Quicquid est coe peccati: exterior: hō ē. is q. in hō hic ē imago dei. b Renouat de die i die. i. assidue purior efficit per ignem tribulationis.

a Et grā. i. del. b Abūdas a nobis i vos. c Per mul. in grāfactio. abū. in glo. dei. i. vt multi resurgāt ad grāactiōes ad gloriā dei. d Propē qd. hic p̄r manifestat qd dixerat de paciētia ap̄oz i p̄secutiōe positoz. dicit: Propter qd. i. p̄pter aniationē exēplo xp̄i passi: et p̄pter spem resurrectiōis in corpore mortali. e Hō deficiū. in tribulatiōibz. q. d. ad maiora sustinere para ti sum. f Sed licet his q. foris ē nō hō corūpaf. i. ipsa natura sensitiua tēdat ad corruptiōnē ex p̄cessu etatis r pondere tribulatiōis. g Tū is q. in p̄st. i. intellectiua natura. h Renouat de die in die. p. culpe purgatiōnē r ei. se q̄le. i. Id enī qd in p̄nti ē. i. tribulatiōis t̄pis p̄ntis. k Domētaneū est r leue. q. fut. sunt breuis duratiōis r parul p̄der. respectu p̄mij futuri. de q. subdit: l In sublimitate eter. glo. pon. ope. in nob. expectātibz ip̄m. r dr: In sublimitate. rōne dignitatē q. est in premio. Eternū. rōne duratiōis infinite. Pondus: rōne p̄ciōs tatis. qz p̄ciōsa cōi modo loq̄ndi dicunt magni p̄der. Et alit dr: Pondus: qz premiū glorie q̄erat totalit ap̄petitū in deo: sicut p̄dus q̄erat graue in cētro. m Hō p̄tem. no. ea q. vidēt rē. i. ista sūt i nobis: qz nō attendi mus ad bona tp̄alia r visibilia: sed ad etna et iuisibilia p̄ nūc: que p̄ fidē a sc̄tis firmissime credunt: r per spem certitudinaliter expectant. In ca. iiii. vbi dr in po. Hoc qd. (fil. In faciez xp̄i lesu. Additio. dr: In faciez xp̄i expositi in glo. i. p xp̄m q. est facies p̄ris sine q. nō nō cognoscit. Ca. V

Sed licet is q. Quicquid est coe peccati: exterior: hō ē. is q. in hō hic ē imago dei. b Renouat de die i die. i. assidue purior efficit per ignem tribulationis. **L**imus enī. Ordo. Scim enī q. edifi cationē. i. cor pus imortale habebim: si corp p tribulatiōes dissoluatur. Et iō qm sic dissoluit vt dicitio r causa sit p̄missa. Inde p̄t vidēri: qz habebim. naz nō solū p p̄sentī inhabitatiōe: s̄ etiā d In hoc. i. in cōsi deratiōe huius tante glorie. e Ingemiscim. ex dilatiōe desi derij qd nō facerem nisi certi. In cui rei figura ara filia caleb petijt irriguū supius r irriguū inferi: vt nos lachrymas effundam: nō solū p p̄sentis incolat: miseria: s̄ p dilatiōe superne glie. Ingemiscimus: qz cupim sup inouatiōnē aie quā tā accēpim. g Supidui nos ha. no. i. dari aie indumētū: nō de fra corruptibile: sed. f De celo. i. mortale r impassibile ad similitudinē celestiu. Nos p̄fectiores p dilatiōe gemim: qz r mī nō p̄fecti: q. carnē fouēt inē q̄s se ap̄ls cō memorat: ne illi de se min sentiat. r b est. h Nam. Et nos. i. Qui su. i. ta. isto. q. bitatiōnē hui corpi diligit. de q. si ē curādū cū n̄ sit tabernaculū nisi ad tempus. k Ingemisci. deside rio celestis. nos dico grauari rē. Al nō mī rū si ingemiscim: qz a beatitudie remoti. Hā etiā de h̄ minori gemimus: qz h̄ corpe eximur. Et b ē. Hā q. su. i. ta. isto. Quis. Grauari: i. Eo. i. ideo gemimus. m Ad nolu. rē. Si b posset fieri. Del Ingemiscimus. Desiderio celest. De aut b efficit i nob. Del Hōlu. expo. de rē ef ficit id. Et imortali tatē cupiamus. Non manufactā. i. hōim cōpletiōe factā sez nō hūane genera tiōis ope p ductaz: nec hūanis fomentis auctā: s̄ a deo ineffabilē cōpactam. Eter nā. qz in ea sine fine manebit. p Si tñ vesti ti. gloria p̄missiōis. Hō nudi. B enim desi derāt sc̄ti: ne resurgētes recepto corpe nudi: **S**ed licet is q. Quicquid est coe peccati: exterior: hō ē. is q. in hō hic ē imago dei. b Renouat de die i die. i. assidue purior efficit per ignem tribulationis. **L**imus enī. Ordo. Scim enī q. edifi cationē. i. cor pus imortale habebim: si corp p tribulatiōes dissoluatur. Et iō qm sic dissoluit vt dicitio r causa sit p̄missa. Inde p̄t vidēri: qz habebim. naz nō solū p p̄sentī inhabitatiōe: s̄ etiā d In hoc. i. in cōsi deratiōe huius tante glorie. e Ingemiscim. ex dilatiōe desi derij qd nō facerem nisi certi. In cui rei figura ara filia caleb petijt irriguū supius r irriguū inferi: vt nos lachrymas effundam: nō solū p p̄sentis incolat: miseria: s̄ p dilatiōe superne glie. Ingemiscimus: qz cupim sup inouatiōnē aie quā tā accēpim. g Supidui nos ha. no. i. dari aie indumētū: nō de fra corruptibile: sed. f De celo. i. mortale r impassibile ad similitudinē celestiu. Nos p̄fectiores p dilatiōe gemim: qz r mī nō p̄fecti: q. carnē fouēt inē q̄s se ap̄ls cō memorat: ne illi de se min sentiat. r b est. h Nam. Et nos. i. Qui su. i. ta. isto. q. bitatiōnē hui corpi diligit. de q. si ē curādū cū n̄ sit tabernaculū nisi ad tempus. k Ingemisci. deside rio celestis. nos dico grauari rē. Al nō mī rū si ingemiscim: qz a beatitudie remoti. Hā etiā de h̄ minori gemimus: qz h̄ corpe eximur. Et b ē. Hā q. su. i. ta. isto. Quis. Grauari: i. Eo. i. ideo gemimus. m Ad nolu. rē. Si b posset fieri. Del Ingemiscimus. Desiderio celest. De aut b efficit i nob. Del Hōlu. expo. de rē ef ficit id. Et imortali tatē cupiamus. Non manufactā. i. hōim cōpletiōe factā sez nō hūane genera tiōis ope p ductaz: nec hūanis fomentis auctā: s̄ a deo ineffabilē cōpactam. Eter nā. qz in ea sine fine manebit. p Si tñ vesti ti. gloria p̄missiōis. Hō nudi. B enim desi derāt sc̄ti: ne resurgētes recepto corpe nudi:

† De cōf. di. 4. c. ex quo.

a s abundas grā in nobis: diffundat abunde i vos vt abundārem inde gratiā agatis. vos: vt grātia abūdas p multos: gratiarūactiōe abūdet in gloriāz a s vt vos imitemini nos: nō dicā p vira lesu. b s in tribulatiōibus. c s expositis malis. s caro.

licet is q. foris est nō homo corūpatur: tñ is qui intus est renouat de die in die. Id enī qd in p̄sentī ē a s parū durans. b s ad ferendū. c s id tribulatiōis. i. minimū.

mōmentaneuz r leue tribulatiōis a s tribulatiōnū cōtra hoc qd dixit id. b s in ce lo: cōtra in p̄sentī.

nre: supzā modum in sublimitate a s cōtra momētaneū. b s contra rribulatiōes. c s contra leue.

eternū glorie pondus operat i no bis. Hō contēplantibz nobis q vi dent: s̄ q nō vident. Que enī vi dent tp̄alia sūt: que aut nō videntur eterna sunt. Ca. V

a s pondus qdē qz etiā in corpōibz. b s i. de terra r p̄luis ad terrestria. c s ex deo r̄m: qz nō misterio hōim.

Limus enī qm si terrestri dom nra hū habitatio nis dissoluat q edificatiōnē ex do habem domū nō manufactā sed eterna in celis. Hāz r in h̄ ingemi scim habitatiōnē nostrā q de celo est: supindui cupietes: si tamē vesti tiz nō nudi inueniamur. Hāz qui sumus in tabernaculo ingemisci mus grauari: eo quod nolum ex

a s destruat p xpo. b s q corp? imortale r plene firmari. c s ex deo r̄m: qz nō misterio hōim.

a s caro in q dom? habitat. s corp? b s vbi semp inquituratur anima.

a s qz ab eterno factā. b s inē celestes. c s habe/ bimus domū: nā de ea gemimus.

a s in quo. s in hoc. i. s edificatiōne.

a s sup virtutes anie. s supindui cupi. tamen hac cōditiōne. b s r hoc fieri. c s s̄ crucib? fide r ceterē s deposito corpe.

a s s̄ crucib?. s ne id de nudis puret. s de illo ge/ mimus. a s in hac habitatiōe. b s sarcina carnia grauari gemimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

a s de p̄ssi. s passiōibz. b s carne vt corpe. vel iō. c s vt q. d s affectu nature gemim? orādo ne spo/ liemur sp̄s̄cō: r sic induamur glia dei. ruc enī su/ pindui p̄missa glia porerim? imortalitatis si exuri corpe nō dispoliari a sp̄s̄sancto fuerimus.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

ferretur: sed qz hoc est impossibile. ideo retardat p naturalē appetitū: dissolutiōe corpi r anie abhorētis. ppter qd subdit: 3 Hā r q sumus in h̄ haber nactulo. i. in hoc corpe mortali. a Ingemiscim? grauari. de dissolutiōe corpi r anime. b Eo q nolumus expoliari. s̄z corpe per mortem.

¶ Sed si que

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. V Nico. de lyra

Id est alient a pmissa gloria inueniant. Hoc enim opus est vt induti corpore supinduant gloria: que est immutatio in claritate. Grauat eo. Corpore qd tñ nolunt morte nobis tolli sed supindui. i. a deo vestiri stola immortalitatis: ita vt vita immortalitatis deriuat mortalitatem: nō vt

a Sed supuestiri. i. indui glorie vestimēto: nō tñ ita q mortalitas corpis maneat cū glia anie: qz hoc est impossibile nobis: sed in solo christo factū fuit p dispensationē dei ad opus redēptiōis nrē. ideo subdit: b Et absorbeat qd mortale est a vita. i. vt mortalitas p gloriā supuenientē tollat: corpis idēitate manēte: qd fiet in resur-

rectione: sed qz oportet mortem interuenire quaz refugit appetit⁹ naturalis. ideo est ibi repugnātia appetitū: veruntū qz vterqz appetit⁹ est a deo a q est natura r gra. ideo subditur: c Qui aut efficit nos in hoc ipm: id est hūtes vtrūqz appetitū: d De est. q dedit naturā ad quā talis inclinatio seqt. sicut r gra p quā spūscētūs habitat i nobis. ideo sequit: e Qui dedit nobis pignus spūs. Est enī spūscētūs pignus glorie ratiōe p dicta. j. ca. hui⁹ eple. f Audētes igit. Hic psequēter oñdit quis ditorz appetitū vincat in sanctis hoibus. d. Audētes igit. i. absqz formidine mortis desideram⁹ gloriāz. g Scientes. i. certitudinem habentes. h Quoniā dū sum⁹ in hoc corpore. pzen mortali: i. Peregrinamur a dño. i. oportet nos esse separatos ab eo. k Per fidē enī ambulam⁹. i. enigmatib⁹ tñ deum cognoscamus. l Et nō p speculē. i. clare facie ad faciem. ppter qd subdit: m Audem⁹ aut. Circa qd sciendū q ad fortitudinē politicaz in periculis mort⁹ sufficit nō tristari irrationabiliter: sed fortitudo infusa nō solū hoc facit: sed etiam facit aliqñ in talib⁹ delectari: Act. v. Ibant apostoli gaudentes a conspectu cōcilij: quoniā digni habitū sunt p noie iesu contumeliā pati. r hoc est qd dicit Apostolus: Audemus sine trepidatiōe. n Et bonam voluntatē habemus: id est delectatiōnē in mente: o Magis pegrinari a corpore: id est dissolutionē hui⁹ corpis p mortē subire. p Et pntes esse ad deum: id est vt p hoc habeam⁹ clarā dei visionē r pfectā fruitionē. r sic appetitus gratie vincit in sanctis appetitū nature. Per hoc autē qd dicit Apls hic: excluditur error dicitū animas sanctas a corporib⁹ exutas a visione diuina retardari vsqz ad iudiciū. qz dicit Apls: Bonam voluntatē habem⁹ magis pegrinari a corpore: p mortē. Et pntes esse ad deū. Ex quo pten intentionē eius esse q anime sancte nihil habentes purgandū exute corporibus: statim sunt deo pntes p apertā visionē. q Et ideo cōtendim⁹. Hic psequēter agit de pparatiōe ad hoc premiū psequēdū: que pparatio triplex est. scda ponit ibi: Sciētes ergo. tertia ibi. Itaqz nos. Prima autem preparatio per hoc est q homo querit placere deo: qui est dator huius premiū. r hoc ē quod dicit: Et ideo: id est propter consecutionem glorie. r Contendimus: id est cum quadā pugna resistimus mundi: carnis r diaboli tentationib⁹. s Sicut absentes siue pntes. q. d. ad h incitamus: Sicut absentes: id est dum sumus in pnti vita: t Sicut pntes. deo per gloriā: supple vt poterimus. v Placere illi. per dicam resistentiā. Et subdit huius resistētie causam dicens: r Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal christi: id est ante eius iudiciariā potestātē. vnde tangunt hic quinqz conditiōes extremi iudicij. i. eius inenitabilitas. ibi: Oportet nos. generalitas. ibi: Omnes. claritas. ibi: Manifestari: quia iudicium aparebit omnibus iustū singulis videntib⁹ omia bona r mala aliorū. iudiciaria potestas. ibi: Ante tribunal. iudicis sublimitas. ibi: Christi. qui. i. est ver⁹ hō et ver⁹ de⁹. y Et referat vnusquisqz id est penam vel premiū pro his que gesserit viuens in corpore: nec per hoc excluditur a iudicio pueri qui nihil in proprio corpore meruerunt vel demeruerunt: quia diiudicabūtur fm ea que circa eos ab alijs sunt facta vel omissa: in qm sunt ab alijs baptizati vel non. z Scientes. Hic ponitur secunda preparatio ad premiū: que est sollicitudo de salute proximozum. Et diuiditur in duas. qz primo ponit hec sollicitudo. secūdo sollicitudinis ratio. ibi: Charitas enim christi. Circa primum dicit Apostolus: Scientes ergo timorem domini: id est q valde timendus est dominus s qui omēs est iudicaturus: vt dictum est. a Suademus hominibus. fidem et mores: quia vniciūqz mandauit domin⁹ de. primo: Ecclē. xvij.

Et absoz beatur. Ita vt nūqz sit mortalitas nō infra: nō supra: nō intra: nō extra. Absorpta est enim mors in victoria. Aug⁹. Grauat corpe. Et qz granationis causa est nō natura r substantia corpis: sed et⁹ corruptio. nolum⁹ expoliari corpe si fieri pnt: sed eius immortalitate vestiri: qz r si a malis ad bona trāseam⁹: tñ ipē transt⁹ est amarum. et si corpus grauat aīam r hz incitantia vitioz: nō tñ oīa mala ex eo: nec fuit eius corruptio peccati cā: s; pena. nō fecit peccatricē aīam: s; peccatrix aīa eā carnē. i. corrupit. Hō est purus a vitijs diabolus: q nō habet carem. Holumus expoliari. Ecce vox nature: cōfessio pene: graue est corpe r onerosum: r tñ non libentē deseritur. Pius enim mētis rōne dissolui cupit r esse cū christo. Sensus autē carnis refugit r recusat. b Audentes. Deus facit vel le: facit r certos p spū. r iō audentes. c Peregrinamur a dño. Quō: cū alibi scriptum sit: In ipō viuim⁹: mouemur r sumus. Quia r si vbqz deus: non tñ hic videt sicut in celis. Peregrinamur q non fide sed spe. d Per fidē enī ambulam⁹. Qui pegrinat r p fidez ambulat: nodū est in patria: s; ita est in via. Sic q ambulem⁹ tanqz in via sim⁹. qz ipē rex patrie facit⁹ ē via. Rex patrie xps est: r ibi vitas: hic autē via est. Quo inuis ad xpm. Qua per xpm. Ipē enī ait: Ego sum via veritas r vita. Est enī illuminatio p fidē: r illuminatio p spēm. nō p fidē tñ illuminamur: nō p spēm. Domini enī vitā agētī adhuc mortālē nō pōt ptingere: vt dimoto r discusso oī nubilō fantasiaz corpaliū secretissima incommutabil veritate: luce potiat r mēte penit⁹ a puetudine huius vite alienata: p hater r indeclinabilē illi hereat. e Et referat vnusqz. Enā pueri: q si nō p se: p alios gesserunt: dū p eos crediderūt: vel nō crediderūt fm qd iudicatur: nō fm qd gesturi erāt si diu viuerēt. dicit enī prout gessit in corpore nō vt gestur⁹ erat: si viueret. Frustra q hō post h corp⁹ sibi pmittit qd hic in corpore cōparare negligit. f Propria corpis. Aug⁹. Quia nullus merēt nisi dū i corpore ē. Quē sensus pfirmat alia trānsatio q ita hz: vt referat vnusqz fm ea q gessit p corp⁹. Per corp⁹ qppe nō q oīa gerant motu corpis s; p corp⁹. i. p tps q qsqz vixit in corpore. Hic enī omne meritū cōparat: q possit post hāc vitā qspiā releuari vlt quari. Hā etiā ista q p de fūct⁹ cōmēdādis frequētat ecclē si oībz. p sūt. Et qre si nisi p differētā vite: quā qsqz gessit in corpore. Quia etiā B meritū sibi qsqz dū in corpore viueret cōpauit: vt ei possint ista pdesse. Cū q sacrificia vel altar⁹ vel qrcūqz elemosynarū: p baptizat⁹ defunct⁹ aīab⁹ offerunt: p valde bonis graxactiōes sūt. Pzo nō valde mal⁹ ppiatiōnes. Pzo valde malis: r si nulla sunt adiumenta mortuoz: qlescūqz viuoz solatiōes sunt. Quib⁹ aut p sūt vel ad hoc p sūt vt sit plena remissio: Vel certe vt tolerabilior fiat ipsa damnatio. g Suademus. Et credant r pvideant sibi: qz quozidā prauiloquio dies dñi

B

De pe. et remil. c. cū ex ore. 32. di. qui epul copus. Ro. 14. b

in dubiū

k 3 Deo autem

In dubiū venit. deo aut manifesti sumus: qz hoc p'dicam' qd in bet de'. a Siue enī mēte. Quasi de nobis vtiqz gl'ari po testis: qz qd agim' vel ē honor dei vel vtilitas p'imi. Si ue excedim' : id est si nos cōmēdam' in q' putamur insensati/ deo ē. i. ad honorē dei ē: q' sic nos exaltauit. Si sobriū: Et nō al ta de nobis dicam' ad n'az vtilitatē.

Siue enī mēte excedim'. Abi audi/ uit qd nō licet hoi loq'. Deo ē: nō vob q' nō potest' cape. Aug'. Siue enī mēte excedim'. Excessus mētis dicit: q' mente eleuant' ad intelligēda cele/ stia. Extasis x'pū grecū est: latine vno verbo exponi potest: si dicatur excessus. In excessu mētis duo intelligunt' : vel pauor vel intentio ad superna: ita vt quodāmodo a mēoria labant' inferiora. In b' mētis excessu fuerūt oēs sc'i: q' bus arcana dei mūdā istū excedentia reuelata sūt. de h' loq'tur hic Paul'.

Siue enī. Si sup'be putat' locutus: qd est q'st' infantia: dū se laudat vey di cens: dimittēdū est deo nō ab hōie te/ mere iudicādū. Si nō iactāter: sed ad gloriā audientū corinthiū proficit.

c Siue cū sobriū su. Cōdescēdendo. c Sobrius. Quia sic loq'mur vt cape possit. Isti sunt angeli de q' d'ns ait

Joh. 1. b

in enāgelo: Videbitis celū apertū: et angelos ascēdentes et descēdentes sup filiū hōis. hos eisdē angelos vidit ia cob in scalis ascēdētes et descēdētes.

d Charitas enī christi v'get. Quia christus charitate p nobis mortu' ē: tunc p'stat omēs mortuos fuisse i adā p q'bus mortuus est christus vt eos a morte liberaret. Que gratia ne inuti lis sit hōibus apli vt eos illiciant: ne/ cessario se laudāt. p gloriā enī et meri/ tum aplōz agnoscit' grā et beneficium christi. e Si vnus p oib'. i. si chri/ stus p oibus x'pū ad se. et si nō oibus p fuit: q' et oēs hōies debēt mori p ho noze illi'. Et qz h' ē: g Meml. noui. i. laudamus. h Scdm carnē. i. sua q' rentē: nō q' christi. tpalia: non eterna. Nec hoc debet facere aliq's: quia et si x'ps fuit mortalis sicut ego: p qd eum putauit hōiem esse tm dū erā infidelis: tū iam est imortalis: et ita securi sum' de premio. si q's ergo in x'po est renat' nouus. illi tā spe trāsijt mortalitas: et trāsfigere: et dabit' noua imortalitas. Vel si q's nouus vetus lex trāsijt illi: et nouā habet. f Qui viuunt. In corpore nō sibi sed volūtati dei. quod debent: qz et si christus vsqz ad mortez fuit infirmus iniuriatus: iā post resur rectionē nō est: sed apparet qd esse vi dēbatur. vñ: Lū exaltaueritis filium hōis: tunc cognoscetis: qz ego sum.

Alcem ergo ei reddēt quasi deo: nō homini solum p eis passo. Reminem nouimus fm carnē. vitam futurā ita certa spe tenet: quasi iam sit p'sens: que i chri sto surgente implera est: que nō est fm carnē: nō quia in eadē carnis substantia: sed non in eadē qualitate corruptionis: q' nomine carnis signatur. Et si nouimus christū fm carnē: id est carnis mortalitatē ante resurrectionem: sed iam post non

Joh. 7. e

nouimus: quia iam non moritur. vnde ait: Ad patres vado: et iam non videbitis me: id est nunqz vltorius. scilicet q' mo/ do sum: id est mortalis. Et iterum: Nisi abiero paraclyt' non veniet. hoc est: non potestis capere spiritum q' dū fm carnez me nosse peristitis. Et quia omnes in christo sumus spe: et si non in re. Si qua ergo in christo noua creatura vetera tran/ sierunt. In nouatis fide transit spe mortalitas: et ad est noui/ tas resurrectionis. i Et si cognouimus. Quia q'uis dū infidelis intellexit christum in lege promissum esse fm carnē: vt legalia obseruaret et seruari p'ciperet: sed tamen non iam post conuersionem ita esse: sed vmbra cesset.

Jbi. 16. b

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

f in hoc. b s approbati qd nō pseudo. c s q'ntū in me est in quo nō remaner. f deo. deo aut māifesti sum'. Spero at

et in cōscientijs vestris māifestos nos esse. Non iterum commen/ damus nos vobis: sed occasio/ nis gloriānt' se ab illis doctos: q' cū d'no fuerūt. c s qz et ego apls sum vt hi a q' se iactāt se didi nem dam' vobis gloriādi p nō/ cisse. a s qd possitis dicere. b s reprimēdos. bis: vt habeatis ad eos qui in/ facie gloriāntur: et non in corde.

a Siue enim mente excedim' deo: b

siue sobriū sumus vobis. Chari/ tas enī christi v'get nos estimā/ tes hoc: quoniāsi vnus pro om/ nibus mortuus est: ergo omnes

tuus est christus: vt et qui viuunt iam non sibi viuunt: sed ei qui pro eis mortuus est et resurrexit.

Itaqz nos ex hoc neminem no/ uimus fm carnem. Et si cognoui mus fm carnē christuz: sed nunc

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Et si cognouimus fm carnē x'pm. i. affecti ei' p'ntia corpali. p Sed nūc tā nō nouim'. illo. i. mō sed meliori. vñ dixit aplis saluator Joh. xiiij. Expedi vobis vt ego vadā: subtrahendo vobis corpale meā p'ntiā. qd exponēs Aug'. d. q' apli adhuc carnales existētes afficiebantur ad x'pm: sicut hō carnalis ad amicu suū. ppter qd impediēbant' assurgere ad spūalē et subli miorē diligēdi modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero paraclyt' nō veniet ad vos. Notādū q' maniche' negās ve rā carnē in x'po fuisse: ex h' loco p'firmabat errorē suū. qz dicit apls: Et si cognouim' fm carnē x'pm. qz q'ra eū arguebat' ex x'bo apli Ro. j. vbi d' de x'po q' factus est ei ex semie dauid fm carnē. q' verā carnē habuit. Ad qd r'ndebat. d. q' apls p mo fuit op'ntiōis illi'. et sic loq'tur scribens ad Romanos: sed postea vidēs hui' op'ntiōis falsitatē retractauit hic eā. d. Et si co. fm carnē x'pm. i. si fuim' aliqū hui' op'ntiōis. scz q' x'ps ha beret carnē ex semie dauid: Sed nūc tā nō nouim'. i. hāc op' nionē tā q' falsā mutauim'. Sz h' dicit' Manichei impozbat Aug'.

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. VI Nico. de lyra

Ga **D**ia possidet. Qui terrenas diviti-
as abijcetes: celestes p fide iam tenent:
qñ nihil hñtes oia possidet: q terrenis in
vsum vel opus misericordie retetis: celestes se
qñq habituros sperat. **G**lozia apozu

a **T**anqñ nihil hñtes. nã apostoli oia tpalia ppter christu dimiserunt: Matth. 19.
Ecce nos reliquimus oia et secuti sumus te etc. **b** Et oia possidetes. qz vinebant
christo et nõ sibijps. oia aut erant christo subiecta: Matth. 19. **D**ata e mibi ois
ptas in celo et in terra. ppter qd apostoli reputabat omnia subiecta sibi. in cuius
signu insensibiles creature obediebant eis ad nutu. **R**otandũ autẽ q apostolus in

a s eramus. s spualib? diuitijs. **b** s habitus /
mus nõ solu egenes: sed etia. **c** s pene. s spua
lis boni vel terreni.

locupletantes tanqñ nihil habent **a**
a s etia tpalia: qz deũ timetib? nihil deest. s nõ
solu spualia. s sumus. **b** s libere ex conscia loqñ.

tes: et dia possidetes. **O**s nostru **b**
a s in oibus pdictis. **b** s mens nra. s et hoc fe
ci: qz mens e plena diuitijs: nec erubescit dicere qd
in se hz: et iõ si qñ angustias et inopia scierit vel bo
ni opis hñtis nõ hoc a nobis habetis vros pura
ris qui pseudo pfecis: sed qz dura corda habetis
ad intelligendũ et complendũ.

patet ad vds o corinthu: cor nrm **b**
a s angustias parimini.

dilatatu est. **N**õ angustiamini in **e**
nob: angustiamini aut in visceri/ **f**
a s qua nos.

bus vris. **E**andẽ aut habetes re/ **g**
a s si dilatarı fueritis.

muneratione: tanqñ filijs dico: di **b**
a s abundantia scie et virtutu et spe futuri. **b** s lo
qñ esse maloz. **c** s .i. fui fieri libertate amissa: cũ
his infidelib? q pcedit carnales obseruarias: si
ia suscepistis iugũ legis nolite vltra ducere.

latamini et vos. **N**õlite iugũ du/ **k**
a s qñ nulla.

cere cũ infidelib? **Q**ue eni parti **l**
a s qñ nulla.

cipatio iusticie cuz iniqtate: aut **m**
a s et qz vos lux: illi tenebre et ignorantia.

que societas luci ad tenebras? **n**
a s et qz vos mēbra xpi: illi diaboli. xps et diabolus
nõ veniunt. **b** s q se mēre deũ. s inceptat apo
stara. **a** s et vos fideles: illi quasi infideles.

Que aut pterio christi ad belial? **p**
a s et qz vos fideles: illi quasi infideles.

Aut q pars fideli cũ infideli. **Q**ui **q**
a s et vos fideles: illi quasi infideles.

aut cõsensus tēplũ dei cũ idolis? **t**
a s q qui vos viuere facit.

Quos eni estis tēplũ dei viu: sic **v**
a s in Ezechiele. **a** s p qñ am in illis. s excolã pu
ros faciã.

dicit de? qñiã inhãbitabo i illis **f**
a s p monebo de stuerie i stuerie: et pscruatẽ p/
ficere faciã. s in corde eoz lato p charitatem.

et ambulabo inter eos: et ero il/ **y**
a s ita beneficiã: vt videat de? eoz. **b** s ita obe
dient vt videatur mei et nõ mundi.

lorum deus: et ipsi erunt mihi po **a**
a s qz tēplũ dei estis. **b** s nõ corporaliter sed spiri
tualiter: vt nõ taceatis sed incepteris scelera eoz.

pulus. **P**ropter quod erite de **b**
a s qui estis in medio neqrie eoz. **b** s cũ existis
separare vos vt nec cõsensum habeatis.

medio eoz: et separamini dicit **d**
a s carnalis obseruantia. **b** s ne tace? sit. i. dele/
cratio qd est primus motus.

dominus: et immunduz nõ tetige/ **c**
a s q qui vos viuere facit.

premisis vario modo loqñtur. ponẽdo bonũ tpale contra
spuale. nã in tpalibus addit dictionẽ aditionalẽ. scz qñ:
vel tanqñ: vel sicut: aut hmõd. nõ autẽ in spualibus: quia
tpalia nõ habent rõnẽ boni vel mali fm veritatẽ: sed tm
fm hominũ apparentiã et existimatiõẽ. spualia vero fm
veritatẽ. **c** Os nostrum. **H**ic pñter Apóstolus docet
vsum gratie collate qñ ad interiorẽ deuotiõẽ. **E**t di/
uiditur in duas partes: qz primo circa hoc de se veritatez
ostendit. secũdo ad hoc corinthios inducit. ibi: **N**on an/
gustiamini. **E**t circa primũ dicit: **O**s nostrũ patet ad vos
o corinthũ. i. illa que diximus. et ex iactantia nõ protuli/
mus: sed ad vtilitatẽ vestrã vt videatis amicitia nram
erga vos: aperiendo vobis corda nostra. et ideo subditur
deuotio cũ dicit: **O**s nostrũ dilatatu est. i. apertũ
ad appetendũ magna scz bona celestia. **D**icit autẽ p oppo
situm eoz hominis angustiarũ qñ appetit terrena bona: cele
stibus omisissis: quia terrena sũt infra hoĩem et ipso mino/
ra. **e** **N**on angustiamini. **H**ic inducit corinthios ad
simile. dicens: **N**on angustiamini in nobis etc. q. d. si an/
gustiamini nimis: bona terrena appetendo modo dicto.
hoc nõ puenit ex hoc qd vidistis in nobis: quia non de/
dimus vobis exemplũ hoc faciendũ: sed puenit ex cupi/
ditate vestra. iõ subdit: **f** **A**ngustiamini aut in visce
ribus vestris. q. d. hoc puenit ex defectu vestre deuotio
nis. i. deo subdit: **E**andẽ aut habetes remunerationẽ
nẽ. vobis pmissam in celestibus: sicut et nobis. **b** **T**ã/
qñ filijs dico. quoz salutẽ summe desideram. **i** **D**ila
tamini et vos. ad appetenda celestia vt habeat remunera
tionẽ eandẽ quã expecto. **k** **N**õlite etc. **H**ic pñter do
cet vsum collate gratie qñ ad infidelium deuotionẽ. **E**t
diuidit in duas partes: qz primo facit ppositũ. sczõ pro
bat quoddã dicitũ. ibi: **N**os eni. **E**t circa primũ dicit: **N**õ
lite iugũ ducere cũ infidelibus. i. eis cõiungi in quersati
one seu familiaritate. iugũ eni dicit a iungẽdo. vñ chari
tas dicit iugũ christi: iniqtas vero iugũ diaboli: in quo
iungunt maligni. **Q**ue aut fideles ab infidelib? debeãt se/
parari declarat multiplici. **P**rimo rõne sumpta ex habi
tu affectus. **d**. **l** **Q**ue eni pars iusticie. q est in fidelium
voluntate. **m** **C**ũ iniqtate. que est in affectu infide
lium. q. d. nulla. **S**ecũdo ex habitu intellectus. **n** **Q**ue
societas luci. i. veritatẽ fidei q lucet i mētib? fidelium.

Que aut pterio christi ad belial? **p**
a s et qz vos fideles: illi quasi infideles.

Aut q pars fideli cũ infideli. **Q**ui **q**
a s et vos fideles: illi quasi infideles.

aut cõsensus tēplũ dei cũ idolis? **t**
a s q qui vos viuere facit.

Quos eni estis tēplũ dei viu: sic **v**
a s in Ezechiele. **a** s p qñ am in illis. s excolã pu
ros faciã.

dicit de? qñiã inhãbitabo i illis **f**
a s p monebo de stuerie i stuerie: et pscruatẽ p/
ficere faciã. s in corde eoz lato p charitatem.

et ambulabo inter eos: et ero il/ **y**
a s ita beneficiã: vt videat de? eoz. **b** s ita obe
dient vt videatur mei et nõ mundi.

lorum deus: et ipsi erunt mihi po **a**
a s qz tēplũ dei estis. **b** s nõ corporaliter sed spiri
tualiter: vt nõ taceatis sed incepteris scelera eoz.

pulus. **P**ropter quod erite de **b**
a s qui estis in medio neqrie eoz. **b** s cũ existis
separare vos vt nec cõsensum habeatis.

medio eoz: et separamini dicit **d**
a s carnalis obseruantia. **b** s ne tace? sit. i. dele/
cratio qd est primus motus.

dominus: et immunduz nõ tetige/ **c**
a s q qui vos viuere facit.

Que aut pterio christi ad belial? **p**
a s et qz vos fideles: illi quasi infideles.

Aut q pars fideli cũ infideli. **Q**ui **q**
a s et vos fideles: illi quasi infideles.

aut cõsensus tēplũ dei cũ idolis? **t**
a s q qui vos viuere facit.

Quos eni estis tēplũ dei viu: sic **v**
a s in Ezechiele. **a** s p qñ am in illis. s excolã pu
ros faciã.

dicit de? qñiã inhãbitabo i illis **f**
a s p monebo de stuerie i stuerie: et pscruatẽ p/
ficere faciã. s in corde eoz lato p charitatem.

et ambulabo inter eos: et ero il/ **y**
a s ita beneficiã: vt videat de? eoz. **b** s ita obe
dient vt videatur mei et nõ mundi.

lorum deus: et ipsi erunt mihi po **a**
a s qz tēplũ dei estis. **b** s nõ corporaliter sed spiri
tualiter: vt nõ taceatis sed incepteris scelera eoz.

pulus. **P**ropter quod erite de **b**
a s qui estis in medio neqrie eoz. **b** s cũ existis
separare vos vt nec cõsensum habeatis.

medio eoz: et separamini dicit **d**
a s carnalis obseruantia. **b** s ne tace? sit. i. dele/
cratio qd est primus motus.

dominus: et immunduz nõ tetige/ **c**
a s q qui vos viuere facit.

† 31. dif. e.
lex. De ex/
cessi. p. a. c.
nihil.

† De pe. di.
i. c. p. 10. r.
s. si an. q.
De pe. dif.
2. si eni. p.
p. in. 34. q.
2. c. nõ sãt
E. c. i. 13. a

† De pe. di.
i. c. p. 10. r.
s. si an. q.
De pe. dif.
2. si eni. p.
p. in. 34. q.
2. c. nõ sãt
E. c. i. 13. a

† 1. Co. 3. e

† 2. si eni. p.
p. in. 34. q.
2. c. nõ sãt
E. c. i. 13. a

† Esa. 52. e

li pudentia. **a** Et ipsi erunt mihi populus. p exhibitionẽ debiti cultus. **P**er
hãt qd hic dicit: **I**nhabitabo in illis in psona dei: habet q fideles sunt tēplũ dei.
b **P**ropter qd. **E**x pcedit: s inferẽ monitio que sumit ex scriptura **E**sa. 14. in q
tria tangunt que debet agere fideles erga infideles. **P**rimũ est q eoz pctã dese
ramus. qd notat cũ dicit: **P**ropter qd erite de medio eoz. scdm est: vt occasionem
fugiamus peccatoz. ibi: **E**t separamini. tertiu ne sustineamus eoz mala: sed poti
arguamus. cum dicitur: **c** **E**t immundũ ne tetigeritis. palpando vitia seu pal
liando. et subditur premiũ hanc monitionẽ seruansibus reddendũ. cum dicit:
Ego recipiã

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. VII Replica

habitat q̄s increpabāt: vnū tēplū cū eis intrabāt: eadē sa-
cramēta celebrabāt: hoc ē exire: ore nō parcere s̄ redarguere:
corripe monere. Hoc ē immūdiū nō tāgere: volūtati nō p̄senti
re. Maius malū in sepatiōe bonoz cōmittim⁹ q̄ i maloz cō-
mitione fugim⁹: Ad est dū corpaliū sepam⁹ nos a bonis. p̄
pter malos: q̄ fugim⁹ in cōsuetiōe ma-
loz nō remanētes. i. q̄ sit illud qd̄ fu-
gim⁹ fugiēdo p̄ iunctiōē maloz. Spi-
ritualit̄ ergo q̄s recedat a mal. Tali
nō imputat de⁹ sua pctā: qz non fecit.
aliena nō: qz nō approbavit. nec negli-
gentiā: qz nō tacuit. nō supbia: quia i
vnitate p̄māsit. Vel sepamini. i. se-
orsum sitis parati p̄tra eos sicut p̄us
p̄ eis. H ad lram dictū est iudeis habi-
tantibus in babylone. Ca. VII

His igit hntes rē. Vel ab omī
in q̄namēto car. p̄fici. sancti. scz
mētis. qd̄ tūc fit: si timores del
seq̄mur: qz q̄ sine deo hec agit: sanctus
mūdi est: nō dei. Vel ab in q̄namēto
carnis. i. carnalis obſuantiē r̄ p̄fici-
entes sc̄tificationē q̄ est t̄m spūsc̄tū:
capite nos rē. b Ad cōmōziendū
r̄ ad cō. Vel vt mecū patiamini: r̄ me-
cū corozemini. Replet⁹

Nico. de lyra
a Ego recipiā vos rē. hic in p̄nti ad
familiaritatē meā p̄ grām: r̄ in futuro
p̄ assimilationē p̄ gloriā. In ca.
vj. vbi d̄: in postil. Tāq̄ nihil hntes.

Additio. j. Super h̄ qd̄ d̄:
bētes h̄o. qz sibi insufficientes putabā-
tur. Et oīa possidētes nō solū spūalia
sed etiā tp̄alia: qz timētibus deū nihil
deest: q̄ fuit gl̄ia aploz nihil oīno h̄re
vt sine sollicitudine essent: r̄ tū res q̄s
d̄ni eoz relinq̄bāt ip̄i possidebant: qz
oīa ad pedes aploz mittebāt: Act.
iij. p̄t etiā exponi h̄ qd̄ d̄: Tāq̄ ni-
hil hntes rē. sic nā apli l̄ez eēt oīno
paupes i effectu: r̄ sic tāq̄ nihil habē-
tes: qd̄ eis d̄: Ecce nos reliqm⁹ oīa:
tū erat oīa possidētes: qz appetit⁹ eoz
erat totalit̄ q̄tat⁹ r̄ a bonis terrenis
abstract⁹ ac i oīa tp̄alia n̄ solū h̄ent
s̄ etiā possiderēt. Ille ei q̄ bzaliq̄d̄ p̄pū
si illud nō possidet adhuc appetit ei⁹ possessionē: sed cū tā pos-
sident q̄tat⁹ appetit⁹ circa illud. In eo. ca. vbi d̄: in postil.
Horandū q̄ apls vario modo loq̄tur ponendo bonuz tp̄ale
p̄tra spūale. Hā in tp̄alib⁹ addit dictionē conditionālē.

Additio. ij. Hoc q̄ apls i aliq̄b⁹ addit dictionem
p̄ditionālē seu s̄litudinariā r̄ in aliq̄-
bus nō: nō videt̄ referēdū ad differētiā spūaliū a tp̄alib⁹. put
in postil. Tū ei d̄: Ut seductores r̄ veraces: vtrūq̄ ē spūale.
s̄l̄r cū d̄: Quasi tristes: sp̄ aut̄ gaudētes. Sz differētiā atten-
dit s̄m certitudinē r̄ incertitudinē: put i h̄o. In illis enī q̄
narrant vt incerta vt ea q̄ vident̄ i somnis p̄suevit aponi h̄
dictio q̄st vel sicut. Hā si q̄s s̄oniū narrat addit q̄st. di. Quasi
sedebā seu q̄st loq̄bar r̄ hmōi. s̄ de his q̄ hō narrat vt vigilās
nō appōit tal̄ dictio: r̄ iō qz apli nō erāt seductores nec igno-
ti. i. non approbati: Hec castigati. s̄. a xberib⁹ q̄ patiebant vt
abstinerēt a p̄dicatiōe a q̄ tū. p̄ h̄ nō abstinebāt. Hec tristes:
qz i p̄secutiōib⁹ gaudebāt: Hec egētes: qz q̄rētib⁹ d̄ni nō de-
fict̄ oīe bonū. Hec nihil hntes eadē rōne. It̄ oīb⁹ istis po-
nit̄ dictio s̄litudinariā. s̄. q̄st vel sic r̄ hmōi: ad denotādum qz
ista nō dicebant̄ de eis certitudinalit̄: s̄ i suis opposit⁹ talis di-
ctio s̄litudinariā nō ponit̄. Erāt ei x̄e veraces r̄ x̄e cogniti. i.
approbati: r̄ sic de alijs. In eo. ca. vbi d̄: in postil. Et ambu-
labo in eos: r̄ ero illoz deus rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Additio. iij. ambulabo in eos: r̄ ero illoz deus
rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Replica. In epla sc̄sa ad Corinth. vj. vbi dicit̄ de
aplis tanq̄ nihil hntes rē. vbi Burgen.
ponit̄ expositionē repugnātē q̄st cūct̄ doctozib⁹: r̄ specialiter
beato Auḡ.

beato Auḡ. in de ciuit. q̄ dicit̄ illos potētes aplos potēt⁹ vos
uisse dicēdo: Ecce nos reliqm⁹ oīa rē. Et idē. iij. lib. o sacre scri-
pture dicit̄ d̄ni ei⁹ efficacit̄ p̄cepisse nihil h̄re: r̄ sic s̄ votū po-
tens apli venissent: si relicta a d̄nis r̄ ad pedes eoz posita pos-
sedissent: put h̄ dicit̄ Burg. Credo qz nō fuerit paup̄tat⁹ ama-
tor. s̄l̄r s̄uenisset apli p̄cepto d̄ni: qz
de sc̄tissimis aplis post missionē spūs-
sc̄tū nō ē dicēdū. In eo. ca. notat̄ po-
stillator qz apls vario mō loq̄t̄ ponē-
do s̄ spūale. i. tp̄alib⁹ appōit p̄ditionē
q̄st vel sic. i. spūalib⁹ at̄ loq̄t̄ simplicif.
Burg. at̄ obijcit qz nō valet tal̄ distin-
ctio: qz aliq̄ vtrūq̄ extrēmū ē spūale
sic seductores r̄ veraces: sic tristes sp̄ at̄
gaudētes: vbi neutz ē tp̄ale. dicit̄ igit̄
differētiā illā loq̄ndi debere attēdi pe-
nes certitudinē: vt ibi ponit̄ q̄st d̄no
tēf̄ incertū. reliqm⁹ vō sine p̄ditionē de-
notet̄ certū. Sz h̄ nō videt̄ b̄ dicitur:
qz apls cōpat̄ hoim carnaliū opionē
ad rei x̄itātē: s̄ certū ē apud aplm̄ il-
la def̄miata p̄ p̄ditionē qz fuerit hoim
illoz opionēs: certā etiā reputabant
opinātes hntes respectū ad defectum
tp̄aliū: r̄ q̄uis opionēs ille erāt false
apud aplm̄: t̄m erāt certe apud eos. p̄
h̄ ad argumētū Burg. q̄uis aliq̄ sub-
lecta opionē eoz erāt spūalia: t̄m non
nisi i relatiōe ad sensibilia s̄z qz penū-
riā apparentem ip̄i iudicabāt defectū
taliū spūaliū: putātes eos ita tristes
seductores: q̄uis i rei x̄itātē pot̄ gau-
debāt d̄ ill̄ sensibilia r̄ tp̄aliū defectib⁹.

His igit hntes rē. Vel ab omī
in q̄namēto car. p̄fici. sancti. scz
mētis. qd̄ tūc fit: si timores del
seq̄mur: qz q̄ sine deo hec agit: sanctus
mūdi est: nō dei. Vel ab in q̄namēto
carnis. i. carnalis obſuantiē r̄ p̄fici-
entes sc̄tificationē q̄ est t̄m spūsc̄tū:
capite nos rē. b Ad cōmōziendū
r̄ ad cō. Vel vt mecū patiamini: r̄ me-
cū corozemini. Replet⁹

Nico. de lyra
a Ego recipiā vos rē. hic in p̄nti ad
familiaritatē meā p̄ grām: r̄ in futuro
p̄ assimilationē p̄ gloriā. In ca.
vj. vbi d̄: in postil. Tāq̄ nihil hntes.

Additio. j. Super h̄ qd̄ d̄:
bētes h̄o. qz sibi insufficientes putabā-
tur. Et oīa possidētes nō solū spūalia
sed etiā tp̄alia: qz timētibus deū nihil
deest: q̄ fuit gl̄ia aploz nihil oīno h̄re
vt sine sollicitudine essent: r̄ tū res q̄s
d̄ni eoz relinq̄bāt ip̄i possidebant: qz
oīa ad pedes aploz mittebāt: Act.
iij. p̄t etiā exponi h̄ qd̄ d̄: Tāq̄ ni-
hil hntes rē. sic nā apli l̄ez eēt oīno
paupes i effectu: r̄ sic tāq̄ nihil habē-
tes: qd̄ eis d̄: Ecce nos reliqm⁹ oīa:
tū erat oīa possidētes: qz appetit⁹ eoz
erat totalit̄ q̄tat⁹ r̄ a bonis terrenis
abstract⁹ ac i oīa tp̄alia n̄ solū h̄ent
s̄ etiā possiderēt. Ille ei q̄ bzaliq̄d̄ p̄pū
si illud nō possidet adhuc appetit ei⁹ possessionē: sed cū tā pos-
sident q̄tat⁹ appetit⁹ circa illud. In eo. ca. vbi d̄: in postil.
Horandū q̄ apls vario modo loq̄tur ponendo bonuz tp̄ale
p̄tra spūale. Hā in tp̄alib⁹ addit dictionē conditionālē.

Additio. ij. Hoc q̄ apls i aliq̄b⁹ addit dictionem
p̄ditionālē seu s̄litudinariā r̄ in aliq̄-
bus nō: nō videt̄ referēdū ad differētiā spūaliū a tp̄alib⁹. put
in postil. Tū ei d̄: Ut seductores r̄ veraces: vtrūq̄ ē spūale.
s̄l̄r cū d̄: Quasi tristes: sp̄ aut̄ gaudētes. Sz differētiā atten-
dit s̄m certitudinē r̄ incertitudinē: put i h̄o. In illis enī q̄
narrant vt incerta vt ea q̄ vident̄ i somnis p̄suevit aponi h̄
dictio q̄st vel sicut. Hā si q̄s s̄oniū narrat addit q̄st. di. Quasi
sedebā seu q̄st loq̄bar r̄ hmōi. s̄ de his q̄ hō narrat vt vigilās
nō appōit tal̄ dictio: r̄ iō qz apli nō erāt seductores nec igno-
ti. i. non approbati: Hec castigati. s̄. a xberib⁹ q̄ patiebant vt
abstinerēt a p̄dicatiōe a q̄ tū. p̄ h̄ nō abstinebāt. Hec tristes:
qz i p̄secutiōib⁹ gaudebāt: Hec egētes: qz q̄rētib⁹ d̄ni nō de-
fict̄ oīe bonū. Hec nihil hntes eadē rōne. It̄ oīb⁹ istis po-
nit̄ dictio s̄litudinariā. s̄. q̄st vel sic r̄ hmōi: ad denotādum qz
ista nō dicebant̄ de eis certitudinalit̄: s̄ i suis opposit⁹ talis di-
ctio s̄litudinariā nō ponit̄. Erāt ei x̄e veraces r̄ x̄e cogniti. i.
approbati: r̄ sic de alijs. In eo. ca. vbi d̄: in postil. Et ambu-
labo in eos: r̄ ero illoz deus rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Additio. iij. ambulabo in eos: r̄ ero illoz deus
rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Replica. In epla sc̄sa ad Corinth. vj. vbi dicit̄ de
aplis tanq̄ nihil hntes rē. vbi Burgen.
ponit̄ expositionē repugnātē q̄st cūct̄ doctozib⁹: r̄ specialiter
beato Auḡ.

ritis: r̄ ego recipiā vōs: r̄ ero vo
bis in patrem: r̄ vos eritis mihi
in filios et filias: dicit d̄ns omni
potens. Ca. VII

His igit hntes rē. Vel ab omī
in q̄namēto car. p̄fici. sancti. scz
mētis. qd̄ tūc fit: si timores del
seq̄mur: qz q̄ sine deo hec agit: sanctus
mūdi est: nō dei. Vel ab in q̄namēto
carnis. i. carnalis obſuantiē r̄ p̄fici-
entes sc̄tificationē q̄ est t̄m spūsc̄tū:
capite nos rē. b Ad cōmōziendū
r̄ ad cō. Vel vt mecū patiamini: r̄ me-
cū corozemini. Replet⁹

Nico. de lyra
a Ego recipiā vos rē. hic in p̄nti ad
familiaritatē meā p̄ grām: r̄ in futuro
p̄ assimilationē p̄ gloriā. In ca.
vj. vbi d̄: in postil. Tāq̄ nihil hntes.

Additio. j. Super h̄ qd̄ d̄:
bētes h̄o. qz sibi insufficientes putabā-
tur. Et oīa possidētes nō solū spūalia
sed etiā tp̄alia: qz timētibus deū nihil
deest: q̄ fuit gl̄ia aploz nihil oīno h̄re
vt sine sollicitudine essent: r̄ tū res q̄s
d̄ni eoz relinq̄bāt ip̄i possidebant: qz
oīa ad pedes aploz mittebāt: Act.
iij. p̄t etiā exponi h̄ qd̄ d̄: Tāq̄ ni-
hil hntes rē. sic nā apli l̄ez eēt oīno
paupes i effectu: r̄ sic tāq̄ nihil habē-
tes: qd̄ eis d̄: Ecce nos reliqm⁹ oīa:
tū erat oīa possidētes: qz appetit⁹ eoz
erat totalit̄ q̄tat⁹ r̄ a bonis terrenis
abstract⁹ ac i oīa tp̄alia n̄ solū h̄ent
s̄ etiā possiderēt. Ille ei q̄ bzaliq̄d̄ p̄pū
si illud nō possidet adhuc appetit ei⁹ possessionē: sed cū tā pos-
sident q̄tat⁹ appetit⁹ circa illud. In eo. ca. vbi d̄: in postil.
Horandū q̄ apls vario modo loq̄tur ponendo bonuz tp̄ale
p̄tra spūale. Hā in tp̄alib⁹ addit dictionē conditionālē.

Additio. ij. Hoc q̄ apls i aliq̄b⁹ addit dictionem
p̄ditionālē seu s̄litudinariā r̄ in aliq̄-
bus nō: nō videt̄ referēdū ad differētiā spūaliū a tp̄alib⁹. put
in postil. Tū ei d̄: Ut seductores r̄ veraces: vtrūq̄ ē spūale.
s̄l̄r cū d̄: Quasi tristes: sp̄ aut̄ gaudētes. Sz differētiā atten-
dit s̄m certitudinē r̄ incertitudinē: put i h̄o. In illis enī q̄
narrant vt incerta vt ea q̄ vident̄ i somnis p̄suevit aponi h̄
dictio q̄st vel sicut. Hā si q̄s s̄oniū narrat addit q̄st. di. Quasi
sedebā seu q̄st loq̄bar r̄ hmōi. s̄ de his q̄ hō narrat vt vigilās
nō appōit tal̄ dictio: r̄ iō qz apli nō erāt seductores nec igno-
ti. i. non approbati: Hec castigati. s̄. a xberib⁹ q̄ patiebant vt
abstinerēt a p̄dicatiōe a q̄ tū. p̄ h̄ nō abstinebāt. Hec tristes:
qz i p̄secutiōib⁹ gaudebāt: Hec egētes: qz q̄rētib⁹ d̄ni nō de-
fict̄ oīe bonū. Hec nihil hntes eadē rōne. It̄ oīb⁹ istis po-
nit̄ dictio s̄litudinariā. s̄. q̄st vel sic r̄ hmōi: ad denotādum qz
ista nō dicebant̄ de eis certitudinalit̄: s̄ i suis opposit⁹ talis di-
ctio s̄litudinariā nō ponit̄. Erāt ei x̄e veraces r̄ x̄e cogniti. i.
approbati: r̄ sic de alijs. In eo. ca. vbi d̄: in postil. Et ambu-
labo in eos: r̄ ero illoz deus rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Additio. iij. ambulabo in eos: r̄ ero illoz deus
rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Replica. In epla sc̄sa ad Corinth. vj. vbi dicit̄ de
aplis tanq̄ nihil hntes rē. vbi Burgen.
ponit̄ expositionē repugnātē q̄st cūct̄ doctozib⁹: r̄ specialiter
beato Auḡ.

ritis: r̄ ego recipiā vōs: r̄ ero vo
bis in patrem: r̄ vos eritis mihi
in filios et filias: dicit d̄ns omni
potens. Ca. VII

His igit hntes rē. Vel ab omī
in q̄namēto car. p̄fici. sancti. scz
mētis. qd̄ tūc fit: si timores del
seq̄mur: qz q̄ sine deo hec agit: sanctus
mūdi est: nō dei. Vel ab in q̄namēto
carnis. i. carnalis obſuantiē r̄ p̄fici-
entes sc̄tificationē q̄ est t̄m spūsc̄tū:
capite nos rē. b Ad cōmōziendū
r̄ ad cō. Vel vt mecū patiamini: r̄ me-
cū corozemini. Replet⁹

Nico. de lyra
a Ego recipiā vos rē. hic in p̄nti ad
familiaritatē meā p̄ grām: r̄ in futuro
p̄ assimilationē p̄ gloriā. In ca.
vj. vbi d̄: in postil. Tāq̄ nihil hntes.

Additio. j. Super h̄ qd̄ d̄:
bētes h̄o. qz sibi insufficientes putabā-
tur. Et oīa possidētes nō solū spūalia
sed etiā tp̄alia: qz timētibus deū nihil
deest: q̄ fuit gl̄ia aploz nihil oīno h̄re
vt sine sollicitudine essent: r̄ tū res q̄s
d̄ni eoz relinq̄bāt ip̄i possidebant: qz
oīa ad pedes aploz mittebāt: Act.
iij. p̄t etiā exponi h̄ qd̄ d̄: Tāq̄ ni-
hil hntes rē. sic nā apli l̄ez eēt oīno
paupes i effectu: r̄ sic tāq̄ nihil habē-
tes: qd̄ eis d̄: Ecce nos reliqm⁹ oīa:
tū erat oīa possidētes: qz appetit⁹ eoz
erat totalit̄ q̄tat⁹ r̄ a bonis terrenis
abstract⁹ ac i oīa tp̄alia n̄ solū h̄ent
s̄ etiā possiderēt. Ille ei q̄ bzaliq̄d̄ p̄pū
si illud nō possidet adhuc appetit ei⁹ possessionē: sed cū tā pos-
sident q̄tat⁹ appetit⁹ circa illud. In eo. ca. vbi d̄: in postil.
Horandū q̄ apls vario modo loq̄tur ponendo bonuz tp̄ale
p̄tra spūale. Hā in tp̄alib⁹ addit dictionē conditionālē.

Additio. ij. Hoc q̄ apls i aliq̄b⁹ addit dictionem
p̄ditionālē seu s̄litudinariā r̄ in aliq̄-
bus nō: nō videt̄ referēdū ad differētiā spūaliū a tp̄alib⁹. put
in postil. Tū ei d̄: Ut seductores r̄ veraces: vtrūq̄ ē spūale.
s̄l̄r cū d̄: Quasi tristes: sp̄ aut̄ gaudētes. Sz differētiā atten-
dit s̄m certitudinē r̄ incertitudinē: put i h̄o. In illis enī q̄
narrant vt incerta vt ea q̄ vident̄ i somnis p̄suevit aponi h̄
dictio q̄st vel sicut. Hā si q̄s s̄oniū narrat addit q̄st. di. Quasi
sedebā seu q̄st loq̄bar r̄ hmōi. s̄ de his q̄ hō narrat vt vigilās
nō appōit tal̄ dictio: r̄ iō qz apli nō erāt seductores nec igno-
ti. i. non approbati: Hec castigati. s̄. a xberib⁹ q̄ patiebant vt
abstinerēt a p̄dicatiōe a q̄ tū. p̄ h̄ nō abstinebāt. Hec tristes:
qz i p̄secutiōib⁹ gaudebāt: Hec egētes: qz q̄rētib⁹ d̄ni nō de-
fict̄ oīe bonū. Hec nihil hntes eadē rōne. It̄ oīb⁹ istis po-
nit̄ dictio s̄litudinariā. s̄. q̄st vel sic r̄ hmōi: ad denotādum qz
ista nō dicebant̄ de eis certitudinalit̄: s̄ i suis opposit⁹ talis di-
ctio s̄litudinariā nō ponit̄. Erāt ei x̄e veraces r̄ x̄e cogniti. i.
approbati: r̄ sic de alijs. In eo. ca. vbi d̄: in postil. Et ambu-
labo in eos: r̄ ero illoz deus rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Additio. iij. ambulabo in eos: r̄ ero illoz deus
rē. exponit̄ aliter r̄ maḡ p̄p̄ie in additiōe p̄ma sup̄ illud ca.
Leuit. xxvj. vide ibi rē.

Replica. In epla sc̄sa ad Corinth. vj. vbi dicit̄ de
aplis tanq̄ nihil hntes rē. vbi Burgen.
ponit̄ expositionē repugnātē q̄st cūct̄ doctozib⁹: r̄ specialiter
beato Auḡ.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including references to other parts of the text and commentary.

Repletus sum solatioe. Per ista correctos inuitat alios ad correctio...

ad alios: videre ne sit vana. b s etia consolatio. vnde subdit: c s audiat a vfa correptione. a gloriatio p vob. Repletus sum con...

tristitia diminutiva. ppter qd bonu amici cognitū est tristitia pcedētis diminutivū: r p pns solatiū. id subdit: Repletus sum solatioe. Quare est affectus exuberantis...

B

C

Pe. 2. e

27. q. 1. e affectu. i. h. fi.

Sed timore

se quod deliquit. a Del exhi. i. ondi/ stis puniēdo illū qui incestū admiserat vos esse incōtaminatos. A negotio. i. graui pctō illū q̄ vrozē p̄ris habuit: cui cōsentendo inquinari eratis.

b Qui fecit. Et ille q̄ incestū fecit: v̄ illos tangit q̄s sup̄ius in p̄ma ep̄la iniurias & fraudes fratrib' fecisse dixit. Et ostēdit nō magis cā eoz̄ qui peccauerūt scripsisse remitti eis: q̄ cā ecclesie q̄ oī p̄tumeliaz aut fraudes patienti cōpatit̄ et indignat̄. Et h̄ est q̄ ait: Igit̄ si scripsit vobis: non t̄m̄ p̄pter eū q̄ fecit iniuriā. i. fraudes p̄rimo suo: nec p̄pter eū qui passus ē fraudē: s̄ ad manifeste. sol. no. quaz̄ habe. p. vob. Toti' p̄p̄ sollicitudinez se h̄re ondit: vt. s. iusti emēdentur: & polluti scripserūt: & eccle re/ cōciliēt. c Abundanti' ma. Quasi de vtroq̄. i. de correctio ne v̄ra & de gaudio titi. S̄ mag' abundanti' de gaudio Titii sum' gauisi: qz̄ gaudebat nō solū de correctis: sed etiaz̄ de alijs q̄s sperabat corrigendos. d Sed sicut oīa. In corripiendo veritas arguētis apparet: dum qui arguunt se emēdāt: dum enim correcti emendantur testimonium p̄hibent arguenti. Aērā ergo ostēdens Ap̄tōlus p̄dicatōnem suā p̄ efficitiaz̄ illoz̄ ait: Sed sicut omnia in ve. rē. e Et viscera eius. Sancti affect' in omni bono ē. L. VIII

Etiam aut vo. rē. hic vbi de correct' agit. mērio fit de collectis: qz̄ ab alijs nō querit: q̄b' suadere nō pōt. vel vt alijs codices habēt: q̄b' sua dare nō prodest. g In multo experimento. Vel abundantissima grā eoz̄ fuit i multo experimento tribulationis. Quia pro tribulatione Pauli et syle ibi facta: n̄ se scādaligati. Sed cū gaudio accepit x̄bū: p̄bati passionib' eoz̄. Et altissima

Etiam aut vo. rē. hic vbi de correct' agit. mērio fit de collectis: qz̄ ab alijs nō querit: q̄b' suadere nō pōt. vel vt alijs codices habēt: q̄b' sua dare nō prodest. g In multo experimento. Vel abundantissima grā eoz̄ fuit i multo experimento tribulationis. Quia pro tribulatione Pauli et syle ibi facta: n̄ se scādaligati. Sed cū gaudio accepit x̄bū: p̄bati passionib' eoz̄. Et altissima

Etiam aut vo. rē. hic vbi de correct' agit. mērio fit de collectis: qz̄ ab alijs nō querit: q̄b' suadere nō pōt. vel vt alijs codices habēt: q̄b' sua dare nō prodest. g In multo experimento. Vel abundantissima grā eoz̄ fuit i multo experimento tribulationis. Quia pro tribulatione Pauli et syle ibi facta: n̄ se scādaligati. Sed cū gaudio accepit x̄bū: p̄bati passionib' eoz̄. Et altissima

Etiam aut vo. rē. hic vbi de correct' agit. mērio fit de collectis: qz̄ ab alijs nō querit: q̄b' suadere nō pōt. vel vt alijs codices habēt: q̄b' sua dare nō prodest. g In multo experimento. Vel abundantissima grā eoz̄ fuit i multo experimento tribulationis. Quia pro tribulatione Pauli et syle ibi facta: n̄ se scādaligati. Sed cū gaudio accepit x̄bū: p̄bati passionib' eoz̄. Et altissima

Etiam aut vo. rē. hic vbi de correct' agit. mērio fit de collectis: qz̄ ab alijs nō querit: q̄b' suadere nō pōt. vel vt alijs codices habēt: q̄b' sua dare nō prodest. g In multo experimento. Vel abundantissima grā eoz̄ fuit i multo experimento tribulationis. Quia pro tribulatione Pauli et syle ibi facta: n̄ se scādaligati. Sed cū gaudio accepit x̄bū: p̄bati passionib' eoz̄. Et altissima

a s̄ ne i futuro tale qd̄ corrigat. s̄ i meli' p̄uehi. sed timorem: sed desiderium: sed emulationem: sed vindictam. cantes punitis etiā vosipos. s̄ vt vniuersalē dicā vos tritari s̄m̄ deū: in oībus exhi. rē. s̄ du In omnibus exhibuistis vos

incontaminatos esse negocio. a s̄ r̄ qz̄ incōtaminari: igit̄ apparet q̄ nō p̄pter illos p̄ncipaliter scripsit: sed p̄pter illū q̄ fecit: et illū q̄ sustinuerat iniuriā quod ira dicit. s̄ pro illis. Igit̄ et si scripsi vobis: Non p̄pter eū qui fecit iniurias et propter eū qui passus est: s̄ ad manifestandū sollicitudinē nostrā quā p̄ vobis habem' corā deo.

Idēo quoq̄ consolati sum'. In consolatōe aut̄ nostra abundantius magis gauisi sumus super gaudio titi: qz̄ refectus est spūs eius ab omnib' vobis. Et si qd̄ apud illū de vobis gloriat' fuit: nōn sum confusus: sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus: ita & gloriatio nostra que fuit ad titum veritas facta est: et viscera eius abundantius in vobis sunt: rēminiscētis omnium vestrum obedientiam: quomodo cum timore et tremore excipistis eum. Gaudeo q̄ in omnibus confido in vobis.

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Sed timorem. de reciduo. b Sed desiderij. p̄ficiendi in melius. c Sed emulationē. imitando bonos. d Sed vindictā. puniendo peccata propria et etiā aliena: potissime qz̄ illum fornicatorem nepharium: de quo habet ep̄stola. j. ca. v. Punierant. cui tamē prius nimis faterat. ideo subdit: e In omnibus exhibuistis vos incōtaminatos esse negocio. quia sicut sustinentes peccatorem cōtaminantur: sic punientes emundantur. f Igitur. hic infert conclusionem intentaz̄ dicens: Igitur & si scripsi vobis: de illo nepharlo puniēdo: & accipitur hic si pro quia. quia sic scriperat. g Non propter eum qui fecit iniuriā. maculā do lectuz̄ patris: vt. s. puniret t̄m̄: sed vt emūdaretur: & alij ex ei' pena terrentur. h Non propter eum qui passus ē. dictam iniuriā vt vindicaret̄ per penam. i S̄ ad manifestandā sollicitudinē nostram quā habemus pro vobis: vt in vobis extirpent vitia & virtutes augeant. k Coram deo. modus est iurandi ad confirmationem dicti. i. deo teste. & qz̄ hec bona sunt cōsecuta et sua correctione. subdit: Ideo consolati sumus. l In consolatione at̄ vt. i. ex p̄fectu vestro vobis dato. m Abundantius magis gauisi sumus. i. plus q̄ cōtristati fuim' prius ex vestro delicto: & secundā causam de gaudio Titii ait. d. n Sup gaudio titi. de emendatione vestra. o Quia refect' est spūs eius ab oībus vobis. reficuntur enim prelati de p̄fectu subditoz̄. gaudiū enim amici sui erat et materia gaudij. Aliterius addit tertiā rationē dicens: p Et si qd̄ apud illū de vobis gloriatus sum rē. Ap̄tōlus enī cōmendauerat i Corinthios erga Titum: q̄ inuenit eos tractabiles & obediētes: & sic apostoli x̄ba inuenit esse vera. p̄pter qd̄ ap̄tōlus non fuit cōfusus de illa cōmendatione: qz̄ ita inuentū est in veritate: & p̄z̄ litera. Quartā etiā rationē addit. d. q Et viscera ei' abundantius in vobis sunt rē. qz̄ Titus videns eoz̄ penitentiam & obediētiā & reuerentiā ad ip̄m: habuit eos in v̄ scribis charitatis mag' q̄ ante: de quo gaudebat apostolus. Aliterius quintā rationē addit. d. r Gaudeo q̄ in omnib' confido in vobis: ex bono enī eoz̄ inchoatō cōfidebat q̄ bene de cetero se haberēt: qd̄ erat sibi ratio gaudendi. Ca. VIII

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Etiam aut facim'. Post q̄ ap̄tōlus id̄xit Corinthios ad bonū in generali. hic p̄fir horatur eos ad quoddā bonū in particulari. s̄ ad largitiōē elemosyne mittende in hierusalē. si deles enī ibidē habitantes venditis oībus ponebāt p̄ctia ad pedes ap̄tōli: vt diuiderent singulis pur opus erat: Act. iij. & qz̄ p̄pter christū fuerūt depaup̄ati: disposuerūt sic ap̄tōli q̄ credentes de alijs ciuitatib' & terris qui nō sic abenūciabāt p̄p̄ris suarent illos suis elemosynis: & de hoc fuit rogatus Paulus & barnabas: vt habet Act. xij. propter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit' : r̄ ideo p̄mo inducit corinthios ad hanc elemosynā tribuendā. secūdo docet tribuendū modū. ca. sequēti. Prima ad huc in duas: quā primo agit de hui' elemosyne datione. secūdo de ministris eius & collectione. ibi: Gratias ago. Prima ad huc in duas: qz̄ primo ad dandā elemosynā corinthios inducit. secūdo excusatiōē excludit. ibi: Si enim voluntas. Prima ad huc in tres. s̄m̄ q̄ inducit eos tripliciter. secūda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vitale. Primus aut̄ modus inducendi corinthios ad elemosyne dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc fecerant. p̄pter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secūdo corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogaem'. Circa primū dicit: Ita aut̄ facim' vobis fratres: vt imitemini. t Gratia dei. i. opera bona que pueniūt ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministreriū meum: In ecclesijs macedonie. Consequēter ponit gratiaz̄ illam. dicens: & In multo experimēto tribulationis. i. in multa tribulatione eis supueniente: quā non solum audiuī: sed etiā experimēto p̄bauī. y Abundantia gaudij ipsoz̄ fuit: quia non solum sustinuerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā gaudent: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibat̄ apostoli gaudentes rē. Hoc aut̄ em p̄mittit Ap̄tōlus vt ostendat elemosynam macedonum magis commendabilem: eo q̄ in dicta tribulatione depaup̄ati fuerant: & tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalē non omiserant. ideo subdit Ap̄tōlus:

Et altissima

Et altissima Aug. Tenues in substantia: diuites in dando qz pura psciencia operati sunt. b Primu do. se emedates. de inde fribus sua offeretes. Alii no erat accipie duz: qz munera execat oculos t iura auctoita tis inclinat. Qui no dat ne arguant fructu dandi no habet c Ita r plici ar. gra. Et scilicet gra ita vobis non desit: b dicit vt incitet eos ad dandū. d No qsi ipe ras. Et no so luz rogau titu: s ego ipe dico i peras vt abun detis. Qua si ipe ras: Id e qsi penitentia in iugedo: qz sic q si ex voto tene rent. e Ege nus fact e cuz ecr diues. Aug. No ait: Paup fact e. cu diues fuisset s cu di ues ecr: Paup rate ei assupser diuitias no ami sit intus diues foris pauper: la tis deus i dini tis: apparet ho in paupate. f At inopia illi. p illi eni paupate abijci mus panos ini quitatis: vt in duemur stola i mortalitatis. g Es q diuites facti sut in pau perē xpm crede tes. Nemo q se cotenat paup i cella diues i co sciencia. Securi or dormit i ter ra: q auro di ues i purpura. Non q expau scas cu tua me dicitate ad illu accedere qui in dut nostra pau pte vbi se pau perauit nos di tanit. s Sz et velle. Al s ali os quida volue rant: quida ce perat. nunc vo vltiqz pficiant. Ex equi

magna vel nobilissima s. i. maior facta a et altissima paupertas eoz abuda est: du inrendit diuitias dare. s et h simplici aio ut in diuitias simplicitatis eozū. c no vt homini placeat. s reru suaru. a s et inde. Quia fm virtute testimoniu illis reddo: r supra virtutem volutarij s ad dandū. s cum timēs eis non assentirem. c s vt eos pmireremus habere. fuerūt: cum multa exhortatioe ob secrates nos gratiaz comunicatio nez ministerij qd fit in sanctos. Et no sicut sperauim: sed semetipfos dederūt primū dno: deinde nob: per volutatez dei: ita vt rogarem titu: vt quēadmodū cepit: ita r pfi cut in vobis etiā gratiā istā. Sz si onis abundetis sicut in alijs. s gratia loquēti cut in oib' abūdatis fide spe r ser mone r sciētia: r omī sollicitudine: charitate vestra in nos: vt r in hac gra abūdetis. Non qsi imperas di co: s p aliōz sollicitudinē etiā vře charitatē in geniu bonū cōpōbas. Scitis enī graz domini nostri iesu christi: quoniā propter vos egen factus est cum esset diues: vt ino pia illius vos diuites essetis. Et consilium in hoc do. hoc enim vobis vtile est: qui non solum facere: sed et velle cepistis ab anno prio re. Nunc vero et factō perficite vt quemadmoduz promptus est ani mus voluntatis in vobis ita sit et perficiendi ex eo quod habetis. Si enī volūtas prompta est: fm id qd

Et altissima paupertas eozū. i. valde comēdabilis. b Abūdauit. i. effectū abundātie ostēdit: c In diuitias simplicitatis eozū. i. puritatis psciē: quā puritatē fa cit charitas q bona ppria q tūcūqz modica facit extēdere ad necessitates proximi releuandas. d Quia fm virtu tē. i. promptitudinē anī ad dandū. e Testimoniu illis reddo: no solū ex auditu: s etiā ex visu. f Et supra vir tutē. i. supra facultatē. g Voluntarij fuerūt. ad dādū. Circa qd sciēdū q licet liberalitas politica habeat mediū respiciēdo pprias facultates: liberalitas tamē infusa exce dit hoc mediū inquantū rescindit aliqd de sibi necessarijs ad dandū magis indigenti pp deū: sic r tpantia ifusa nō solū rescindit carnis delectabilia: pur impediūt bonā di spolitionē corporis r debitū vsū rōis: sed vltier vt coz pus in seruitutē anie totalitē redigat. h Cū multa ex hortatioe obsecrātes nos. i. non solū liberaliter dātes: sed etiā nos obnixe rogantes vt acciperem. i Gratiaz. i. elemosynā. k Et comunicatiōem. bonozū suozū fiendā paupibus in hierusalē. l Et nō sicut sperauim. i. non quātū sperabamus: sed plus dederūt. ideo subditur: m Sz semetipfos dederūt pmiū dno. totā vitā suā ad glā eius ordinādo. n Deinde nobis. obediētā pmittēdo o pper voluntatē dei. i. ppter deū nobis obediēdo. tūc enī est obediētā recta qn fit deo primūz. deinde boi. ppter deū. p Ita vt roga. pposito exemplo macedonū: bico sequenter exercitat cozūbtios ad imitādū. dicit: Ita. i. mo ti inuus factō eozū. q Et roga. titū vt quēadmo duz cepit: vos iustruere alijs opib' bonis: r pfectos vos reddi dit in illis: r Ita r pficiat in. etiā istā gratiā. inducē do vos ad hui' elemosyne magnificā largitiōem: nō solū sicut alijs plus enī causa subdit: s Sed ficut in omib' suis abūdatis. p cetar' xpianis. t Fide. q credit ad in ficiā. v Spe. q in deū tendit. r Et sermone. i. fi dei confessione ad salutē. y Et scia. i. noticia scripture: et hec pntinent ad mētis affectionē. z De sequēter ponit q p tinent ad exteriorē opationē. d. z Et oī sol. s. bene opan di. a Charitate vestra in nos. i. charitatis opibus no bis impētis. b Et r in hac grā abū. i. i hui' elemosyne largitiōe pcellatis alios: sicut pcellitis eos i alijs gratijs. Sed qz posset aliqs credere aplm b dicere p modū pcepti. iō hoc remouet. d. c No qsi im. di. s. ista: d Sz p alio. sol. i. p macedonū exēplū: q dictā elemosynā fecerūt sollici te. e Etiā vře cha. bonū cōpro. i. cōprobare volēs pmpptitudinē vře charitatē ad dictā elemosynā faciendā. sicut ei in speculabilib' ille dē boni ingenij q cito capit x/ ba magistri: sic in opabilib' ille metaphorice dē ingenij bo ni q alterius exēplo cito mouet ad opus bonū: etiā i meli' pcedēdo. f Scitis. hie ponit sciēd' mod' inductiōis s. p exēplū xpi cū dicit: Scitis ei. i. scire debetis ad imitandū s hram dñi nri iesu xpi. q sit illa subdit: Am ppter vos egenus fact' ē: nō necessitate sed volūate. h Cū ecr di ues. nō dic fuisset: ne crederet p h celestes diuitias vel spi rituales dimisisse: qd ē falsū. i. xvij. Simul in vñū di ues r paup. sic ei fuit diues in spūalib': q simul paup fuit in tpalib': i At inopia illi. in tpalib': k Diuites esse tis. in spūalib'. oia em penalia q sustinuit xps iter q repo nitur paupras: fuerūt remedia s mala nra: r p ea sum' re stituti vita spūali. l Et consiliū in hoc do. vt exēplo xpi pzo largitiōe elemosyne nō formidetis innui i facultatib' vris. m Hoc ei vobis. hie qnr ponit tert' mod' indu ctionis. s. rōne vtilitatis maioris q puenit danti elemosy nā: qz dat tm bonū tpeale r recipit spūale: qd ē maius: qn to q sūt anie cozpalib' pferunt. iō dē. hoc enī vobis vtile ē. s. magis q illis q recipiēt. n Qui nō solū facere s et velle rē. q. d. libent' debetis h facere ex quo incepistis hoc vel factō pficite. i. illā bonā voluntatē ope adimplete: vt sic pmpptitudo anī appareat in ope. p Ex eo qd habetis. hoc addit apostol': qz discrete dz fieri elemosyna s3 facultatē faciētis: nisi i casu in q qs vult statū mutare: vtpote: p ingressu r religionis. tūc ei totū paupib' erogādū ē. Mat. xij. Si vis pfectus esse vade r vende omnia q habes r da paupibus r veni r sequere me rē. q Si enī voluntas. hie circa p dicta remouet duplicē excusationē. p dicit: qz quia posset aliqs dicere q nō posset dare nisi valde modicū: r sic nulli' aut modici meriti esset apud deū: hoc remo uet. d. Si enī volūtas pōpta ē ad dandū. r Scdm id qd habet accepta c. s. q tūcūqz datum sit modicum. l * No fua

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. IX Nico.delyra

Confidentia.
Quasi p' p'fide-
tia v'ra iuit: et p-
tito: et luca cu' q'
bus libeter ibat.
b Sine fratres
no. v'ros aplos
ecclesiaz ad gliaz
dei: Id est q' ipsi
sunt apli ecclesiaru:
f' e' g'ne dei xpi. i.
ad gliaz christi
q'z eis no' hoim
s' xpi glia est.
c O'stensionē g.
Id est charitate
v'raz qua' o'ndist'
alijs: et q' no/
stra qua' s'nt ostē/
distis eē veram:
nūc ostēditē. bñ
istos recipiēdo:
et h' i' facie ecclesiaz
v'raz: vt alij a vob
accipiāt exēpluz

La. IX
N Am d' mi-
nistre. rē.
Ervestra emula.
Emulatioē corin-
thioz: alle eccle-
siā audiuē illos
p' errozib' ipli
catos: postea bo-
ne volūtat' fuit
se effectos inuici-
tate sūt ad bonū
op'. e Erubescam'.
Si enī nō fuerit
qd' testificat' est
de his t' ipse eru-
blescit et ipsi am-
plius p'fundent.
f Qui parce se.
Non parce semi-
nat: q' parū hñs
paruz largitur si
anim' pmp' sit
plus dare si plus
haberet. g Se-
miat alit: nō dat.
Quia dare nō ē
amittere. h' semi-
nare ad tps care-
re vt plus habe-
atur in futuro.
h Hō ex tristia.
Qui inuitus
dat pp' p'ntē pu-
dorē non hz mer-
cedē. i Hilare
eniz da. q' dat vt
careat tedio in-
pellātis: nō vt re-
ficiat viscera idi-
gentis et merituz
rē p'dit. Lar-
ge dat q' effectuz
largiēdi hz: et si
nihil habeat qd'
largiri possit.
k Aug'. Qui-
qd' boni facis: cū
bilaritate fac: et
tūc bñ facis. Si
āt cū tristitia fa-
cis:

mus i mult' sepe sollicituz esse: nūc
a aut multo sollicitiorem confidentia
b multa in vos: siue p' tito q' est soci'
c meus et in vobis adiutor: siue fra-
d tres nostri apostoli ecclesiarū glō-
e rię dei. O'stensionē ergo que ē cha-
f ritatis vestre et nostre glorie p' vo-
g bis: in illos ostendite in facie ec-
h clesiarum dei. **La. IX**

N Am d' ministerio qd' fit in
sanctos: ex abundanti est
mibi scribere vobis. Scio enī p'm-
ptum animum vestrum pro quo
de vob' gloriōz apud macedones:
quoniaz et achaia parata est ab an-
no preterito: et vestra emulatio p'
uocauit plurimos. Adisimus autez
fratres vt ne qd' gloriāmur: de vo-
bis euacuet in hac pte: vt quead-
modū dixi pati sitis: ne cū venerit
macedones mecū: et iuenerint vos
imparatos: erubescam' nos: vt nō
dicam' vos i hac substātia. Necel-
sarius ergo existimaui rogare frēs:
vt pueniāt ad vos et preparent rē-
promissaz bñdictionē hāc parataz
esse sic q'si bñdictionē: nō q'si auari-
ciā. hōc aut' dico: Qui parce semi-
nat: parce et metet: et qui seminat
in bñdictionib': de bñdictionib' et
largitare donozum dei. f' retributionem. f' i. der.
metet. Unusquisq' put destinauit in
corde suo: nō ex tristitia aut ex ne-
cessitate: hilarem enī datorē di-
ligit deus. p'otens est autez deus

Ego plantant: apollo rigauit et. a Hūc aut' multo sol. f. de bono v'ro iuenim'. Cul' assignat' triplex causa. Prima est: qz corinthij egerāt penitētiā de delictis: et sic mag' cōfi debat de p'fectu eoz q' an: et h' tangit cum d'r: b Confidentia multa i vos. i. propter p'fidentia magnā de p'fectu v'ro. Secda causa ē societas titi que diligebat: pp' qd' libe- tius cū eo pgebat. et hoc est qd' dicit: c Siue p' tito rē. Tertia ē: qz rogat' erat de h' ab alijs aplis. f. d' elemosyna pcuranda: sic paulus. id dicit: Siue fratres n'ri apli. d O'stensionē. h'ic vltimo recōmendat dictos nūcios co- rinthijs. dices: O'stensionē g' que est charitat' vestre et n're glie rē. i. suscipite eos charitativē: qd' cedet etiā ad gloriāz meā: qz vos cōnerti ad fidē. e In facie ecclesiaz. i. vt alijs ecclesijs inotescat charitas v'ra ad edificationē fidelium. f Am de ministerio. Post q' apls induit La. IX corinthios ad donatiōis actū: hic p'nt docet dona- tiōis modū. Et diuidit in duas. qz primo qndam suspitionē excludit. scdo ad p'positū accedit. ibi: Adisimus aut'. Circa primū sciendū q' eo q' nūcios suos sic recom- mendauit in fine ca. pcedētis: posset alijs opinari q' d' re- ceptioē eoz curaret tūc nō de elemosyna in hierusalē mit- tenda. ideo h' remouet. d. Hāc d' ministerio qd' fit i sanctos. f. de elemosyna in hierusalē m'itēda. g Ex abundanti est mibi scribere vobis. i. rep'nto sup'fluū scribere vltra illud qd' sup'ius vobis scripsi: cui' causam subdit dicens: h Scio enī p'mptum animum vestrū. f. ad hoc faciendum. i Pro q' de vobis glo. apud macedones: ingētēs eis pro exēplo hāc p'mptitudinem animi v'ri. k Am' et achaia. nomē regionis est cui' metropolis est corinthus. l Pa- rata est ab anno p'terito. ad illi' elemosyne largitionem. m Et v'ra emulatio. i. v'rm studiū bñfaciēdi sanctis i hie- rusalē. n Prouocauit plurimos. ad similia operandum. o Adisimus aut'. h'ic p'nt accedit ad p'positū: ostēdēs do- nandi modū. f. velociter: abundanter et bilariter. secūduz ibi: Necessariū g'. tertiu' ibi: Anusquisq'. Circa p'mū dicit: Adisim' aut' fratres. i. p'dictos solennes nūcios et fideles. p At ne qd' gloriāmur de vobis. lau dādo apud macedo- nes p'mptitudinē vestrā ad dandū. q Euacuet in hac parte. si enī misissem' nūcios abiectos: videret q' p'temne remiss' vos. r At queadmodū dixi. macedonib' vos cō- mendās: Parati sitis. ad dandū. s He cū venerint ma- cedones mecū. ad vos. t Et inuenerit vos ipatos. ad dādū: v Erubescam' nos. q. d. si inuenerit vos ipatos ad dādū: qd' ab sit: erubescerem': qz nō inuenerit v'z qd' di- xim' eis de vobis. x At nō dicam' vos. f. erubescere. y In hac substātia. i. in datiōe elemosyne ad sustentationē panepz in hierusalē. q. d. talis defect' p'paratiōis nō soluz esset nobis p'susibilis: s'z etiā vobis h' de vobis nō exp'ma mus sicut de nobis. z Necessarium. h'ic p'nt monet eos ad dandū abundanter dices: Necessariū g'. i. v'ille pro vo- bis t' me. Existimaui rogare fratres. titū et alios p'dictos. a At pueniāt ad vos. an aduentū meū cū macedonibus. b Et p'parēt repromissam bñdictionē. i. elemosyne vestre gratiā. c Hāc paratā esse sic. q'si bñdictionē. i. gratis et abundanter datā. d Hō q'si auariciā. nimis parce datā: et subdit rōnē. d. e Qui parce se. i. parū dat. f Parce et metet. i. min' in p'mio recipiet. g Et q' seminat in bñdi- ctiōib'. largiter dādo. h De bñdictionib' et metet. i. lar- giter recipiet in p'mio. s'z cōtra dicta videt: nā in p'mio ce- lesti paz nō habebit locū. Dicendū q' h'z ibi nō sit paz sim- pliciter et absolute: eo: q' cuilibet sufficiet qd' habebit: in erit ibi respectiue: in q'tū vn' maius p'miū habebit alio fm di- ueritatez meritoz. i Anusquisq'. h'ic p'nt monet corin- thios ad dandum bilariter. d. Anusquisq'. sup'le det: k P'out destinauit in corde suo. i. ordinauit p'pria volū- tate. l Hō ex tristia. aut ex ne. in hoc excludit duplicē mo- dū inuoluntarij. f. absolute: qd' fit ex coactioē: et q'tum ad h' dicit: Hō ex necessitate: et inuoluntarij mixti: sic et p'icctio mercii in mari: qd' h'z tristitiā annexā: et q'tū ad hoc dicit: Hō ex tristitia. q. d. nō detis q'si coacti p'cepto meo: vt ti- more p'susiois ducti: et subdit rōnē ad hoc dices: m Hi- larē enī datorē diligit deus. i. approbat et remunerat: qz fa- cit actū virtuosuz. signū enī habit' generati est delectatio in opere. ij. Ethicoz. n Potēs ē. h'ic ad predicta indu- cit rōnes. et p'mo ex pte dāt. scdo pte dei remunerat'. ibi: In oib'. Circa p'mū fac talē rōez: Quicūq' dat aliqd' qd' sibi multiplicat' debet illō dare velocit' largiter et bilariter sic enī hoies semināt eo q' recolligūt illud multiplicatuz. l 2 elemosyne

De peni. r
remissio. c
cū ex ore

De ceti. 35 d
13. q. 6. c. nā
vero si.

Sto. ordi. Ad Corinthios II Ca. X Nico. de lyra

Cis: fit d' re: non tu factis. **A**bundat in omne o. r. Licet enim exiguum sit qd par hns tri/buit: abudat tñ qz recto iudicio fit qz nō qrit de qnto: s; q' aīo de tur. **I**usticia ei'. **I**ust' est q' bona mūdi sine eterni premij cōia reputat. **A**mbro. **B**erem plo ad largiēdū sanctis inuitat. **S**i enī hui' qui paupib' largit' merces magna est: qnto magis eius q' ministrat sanct'. **P**aupes enī pnt dici et q' mali sūt. **C** In cremēta frugū. **I**usticia ē sanctitas z bona vita z inde fruges. i. eterna remunera/ ratio. **I**ncremēta elemosyne: p' qbus z h' vir tutel: z i futuro glia augebit. **D** **Q**ue opera tur p nos grati/ rñactionē. **I**d ē ipsa largitio est causa qre grē a/ gunt deo: cuius largitionis nos sum' ministri. **E** **G**ratias deo. **D**e alterna indi gentia z de ali/ no supplemento indigētie pūn/ cialinz chūsti et militum chūsti. **E**git hic d' reb' carnalibus in il los: inde autem de spiritalibus i istos tanq' ple nus gaudijs ex/ clamat: gratias ago. **L**a. X **I** **I**psē autem ego paulus. **I**ncipit de i cor/ rectis qui pseu/ do seqbant' reū feroces putabāt quasi correctos ad elemosynas inuito. **E**os au tē alios obsecro ego paulus: ve/ re humilis non supb': ipe q' ali/ os ad elemosy/ nas moneo: idē vob' q' illis obse cro dico rē. **A** **I**psē fm

lire diffidere. a s nō solū hanc sed z hanc cū alijs. s. i. omnia dona spiritus sancti. s. vel i cordib' vris. **O**mne gratiā abūdare facere in vo/ a s ita. b s in omni statu vestro. s. qui enī solam sufficientiā eligit poterit in dei opere ambulare vel bis: ut in omnibus semp omne suf/ abundare. a s habere reputantes. b s in datione elemosynarum sicut et in ceteris. **A** **f**icientiā habētes: abūdetis i omē/ s est ne hoc bonū: vtiq;. a s in psalmo. s non vni omnia conferēs s; pluribus diuidens. **O**pus bonuz: sicut scriptum est: **D**i/ s gratis. a s nō dimitibus qui possent reddere b s r' h'ec. s. i. merces iusticie. **S**pernit dedit pauperib': iusticiā ei' s in eternū sine fine. a s nō solum inde da tur vita. s. f. deus. **M**anet in seculum seculi. **Q**ui autē/ s vnde elemosyna fiat. **A**dministrat semen seminanti: z pa/ s necessaria vite. a s nō ad supfluitatem. b s et in tantū: z iō nemo hoc timore timeat dare. **N**em ad manducandum prestabit. s q. a s vnde plures elemosynas faciatis. **E**t multiplicabit semē vestrum z/ s voluntatem z facultatem dandi elemosynas. a s ex quibus procedit iusticia z vita. **A**ugebit incrementa frugū iusticie/ s q. in tantū augebit: z res z volūtatē dandi vt in omni statu fm v'az: reparatiōe locupletari abūdet vestre: ut i omnib' locupletari abū/ s perfecta. s largitiōe simplici aīo faciā. **D**etis in omnem simplicitatem que/ s et ideo faciēda **operatur p nos gratiarū actionem/ a s ideo agunt gratie: quia multa in s bona. b s nostrū. s nostrū** **d**eo. **Q**uonia ministriū officij hu/ s qz multi agunt gratias in operatione dei. **i**us nō solū supplet ea q' defunt san/ **c**ris: sed etiam abundat p multas/ a s z hoc. b s i. qui laudant hanc ministratiōez nostrā. s qui eos mouet ad agendas gratias. **g**ratiarū actiones in dñō p' pba/ **t**ionem ministriū hui': glorifican/ a s nō solum de vestra largitiōe sed inde accepta **t**es deum in obedientia cōfessiōis/ occasiōe de fide z oi bono. a s qz obediēt' euāgelio chūsti in subiectione mentis glorificantes deum. **v**estre in euāgelio chūsti: et sim/ a s qz simplici animo: vel ali' exemplo sua alijs com/ municant. a s quia vestra cōmunia reparatiō. **p**licitate cōmunicatiōis vestre/ s facite. s sanctos p'dictos. s alias gentes. s san/ **i**n illos: et in omnes: z in ipsorum/ ctoz. s glorificantes etiam deum: quia ipsi **o**bscra tiōe p vobis desiderantiū/ na b'rudie v' etiā b. s. i. charitatē **v**os propter eminentē gratiaz dei/ a s et quia hinc inde tot bona gratias ago de chari/ tate: que nō potest enarrari quantū vultis: vel enar/ rabili. i. quod debet enarrari. **I**n vobis. **G**ratias deo sup inenar/ **r**abili dono ei' **L**a. X **I** **I**psē autem ego paulus obse/ a s nō alios qui pseudo mihi preferis. b s si vult' vt sim leuis sic xps. s et cū **c**ro vōs p' māsuetudinē z mode/ modo puniā. s ex terius. s vt dicitis. **s**tia xpi: q' in facie qdē humilis suz/ s dū pns. a s qñ dū nō timeo aspe vos redargues **i**nter vos: absens autē confido in i

elemosyne xpo reddunt dātib' multiplicat: qz rē. **V**irtutē hui' rōnis deducit. d. **P**otes ē aut de' oēs graz. i. volūta tē faciēdi elemosynā. **A** **A**būdare facere in vobis. vt sic nō doleatis de facto s; magis gaudeat. **B** **U**t i omnib' t'palibus z spūalib': **C** **S**emp oēm sufficientiā habētes. tam i volūtatē interiori qz in facultate exteriori. **D** **A**bū detis i omne op' bonū. i. in datione elemosynar: sic i alijs operib' virtutū. **E** **S**ic scri. est. **P**s. cxj. **D**isp'it. naz elemosyna plibus est faciēda. **G** **D**edit pau. nō distrioni bus z alijs idignis. **H** **I**usticia ei'. q' sic dat elemosynā. **I** **M**anet in seculū seculi. i. eternaliter: qz merces iusticie ei' est eterna: z s'firmet p'dicta p experimenta dicēs: **K** **Q**ui aut admi. se. semināt. i. d' qui dat volūtatē z fa/ cultatē dandi elemosynā. **L** **E**t panes aut man. p'stabit. i. necessaria vict'. hoc enī comunē videt' accidere q' dātes elemosynas magis abūdāt in t'palibus bonis qz elemosy/ nas paupibus indigentib' denegantes: z si aliqui p'ingit eos depauperari: deus hoc ordinat ad mai' bonum ipoz spūale. **M** **E**t mul. se. ve. i. volūtatē et facultatē elemosy/ nā faciēdi. **N** **E**t augebit iere. fru. in. ve. i. mercedē q' ex hoc i patria colliget. **O** **U**t in omnib'. **H**ic pñ assignat rōnē ex pte dei sumptā: qz p dationē elemosyne pmp'tā et hilarē acquir' in dante puritas et rectitudo intentiōis ad deum. similiter recipiens insurgit ad orandū deum pro dante: vidētes aut hoc insurgūt ad laudandū deū de tali bono: rogātes ipm vt talem voluntatem dandi z faculta/ tem continuet in via z remuneret in patria: et ista debent mouere ad dandū elemosynā abundanter pmp'te et bila/ riter. ideo dicit: **U**t in omnib' locupletari. i. nō solū in t'pa libus: sed etiā in spūalib'. **I**ō d' p' **A**būdetis. i. crescat. **Q** **I**n oēm simpli. i. puritatē mentis. **A**ug'. **H**oc est sim plex cor qd est mundū cor ad rectitudinē intentiōis. vnde sup illud **L**uc. xj. ca. **S**i oculus tu' fuerit simplex: glo. i. in tentio tua recta. **R** **Q**ue operat' p nos gratiarū actionē deo. **Q**ue. i. simplicitas v'ra p ministeriū nostrū in elemosy/ ne vestre collectione z missione: **O**perat' gratiarū actio/ nē. i. facit hoīes assurgere ad agendū grās deo nō p'edi/ cto: ppter qd subdit: **S** **Q**m ministeriū officij huius: colligēdo elemosynā vestra z mittēdo. **T** **N**ō solū sup/ plet ea q' defunt sanctis. reuēdō penuriā sanctorū in hie/ rusalē habitantiū. **V** **S**ed etiā abundat. i. crescit. **X** **P**er mul. gra. ac. in dño. q' h' bonū vidētes vel audien tes assurgūt ad diuinas laudes: vt p'dictū est. **I**ō subdit: **Y** **P**er p. mi. hui'. i. p' ei' approbationē. **Z** **G**lorificātes deū i obe. cō. ve. i. euā. xpi. ex collatiōe enī elemosyne talis p'stimiti factō vos obedire xpo. **A** **E**t sim. cō. v're in il/ los. i. i puritate mēt' z rectitudie itētiōis v're i elemosyne largitiōe: p quā cōicat' idigētib' bona v'ra. **B** **E**t i ipoz rū. i. recipiētū elemosynā. **C** **O**bscra tiōe p vo. qz p vo bis orāt deū. **D** **D**esiderantiū vos. h' e' factio in deo per grāz i pnti: z gl'iaz in futuro. **E** **P**ropter emi. grām dei i vobis. p opa v'ra sc'tā exteri' manifestatā. **E**t qz p'dicta bo na ex ministerio apli. pueniebāt. iō. pumpt in grātiacti/ onē. d. **H**ras ago deo meo sup inenarrabili dono eius. **I** **I**psē autem ego paulus. **P**ostqz apls cōm' **L**a. X **D**avit veros ecclesie ministros. h'ic pñr iuebit' p'tra falsos. **E**t diuidit' i duas ptes. qz pmo iuebit' i ta les falsos. sc'do p' eis adherentes. ca. xij. **P**rima adhuc in duas. qz pmo excusat se d' his q' sibi a falsis aplis iponebāt tur: sc'do p' eos iuebit' ca. se. **P**rima i duas. qz pmo se excu sat p rōnē. sc'do p facti cuidētiā. ibi: **Q**ue fm faciē sūt **P**al ma adhuc i duas. qz pmo recitat sibi iposita. sc'do destruit ipsa. ibi: **I**n carne enī. **C**irca pmo sc'dū q' falsi apli dice bāt paulū i bonis carnalib' ponere finē suū: qd arguebāt ex h' q' facta sua ad h' tēdere vidēbant: vt dicebāt: nā p'sen tialit' existēs cū corinthijs humilif' querēbāt: z blāde eis loq'bat tanq' eos timēs. absens xpo dure i'repabat p epi/ stolā qñ tūc e' piculū existēs. sic hoīes carnales et timidi dimit' in p'sentia blādiant: z i absentia dura dicūt: p'p' qd apls rogar' corinthios vt hāc opiniōe de ipō nō habe ant: ne seueritatē correctiōis sue p'sentialit' sentiāt. d. **I**psē autem ego paulus q' sum minister xpi verus. **O**bscero vos per man. z mo. xpi. h'ec duo exprimit: qz intendit se in illis cōformē xpo ostendere: qz de p'trarijs infamabatur a falsis aplis. **H** **Q**ui in fa. qdē hu. suz in vos. i. pns hu/ militet vobiscū querens sum. **A**bsens autē cōfido in vobis. i. audacter dura scripsi vobis tanq' homo carna/ lis z timidus: vt dicūt apostoli falsi.

* Rogo

Blo. ordi. Ad Corinthios II Ca. X Nico. de lyra

¶ a Ad tñ fm car. Ad eni milita a deo vo bis data exercemus fm carnes. i. p terre no comodo: hoc e qd dicit: in carne enim. b Ad destructione mu. Et destruat o lia diuersis callidita rib' munita hominu seu demonum. c Munitionu. Munitiones sut corda in fidelu que diabolus obtinet: r munit diuis errozib' ne verbu dei possit intrare p fi dem: vel p similitudine munitionu. Et ad h de uincendu ualeat ar ma militie apli: r on dit munitiois illi' p res. i. consilia. d Et in pmtu habentes. Quia nihil nos re mordet q min' audeamus. e Alcisci o. Inobediencia cu. Tunc enim vindicat inobe dientia: cum illaz co demnat p obedientiam. Tunc illa destru ens qñ illos qui resit utunt p ducit ad fide. Et hec e digna vltio vt perfidia ab his q bus defendebat da netur. f Que fm facies. Multa dixi q bus ostedi vobis potius debere nos seq' pseudo. Quasi et si vobis no sufficit q dixi: quare me pot' pseudo sequimini? Videte hec alia q fm faciem. i. ita euidentia sunt sicut ea que sunt subiecta oculis. h Ec se: Si quis illorum: pseudo confidit per a liqd. i. p fide v' aliud et ipse sit xpi: p eadē et nos: vel que fm fa ciem videte. i. dilige ter eozu opera fide rate: que in conspectu vestro tm bona agut ne forte vos seducat vt velitis eos pferre nobis quod no debe tis. g Non erube scam. Quia r verum est: r non ad gloriameam: sed ad vtilita tem dicitur vestram. h Et autem no exi stimet. Hic dicit se cu presens fuerit opere implere quod absens verbo minatur. Hoc dicit occasione illius sententie parati vlei sci omnem inobediē tia: vt inqt no existi mer a vobis: taq' ter rere verbis r ope qd

a f no solu obsecro sz etia rogo. b f cu vengo vob. Rogo aut vos ne presens a b f audacter punia. a f qru puro absens p fide audeam per eam confidentiam c re ranti presens faciam in re. f incorrectos. qua existimoz audere in quos d dam qui arbitrantur nos tanq' e f more carnalium. f in carne. i. licet i carne degeres que fragilis. fm carnem ambulemus. In car e ne eniz ambulantes: non tamen f no fm carnem. fm carnem militamus. Nam ar f a f virtutes miracula per que in predicatioe mi litamus. b f debilitare. ma militie nostre non carnalia s f per deum. b sut: sz potetia dei ad destructio/ b f philosophoz hereticoz. a f munitas rones b f militiam: no fm carne nam f pne destruc/ c ne munitionu consilia destruen k re: na destruiunt. f pfunditate intellegens tam legisperitoz q philosophoz: vel impiozum. tes: r oem altitudinē extollētez l f dum impugnat pariu virginis r huiusmodi a f que de deo est. se aduersus scientiam dei: r in ca/ m f captiuos ducim' vsq' i obsequiu xpi. a f oes ptiuitate redigentes omnes in/ supbe intelligetes. a f vt fidei christi cui au re pugnauerat: humiliter obediat. f etiam t tellectu in obsequium christi tet b f fm vira r potestare. a f qd no pseudo q p carnalib' pdicant r vicia palpant er sibi psequi sunt c in promptu habetes ulcisci om/ n a f qd faciem. f postq cognouero ex dilectio ne obedientes: ruc' so puniam inobedientes. nem in obedientia: cum impleta o a f nos veri apostoli tales sumus quales supra ostendi: que aut fm fa. rē. f fuerit v'ra obedientia. Que fm p a f quasi aperta sunt que dico. f hoc de presu/ faciem sunt videte. Si quis con q r mēibus dicit. a f vt modu ronis no excedat: vel ppter odium nostru: vel honore suum. fidit christi se esse: hoc cogitet t iterum apud se: quia sicut et ipse f p qd. a f p eadem. b f vt sumus xpi nam etia excellen' nos p potestare qua illi non habet r h est q air: nam et si rē. sicut r illi. christi est: ita et nos. Nam et si v amplius aliquid gloriat' fuero f apostolatus. f no illis. de potestate nra qua dedit nob a f vt vos in virtutib' edificemus: vt no praua doctrina vel exemplo corrupam' vt pseudo. dominus in edificationem r non s in destructionem vestram: non f a f habeo potestare in edificio r non destruet sz tu videret illis ideo debere blandiri qz p'ate ac cept in edificatione r no in destructionem. b erubescam. Ut autem no existi/ y mer tanq' terrere vos p episto/ f r m. f pauli. las: quonia quidem epistole in/ 3 f qda a f p d'ose ad itelligedu. b f ad t'edu quiut graues sunt r fortes: p'ez/ a f no audens exercere seueritate. f p'ra fortes sentia autē corporis infirma: et b f quia vt iudicia sine argumento loquor. f con/ tra graues. sermo cōtemptibilis: hoc cogi/ b

a Rogo aut vos. ne de me talia dicatis vel sentiat'. b Me pns. i. p'sentialit' apud vos x'us. c Audea p ea p'si. i. audacter dure corripia: sic dicit' me agere i ab sentia. d In q'sda q' arbi. nos rē. exercedo vindictam aspera i q'sda malos. q' decepti a falsis aplis arbitrant nos agere carnalr r timide. e In carne eni. Hic p'ar remouet hac ipositione falsaz p rone q' talis e: H'ocies ei ambulates carnalr r timide: inuinit se q'ru pat diuinit' ac potetia tpali. nos aut talia no q'rim': q' fm carnes no militam'. die igit' In carne eni ambu. rē. i. i vita p'nti viam' i carne mortalit' fm desideria carnis no viuimus. f Na ar. mi. no. i. vita q' militia e sup terra. Job vij. g Ad car. sur. cuiusmodi sut tpalis potetia: delitie et diuitie. h Sz potē. dei. i. arma militie nre sut p'vir tute dei nob assistente: nobis dante sapias r p'stata ad loquedu: r gra miraculoz ad p'stmandu fmones. hec eni r p'silia erat arma aploz. io subdit: i Ad destruc muni. i. rebellantiu q' ipm xpm: qz aliq' munit' se astu tia p'silioz prauoz. io subdit: k Consilia destru. aliq' ho supbia p'prij ingenij eleuati: sic heretici: r qntu ad hoc subdit: l Et oem alti. extol. se aduer. sciaz dei: r hie e prim' effectus armoz apli. i. infidelu p'suratio. secudus aut est couersio infidelu ad fide: r qru ad h subdit: m Et in capti. redi. oem intelte. in obsequiu xpi: qd fit qñ couersus ad fide l'ar' q'qd scit: ministerio fidei sup ponit: sic p'z de Dionysio p Paulu couerso r de multis alijs. tert' effect' est correctio peccantiu ta puerfoz: de quo subdit: n Et in pmtu habetes vlcisci oem ino bedientia: sicut patuit. s. de illo que tradi iussit sathane puniendu. o Cu imple. fuerit v'ra obedientia: ad deu: p hoc eni q apli obediāt deo in oimib' assistebat: eis di uina virt' ad libitu in punitione inobedientiu. p Que fm. Hic psequer aplus excusat se p euidentia facti. et primo pponit intentu. scdo psequit' ppositum. ibi: Si quis. Circa primu inducit ad p'sideratione opez suo/ d' excomuni ru. facta eni sua erat ita euidentia q nullus debebat euz iudicare carnale r timidu. ideo dicit: Que fm facie sut i. manifesta p euidentia facti in operibus meis. q Nec di uide. i. nūc videte de factis meis r pseudo aploz: nec di ctu apli est cōtra illud Job. vij. Nolite iudicare fm faci igitur. em: qz ibi accipit facies p eo qd apparet tm exteri': cu ius cōtrariu latet interi': hic aut accipit facies p eo qd veru apparet ex euidentia facti. r Si quis. Hic profe quitur ppositu: r diuidit in duas ptes: qz pmo facit qd dicit' est. scdo rone dicit' assignat. ibi: Ad eni audemus. Circa primu sciendu q pseudo apli decipiebāt corin thios r aplim diffamabāt ex duob'. Primu est: qz qua dam auctoritatis magnitudinem p'tendebāt: dicetes se pu' puerfos fuisse ad fide q fuit paulus: r se venisse de iudea vbi inceperat fides christi. Scdm est: qz duplicita tem imponebāt paulo: vt dicit' est: r io vtruq' remouet p entidētia facti. pmo p'mu. scdo scdm. ibi: Et aut no exi stimer. Circa p'mu dicit: Si q's. i. falsoz aploz. s Co f' fide se xpi esse. i. p'fidenter asserat se veruz esse xpi aplim rōnibus p'dictis. t Hoc cogitet itez apud se: qz sicut ipse xpi est minister apparēter: v Ita r nos. veraciter qz nullu donu habet speciale a xpo quo careamus. imo in hoc nos excedim'. io subdit: Nam et si ampl' aliqd gl'atus fuero de p'tate nra rē. sequit' r Ad erubescā. qz h inueniebāt veru per facti euidentia. que aut fuerit hec p'tas dicit' aliq' q' specialis ei' vocatio q' vocat' est a xpo sicut vas electionis: Act. ix. et eius missio ad pre dica du a sp'sancto: Act. xij. qz hec n' erāt corinthijs euidentia. ideo meli' videt' q dicatur donu linguaru r gra miraculoz: quoz effectus erant euidentes: nec a fal sis apostolis habebant. v Et autē. Hic psequenter remouet scdm sibi impositu. i. duplicitatē r primo remo uet eam. scdo assignat dicit' sui rationē. ibi: Ad eni aude mus. Duplicitas aut ei imponebat: eo q corinthijs pre sens r absens aliter loquebat: vt dicit' est: r hoc remo uet. d. Et aut no existimer tanq' terrere vos per eplaz: absens cu austeritate r potetia loqui. 3 Quia quidēz epistole inquit graues sut: h dicebāt apli falsi de eplis pauli. a P'fentia aut corpis. i. pauli. b Infirma i. humilis. c Et sermo cōtemptibilis. hoc dicebāt a postoli falsi eo q pdicabat plana r grossa. d Hoc cog itet q cuiusmodi est. i. q p h de me asserit duplicitatē: cogitet per euidentiam facti.

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. XI Nico. de Lyra

S minor verbis non implere scia-
tis quod minor verbis impleri
sunt factis. a Tales.
Quia si vitia vestra palpate-
mus: tunc non edificarem? sed
destruerem? b Non enim
audemus? Tales enim facti
quod non sumus? illes pseudo: qui
usurpant sibi potestatem: et
vitia palpant. Et hoc est: non
insulam? nos quibusdam. i.
pseudo qui comedat. i. usur-
pant potestatem: quod est: non
pontius nos in numero il-
lorum: ut potestatem usurpe-
mus: sed a deo accepimus.
Aut non coparamus nos il-
lis: ut sic illi adulemur vo-
bis et vitia vestra palpemus:
quod posset etiam his preter-
am. S; recte non facimus? quod non
audemus: ne sicut illi per-
amus. Non hoc sed metumur
nos: non aliud quam quod iniun-
ctum est usurpando. Et co-
paramus vosmetipsos no-
bis: quod enim quod officium nostrum
exigit facimus? Et hoc agen-
tes non in mensuram gloriamur:
nos autem non quasi sicut illi qui
usurpando gloriantur ultra
mensuram. c Sed secundum mensu-
raz regulam. Dei enim nutu
corinthios euangelicare mo-
nitus est. Partitum enim erat
vnicuique ad quod in predicatio-
ne dirigeret: ut singuli ali-
quos populos haberet. p-
rios de quorum fide gloriaren-
tur. Ad regulam autem apostoli illi
omnes pertinebant quos in
fide fundauerat: qui ad om-
nes missus erat a deo. En-
de addit: Quas mensuram
mensus est nobis deus.
d Non in alienis labori-
bus. Quod ultra mensuram
esset gloriari: sed spem ha-
bentes in vobis: id est per
quos magnificari apud ali-
os: et euangelicare secundum regu-
lam nostram: id est secundum quod
a deo iniunctum est: non ha-
bentes spem gloriari in ali-
ena regula. e Qui autem
gloriamur. Ego non gloriabor
in aliena regula. similis autem
qui gloriatur. i. vult potesta-
tem exercere: in domino. i.
in mensura a deo data: glo-
rietur. f Sed quare deus.
Illud deus commendat et pba-
tus est: quod dignum habet:
ac mittit ut predicet donum eius
quod non mittit: non illud comen-
dat: quia non missus predi-
cat.

Utinam sustineret.
Quasi gloriatur et re-
gimur: quod videtur insipie-
tia: sed utinam iusti. r. Et
insipientiam dicit gloriatio-
nem: secundum carnes ne in eo illis
videatur inferior: quas non
ipse curat: sed pdest corin-
thios. h Insipientie mee.
Quia dicitur est. Non te lau-
det labia tua sed primi tui.
i Supportate

**tet qui eiusmodi est: quia qua-
les sumus verbo per epistolas**
f vlciscetes oem inobedientiam.
absentes: tales et presentes in
f vere vlciscar: quia non debeo adulari ne pe-
ream sicut illi.
facto. Non enim audemus inse-
f in facis.
rere aut coparare nos quibus-
f non deus eos. f non missi a deo
dam: qui seipos commendat: s;
f sum.
ipsi in nobis nosmetipsos me-
f pur exigit pprietas officij cuiusq;
tientes: et coparantes nosmet-
f quod illi. f vltra nra; mensura.
ipsos nobis: nos autem non in im-
f potestatem exercebimus
mensum gloriabimur: sed secundum
a f populum cuius ego sum regula ad dirigē-
dum sub qua mensura. et vos.
mensuram regulam: qua mensus
f dico. f monui dei.
est nobis deus mensuram pertinge-
a f deus est mensus: non est enim superexren-
sio. f qui ergo ei: mittenti deo resistit.
di usque ad vos. Non enim quasi
non pertingentes ad vos super-
f perirem.
tendimus nos. Usque ad vos enim
f in predicatione euangelij.
peruenimus in euangelio chris-
f vbi alius fundamentum fidei posuisset.
ti: non in immensum gloriantes
a f p fidem. crescentem de virtute in virtute.
in alienis laboribus. Spem au-
m f quia per vos tales apostoli veri pba-
mur. f ab alijs.
tem habentes crescentis fidei
f regimen. f non in alta. f non in paucis
regulam nostram in abundan-
f locis. f sed. f loca.
tia: etiam in illa que ultra vos
a f nec illi qui vltra sunt de alieno regimine sunt
sunt euangelicare: non in alie-
f exponit. f. a f ab alijs predicatoribus:
quia his predicabat quibus non erat annunci-
atum ut gloriam suo labore quererent.
na regula in his que prepara-
a f ego gloriabor in predictis et in alijs: sed h
torum unde gloriamus est: a deo est et ideo.
ta sunt gloriari. Qui autem glo-
q f. i. domino attribuat confidentiam et gloriatur
sua. f quod non potest quod non habet a deo potestatem.
a f qui exera deus gloriatur sibi attribuendo
quod dei est.
riatur: in domino gloriatur. Non
a f qui non missus predicat: qui non est ido-
neus sed presumptor.
enim qui seipsum commendat
f a deo vel hominibus.
ille probatus est: sed quem de-
f miraculis et virtutibus.
us commendat. Ca XI
f autem. f sine indignatione.
f quod plus posset gloriari.

Utinam sustineretis mo-
dicum quid insipientie mee:
f a f gloriacionis que videtur
insipientia.

a Quia quales sumus? Non per epistolas absentes. aspere
corrigendo. b Tales et presentes in facto. i. sumus? quod
expedit. aliquid tamen non expedit: ut quod timet peior exper-
de tali correctio: sic fuerat. i. pposito: ut per ex pce-
dentibus. Sicut quod paulus predicabat plana et grossa non
erat ex defectu scientie: sed quod corinthii erant in fide noui et
ad altiora capienda inepti: sic per. i. Cor. in. Lanq;
paruulus in prope. c Non enim audemus? dicitur red-
dit rationem? quod dixerat. i. se non silem falsis apostolis: sed
eos excedente in dei donis. d. Non enim audemus? non
humano timore ducti: sed veritate amore. d. Inse-
rere. i. dicere de numero eorum. e Aut coparare. i. si-
miles dicere: f Quibusdam qui seipos. commendat. i. fal-
sis apostolis qui talibus studebat propter questum. Quod autem
paulus aliquid aliquid dicebat ad sui commendationem: non
erat propter questum vel vanam gloriam: sed propter verita-
tis declarationem: cui studicabat per hoc quod ab aposto-
lis falsis contemnebat et diffamabat: sic sanctus Job
contra aduersarios suos disputans dixit. xvij. Non
me reprehedit cor meum. g Sed ipsi in nobis nos-
metipsos metientes. i. menturantes ea que dicimus? de
nobis ad ea que sunt secundum veritatem in mentibus? ope-
ribus vestris: et quod ita sit declarat. d. h Nos autem non
in immensum gloriabimur: quod non excedimus debitam re-
gulam per dei gratiam nobis datam: que excedit dupliciter.
Uno modo quod gloriamur de quo non debet: et b Remo-
uet a se. d. i. Non enim quasi non pertinet ad vos superex-
nos: gloriando false de vestra questionem ad fide: quod
per ministerium nostrum estis conuersi. id subdit: k Ali-
ad vos enim peruenimus. in euangelio christi: ipsum vobis pri-
mo predicando: ex quo concludit: l Non in immensum glo-
riamur. i. in alijs laboribus. s; de labore nostro in conuersione vestra: et
hoc est de preterito: similiter de futuro gloriatur in
spe precepti vestri. id dicit: m Spem autem habemus. crescentem. i.
dei vestre. ex bono enim principio vestro rationabiliter
de profectu sperato gloriatur: et non solummodo gloria-
mur de vobis secundum debitam regulam: sed etiam de alijs: in-
quod parati sumus alios euangelicare quibus non euange-
licatum est ab alijs apostolis: et quod subdit: n Etiam
in illa. i. loca. o Que vltra vos sunt. ad que non pue-
nit adhuc euangelium. id subdit: p Non in aliena regu-
la. i. alterius doctrina me precedente. Alio modo excedit
regula debita gloriamur quod quod gloriatur in quo non debet bonum
opus sibi attribuendo. hoc autem remouet apostolus. d.
q Qui autem gloriatur in domino gloriatur. quod de bono ope-
re non mihi gloriam attribuo: sed deo a quo omne bonum est:
sicut a principali agente. r Non enim qui seipsum commendat.
ppria gloriam querens: s; Ille pba. est. i. approba-
tus a deo. t Sed que deus? comendabile facit vir-tutem.

Utinam sustineretis mo-
dicum quid insipientie mee:
f a f gloriacionis que videtur
insipientia.

Utinam sustineretis mo-
dicum quid insipientie mee:
f a f gloriacionis que videtur
insipientia.

At ampute occa. Sciebat q si non ac-
ciperet no diu pdica-
ret. b At in q glo.
gloriant i accipiedo
sed me non accipien-
te: no accipiet. Nam
eiusmodi. c Inue-
ni. sic nos. i. silles no-
bis in q. i. inesse silles
nobis gloriatur.
D Trāfiguratur. Ad
tentādum eos q̄s ita
erudire op̄ est. Vel
decipiēdū put iustū
est. Ne q̄sq̄ cū ange-
los bonos amicos se
habere putat: habe-
at malos demōes si-
eros amicos: eosq̄
tāto nocētiōres: q̄to
astutiores ac fallatio-
res patit inimicos.
Neq̄ enī scīi r fide-
les vni? veri dei cul-
tores ab eoz fallatijs
et mltiforū tētatiōe
securi sūt. In his die-
b? malignis: vbi ista
sollicitudo nō ē inu-
tilis: ne cū sathanas
trāfiguratur se fallēdo
ad aliq̄ pnciosa sedu-
cat. Nam euz sensus
corpis fallit: mentem
no nō mouet a vera
rectaq̄ finia: q̄ q̄sq̄ si
delē vitam gerit: nul-
lū est i religioe picu-
lū. Vel cū se fingens
bonū ea vel facit vel
dic̄ q̄ agruit bonis:
angelis etiā si creda-
tur bon? non ē error
piculosus aut morbi-
dus. Cū x̄o p̄ hec a-
liena ad sua ducere
incipit: ne q̄s post eū
eat: op̄ est magna vi-
gilātia qd̄ nemo pōt
absq̄ deo. Et ip̄a hu-
ius difficultas ad h̄
est vtilis: ne sit spes
sibi q̄sq̄ aut hō alter
alteri sed deus tm̄.
e Quoz finis. i. re-
tributio data in fine
vite erit fm̄ opa ip̄o-
rū: q̄ sic pseudo peri-
tura appetuerūt: ita
r ip̄i peribūt: r sic mi-
nistri iusticie eternae:
r ip̄i erunt eterni.
f Qd̄ loq̄. In hac
substātia gl̄e. i. i gl̄a
carnis quā putāt sb̄-
stantiā. i. ita amat ac
si p̄ eam credāt se sub-
sistere. g Sz quasi
in insipientia. Quia h̄
ad carnis tumorē p̄-
tinere vident vbi in-
sipientia est. Insipie-
tia enī est aliq̄ lau-
dare se. Sz q̄ apl̄us
nō p̄p̄ se facit: sz p̄
ter deū. Ideo ait: q̄t
in insipientia.

lium dei euangelicauit vobis: ali-
as ecclesias expoliavit: accipiens
stipendium ad ministerium vestrum.
Et cum essem apud vos et egerem:
nulli onerosus fui. Iam huius quod mihi
deerat suppleuerunt fratres qui
venerunt a macedonia. Et in om-
nibus sine onere me vobis serua-
ui et seruabo. Est veritas christi
in me: quoniam haec gloriatio non
infringetur in me in regionibus
achae. Quare? Quia non dili-
go vos. Deus scit. Quod autem
facio: et faciam: ut amputem oc-
casione eorum qui velut occa-
sionem: ut in quo gloriatur: in-
ueniantur sicut et nos. Nam eius-
modi pseudo apostoli sunt opera-
rii subdoli transfigurantes se in
apostolos christi. Et non mirum est
enim sathanas transfiguratur se in
angelum lucis. Non est ergo ma-
gnū si ministri eius transfigurent
velut ministri iusticie: quorum
finis erit secundum opera ipsorum.
Iterum dico ne quis putet me in-
sipientem esse. Alioquin velut in-
sipientem accipite me: ut et ego
modicum quid gloriar. Quod lo-
quor: non loquor secundum deum: sed
quasi in insipientia in hac substā-
tia glorie. Quoniam multi glo-
riantur secundum carnem: et ego gloriabor.

pter eoz auaricia. r sic minus gratanter accepissent ei
doctrina. scdo vt tolleret a falsis aplis pdicandi occa-
sione: qui ppter questū tm̄ modo pdicabāt: sed qz opoz
tebat habere necessaria ab aliquo loco. id̄ p̄r ostendit
vnde habuit. d. a Alias ecclesias expoliavi. nō qz vt
accipet: sz qz volūtarie dabāt abū dāter. b Ad min-
steriū vestrū. i. ad pcuratiōē v̄re salutis: vñ papa vel
legat? visitās vñā puincia pōt accipe sumpt? ab alia.
nam cū ecclesia sit vñū corp?: a plato ex vna pte potest
suppleri indigētia alter? partis: sicut natura defectuz
vnius mēbrī supplet ex alijs p̄tib?: virtutē r spūs sub-
ministrando. c Et cū essem apud vōs r egerē. hoc
dicit vt ostendat qd̄ nō dimisit accipere: eo qz semp̄ inter
eos abū dasset. d Nulli. i. vestrum. e Onerosus
fui. qz durū fuisse eis dare. ppter auariciā suaz. ppter
qd̄ apl̄us p̄p̄ijs manibus lucrabat: de nocte operan-
do: qd̄ expendebat de die pdicādo: vt habet Act. 17.
et qñ hoc nō sufficit suppleuerūt macedones qui eum
secuti fuerant: sibi ministrādo. id̄ sequit: f Iam quod
mihi deerat rē. r ptz littera. g Est veritas christi in
me. modus est iurādi. et est sensus veritas christi est in
stis mihi qz veritatē dico. h Quā hec gloriatio. i. h
factū meū quod est ad gloriā dei. i. hō infringet in
me. i. nō minuet per me. k In regionib? achae. in
q̄b? metropolis ē corinthus. l Quare. h̄c p̄r re-
mouet quādā obiectiōē fallam. dicebat enim pseudo
apl̄i qz paulus nō diligebat corinthios nec intendebat
eis pficere d̄ futuro. ppter qd̄ nolebat aliquid accipere
ab eis. qd̄ remouet. d. Quare nō accipio sumptus a
vobis? m Quia non diligo vos. vt dicunt pseudo
apl̄i. n Deus scit. i. p̄sciens est mihi qz hec causa non
est vera: sz eē subdit. d. o Qd̄ aut facio: r faciam. ab
stinēdo a sumptib? v̄ris: hec est vera causa. p At am-
putē occasione eoz. i. pseudo ap̄loz: q̄ tm̄ pdicabāt. p̄-
pter tpale lucrū. q At in quo gloriānt tales. i. limitā-
do veros apostolos vt dicebāt. r Inueniant sicut r
nos. i. nihil accipientes: qd̄ tm̄ refugit. r de q̄bus sb̄ d̄t:
s Nam eiusmodi pseudo apl̄i sunt oparij subdoli. i.
callidi r vulpini. exterius tm̄ spēm pietatis ostēdētes:
t Trāfigurātes se in ap̄los x̄pi. i. portātes exteri? si-
gna veroz ap̄loz. v Et nō mir. qz deus pmittit ma-
iorem simulatiōē. de qua subdit: r Ipse enī satha-
nas trans. se in an. lucis. Et hoc multipliciter. vno mō
corpuz visibiliter assumēdo. sicut apparuit beato mar-
tino r multis alijs r multos sic decepit. alio mō inuisi-
biliter formando vocē audibilem. sicut beato francisco
volens eū trahere a penitētie rigore. aliqñ puertendo
iudiciū sensū: faciendo apparere qd̄ nō est. r multis a-
lijs modis. ppter qd̄ dicit beatus Job. j. cano. ca. liij.
Probate spūs v̄r et deo sint. p̄p̄ qd̄ Job. v. dixit an-
gelo sibi apparēte i cāpo hiericho. Roster es an aduer-
sarioz? ppter qd̄ p̄cludit apl̄us: r h̄c est qz magnū
l. mirabile reputandū. 3 Si ministri eius. i. hoies fal-
si r mali: cuiusmodi erāt pseudo apl̄i. a Trāfiguren-
tur velut ministri iusticie. i. vt veri apl̄i. b Quoz
finis. i. pseudo ap̄stoloz. c Erūt fm̄ opa ip̄oz. erit
enī malus sicut opa eoz sūt mala: Apoc. 17. Opera
enī illoz sequunt illos. d Iterū dico. h̄c p̄r ondit
apl̄us qz etiā si se cōmendaret insipienter tm̄ deberet a
corinthijs supportari. r p̄mo ponit intentū. scdo pbat
ppositū. ibi: Libenter. Circa primū cōtinuādo se p̄-
dicit: dicit: Iterū dico. i. qd̄ dixi recolo. e Ne q̄s pu-
tet me insipientē. q. d. ad h̄ enī ostēdi causā mee cōmē-
datiōis esse rōnabilē. f Alioqn. i. si nō vultis eā re-
cipere vt rōnabilē: r me reputetis insipienter loqui.
g Velut insi. ac. me. i. meaz insipientiam supportate.
h At r ego mo. qd̄ gloriar. h̄ dicit: qz infer? se cōmē-
dabat de gl̄a carnis q̄ modica est. de qua subditur:
i Qd̄ loquor. de cōmendatiōe mea tali. k Non lo-
qm̄ deū sz q̄t in insipientia. i. si facio h̄ sine causa rōnabi-
li vel necessaria. sic faciebāt pseudo apl̄i d̄ q̄bus subdi-
tur: l Quā mul. glo. fm̄ carnē. dicebāt enī se esse iu-
deos natiōe r de semē abraā descēdisse. r p̄ h̄ volebāt
alia dicta sua falsa haberi i reuerētia. m Et ego glo-
riabor. vñ dicit. j. Hebrei sunt r ego. semē abrae sunt et
ego. Sciendū tm̄ qz alio sine gl̄ia ab apl̄is sic. qz pseu-
do apl̄i h̄ faciebāt: vt p̄ h̄ in maiori auctoritate haberē-
tur r eoz false doctrine magis crederēt. Ap̄lus x̄o vt
fallitatē

7. 6. q. 5. c.
epi. ca. nec
mirū vltra
mediū. De
regula. c. li.
cer. 12. de. de.
vel mo. c. 3.

D

Ledit

Glo. ordi. Ad Corinthios Ca. XI Nico. de lyra

Ga Cedit. i. decipit. In facie cedit in cuius os iniuria Irroga/ tur. Hoc faciebāt qdā iudet: q̄ eo q̄ essent de genere abrae de/ trabebāt illis eo q̄ essent incircūcisi: et se p̄ferēbāt nobilitatē carnis sibi v̄dicātes q̄s cozinthij tolerabāt et ap̄lo p̄ferēbāt.

te tñ hac opinione: apls audebat se cōmendare falsis aplis se equando: vt sic eorum iactantiam reppelleret. dicens: p̄ Hebrei sunt. i. de lingua et natione hebraica gloriāntur. q̄ Et ego. s. sum sicut ipsi. r̄ Israelite sunt. i. gloriāntur q̄ de patriarcha iacob descēderūt. s̄ Et ego. s̄l̄r descēdi.

solus retinuit linguā naturalem. et qz multi sunt hebrei: q̄ nō sūt israelite: sicut p̄felyti: addit. israelite. s. et ego. **A**t min⁹ sapi. Ambro. Dicit se coactū in laudē suā p̄cipisse. d̄ In laborib⁹ plurimis. Occasione inuenta etiā veros ap̄los tangit: q̄bus plus laborauit: ne in se videat min⁹ grā. **E**t iudeis quinquies. Iudeis mos erat i synagoga p̄tra legē agētes verberare correctiōis causa. vñ paulū le/ gē impugnantē q̄nquies verberaue/ rūt et in vna q̄q̄ correctiōe. xxxij. ict⁹ ei dederūt: q̄dragēsimū p̄ misericor/ dia condonantes. **E**t iubebat. pl. tetus nisi p̄ misericordia. Ducētas p̄cussōes acceperat: cū virga vbi p̄/ debāt decē corrigie. Ana minus: i. vltima vice vna corrigia subtracta: vel in vna q̄q̄ p̄cussōe vna min⁹. **I**n periculis latronum. Quos diabolus cū in ciuitate occidere nō posset ei ex/ citabat in via: cū tñ nihil ferret: qd̄ la trones cuperēt. **P**ericulis ex ge/ nere. Amb. Quia lege iudeoz defer/ ra ad euangelium de cōuertebat.

Nico. de ly.

Perit fallitate eoz repelleret et maiorē fru/ ctū faceret ad gloriā dei et fidelium sa/ lutē. p̄pter qd̄ sua gloriatio erat virtuo/ sa: illoz aut vitiosa. **L**ibeter. hic p̄r p̄bat p̄positū. s. q̄ in h̄ cozinthij debēt ip̄m sup̄portare. nam in h̄ sup/ portabāt falsos ap̄los q̄ tñ mltā gra/ uamina eis inferēbāt. ap̄lus aut nul/ lū: p̄pter qd̄ magis debebat sup̄por/ tari in hoc ab ip̄s. t hoc est qd̄ dicit: **L**ibeter enī suffertis insipientes. i. fal/ sos ap̄los de carne gloriāntes et ma/ lo nō. **L**ū sitis ipsi sapientes. iro/ nice loquitur. i. insipientes. **S**usti/ netis enī. i. patienter toleratis. **S**i q̄s. pseudo ap̄loz. **E**t vos in seruitutem redigit. volebāt enim eos subijcere seruituti legis dicentes eos debere seruare legalia cum euāgelio. **S**i quis deuorat. qz d̄ bonis cozin/ thioz viuebāt laute. **S**i q̄s acci/ pit. bona vestra decipiēdo vos falsis verbis. **S**i q̄s extollit. qz iacta/ bāt se sup̄ cozinthios dicētes se filios abrae. cozinthios aut filios gentiliuz idolatrie deditoz et incircūcisor. **S**i q̄s in facie vos cedit. i. in p̄sen/ tia v̄ra contumelias vobis infert. qd̄ faciebant pseudo apli improp̄erando eis imēdiate dicta et p̄silia. iō sub dicit: **S**cōm ignobilitatem dico. q. d. ta/ lia mala sustinetis ab eis tan q̄ igno/ biliores ipsi: nō tñ a nobis: qz nullū tale intulim⁹ vobis. **Q**uasi nes infirmi fuerim⁹ in hac pte. i. deficien/ tes in illis de quib⁹ gloriānt falsi apli. qd̄ est falsuz: vt p̄tz ex p̄dictis: et magis ex sequētib⁹ appare/ bit. **I**n q̄ quis audeat. p̄positis rōnibus commendatiōis sue: hic incipit se cōmendare. et p̄mo se pseudo apli adequā/ do. sc̄do se eis p̄ferendo. ibi: **E**t min⁹ sapiens. dicit igit: **I**n q̄ quis. illoz. **N** audeat. seip̄m cōmendare. **O** In insipientia dico: audeo et ego. q. d. licet sit insipientia seip̄m cōmendare il/ lo mō quo pseudo apli se cōmendāt. tñ audeo h̄ facere lz aliē q̄ ipsi: vt dictū est. t iō cōmendatio apli nō erat insipientia fm̄ veritate: sed tñ fm̄ aliquoz cozinthioz opinionem: nō obstā/ te tñ

S voluntarij. a s in hac glia. s qd nō deberetis.

Libenter enī suffertis insipientes: a s quasi i hoc pbat q nō sapiētes qz. b s. esse debeat. s h nō estis. s hac iniuria.

Cum sitis ipsi sapiētes. Sustinetis a s legis que ex timore. s ex libertate. v. q est in

Et si q̄s vos i seruitutē redigit: si charitate. a s de potestate presumē. b s cōsu/ mit v̄ra imo derare. s decipit blāde vt deuoret

Quis deuorat: si q̄s accipit: si q̄s a s iactat d nobilitate. a s in p̄silia improp̄erādo

Et tollit: si q̄s in facie vos cedit. i s quā vobis obijciunt. a s in hos sustinetis et nobis p̄feritis.

Scōm ignobilitatē dico: q̄si nōs a s glie. a s nō infirmi qz.

Infirmi fuerim⁹ i hac pte. In quo a s illoz. b s gloriari. s qz remeritas est qd̄ faci/ unt. c s qz insipientia est in q̄ gloriānt. s vt i his.

Quis audeat i insipientia dico: au a s lingua et natione. s fm̄ rit⁹.

Deo et ego. Hebrei sunt et ego. Is/ s nō p̄felyri.

Raelite sunt et ego. Semen abrae a s hoc decipiēbat.

Sunt: et ego et ministri christi sunt: a s q̄s debent: qz nō est hois se laudare laudet re/ alienū os vt dicit salomon.

Et ego. Ut minus sapiens dico: a s suz miter xpi ostēsus in laborib⁹. s q̄ etiā v̄ri

Plus ego et in laborib⁹ plurimis: a s p̄ paries labores ostēdit subdens. b s q̄ illi. s qz t illi aliq̄s: vt viderent apli. s verbisibus

In carcerib⁹ abundanti: in plagis a s humane virtutis vel aliozum.

Supra modū: in mortib⁹ frequen/ a s in periculis mortis. s sui.

Ter. A iudeis q̄nq̄s q̄dragenas a s exponit plagas. s q̄nq̄s v̄ctib⁹. s p̄cussōes

Vna minus accepi et virgibus ce/ s ne imisericordes viderēt. s h̄ a gētib⁹ passus.

Sus sum: semel lapidatus suz: ter a s a iudeis in ciuitate lycœonia.

Naufragiū feci. Nocte et die i p̄d/ s i. i. pruli. a s in alto mari decensus

Fundo maris fui. In itinerib⁹ se/ s ostēdit minister.

Per periculis fluminū: piculis la/ s i. a iudeis p̄curat. s p̄t vni⁹ dei p̄dicari/

Tronum: periculis ex genere: pe/ a s vere probatus minister.

Riculis ex gentibus: periculis in a s in cōmōtionibus cūm cōtra me. s vel a ser/ p̄ntibus vel penuria ciboz.

Ciuitate et periculis in solitudine: r

te sunt p̄missiones. v Et ego. suz de eodez semine. et iō de omnib⁹ istis possuz gloriari sicut et isti. r̄ Ministri christi sunt. tñ fm̄ apparētiā. y Et ego. sum fm̄ veritatis existētiā.

At min⁹. Hic cōsequenter eis se p̄/ fert. et p̄mo q̄tū ad mala p̄fessa. sc̄do q̄tū ad b̄nficia recepta. ca. se. p̄tima in duas. qz p̄mo p̄fert se in malis que p̄tulit. sc̄do in his q̄ euasit. ibi: **D**ama sci. p̄tima adhuc in tres. qz primo se p̄fert q̄tū ad mala sibi illata. sc̄do q̄tū ad volūtariē assumptā. ibi: **I**n itineribus. tertio cōfirmat quedaz dī cta. ibi: **S**i gloriari. **C**irca p̄mū dicit: **A**t min⁹ sapiēs dico. i. si videoz vobis

insipientes me pseudo aplis adequādo. adhuc videoz vobis minus sapiens me eis p̄ferēdo. a **P**lus ego. i. cū hoc faciam: me ostendo ministrū chri/ sti plus esse q̄ ipsi. qz plura mala pas/ sus sum. p̄pter ministeriū christi. iō de subdit: **I**n laboribus plurimis. ex iudeozū persecutione. s. sui plus q̄ ipsi. r̄ sic intelligit de sequētibus.

In carcerib⁹ abundanti. p̄o pre dicatiōe euāgelij. d̄ In plagis su/ pra modū. inter homines p̄suetum. **I**n mortib⁹ frequēter. i. in pericul/

1. Coz. 4. 8
5. 6. a
morsis. et hec oia patent ex actibus a/ postoloz. **C**ōsequēter explicat de pla/ gis sibi illat. dicens: **A** iudeis q̄n/ quies tē. **D**eu. xv. cōmittit iudicib⁹

Q p̄ minorib⁹ culpis p̄ quib⁹ mors nō est inferēda. imponāt plagas et ver/ bera: ita tñ q̄ q̄dragenariū numeruz

ictuū nō excedāt. **S**apientes ho iude/ ozū ad p̄tendēdū pietates ordinauerūt qz de illo uūero aliq̄d dimittereē plus

vel minus. put rōnabiliē viderēt ra/ tione delicti vel cōditiōis verberādī. et sic d̄ alijs circūstantijs. et qz paulus erat eis odiosus subtrahēbāt d̄ dicto

nūero min⁹ qd̄ poterāt. s. vñ ictū. **T**er virgis cesus sū tē. **A**ct. xvij. **S**emel la. sum. i. ciuitate lycœonia

Act. xliij. i. **T**er naufraga. feci. i. pass⁹ **A**ct. xvij. i. **T**er naufraga. feci. i. pass⁹

Sui. de semel h̄ **A**ct. xvij. i. **T**er naufraga. feci. i. pass⁹

Nocte et die i p̄d/ **R**is sui. i. p̄ magnū r̄ps ad diuersas p/ tes terre et insulas nauigādo p̄ predi/ catiōe euāgelij. vt p̄tz in actib⁹ ap̄loz in plurib⁹ locis. **A**lij exponūt dicen/ tes: qz naufragiū passus sub aqua ste/ tit p̄ diē et noctē diuina virtute cū pte gente. **I**n itinerib⁹. hic p̄r ostē/ dit p̄positū q̄tū ad mala volūtariē assumptā. et primo de malis exteriori/ bus. sc̄do d̄ interiorib⁹. ibi: **P**erter il/ la. **C**irca p̄mū dicit: **I**n itinerib⁹ sepe

sc̄z sui p̄ p̄dicatiōe euāgelij. et sic itel/ ligat d̄ sequētib⁹. **I**n periculis flu/

minū. inū dātū in hyeme. et sic sunt magna pericula in tran/ situ eozum. **I**n periculis latronum. diabolo eos incitan/ te vt p̄dicatiōe eius impediret. **O** periculis ex genere. i. ex iudeis volentib⁹ paulū occidere: vt p̄tz ex actib⁹ ap̄loz in plurib⁹ locis. **P** pericul⁹ ex gētib⁹. i. ex gētib⁹ mortē ei⁹

q̄rentib⁹: qz h̄ idolatriā p̄dicabat: et sic nec inter suos nec in/ ter alienos secur⁹ erat. **Q** periculis i ciuitate. cōmota cō/ tra me vt p̄tz **A**ct. xvij. de p̄feso. **R** periculis i solitudine

a bestijs occurrētib⁹: vt p̄tz d̄ viga cū mordēte: **A**ct. xvij. **I** s * Pericul⁹

E

†

S

†

†

Glo.ordi. Ad Corinthios II Ca. XII Nico. de lyra

Ba Pericul i falsis f. Et q dicit eū legalia tenere s; nō facile
Gal. 5. b alijs apire. vñ alibi: Ego si ad huc circūcisionem predicō rē.
Luc. 12. b In fame. Abi q̄ pmissio dei. Primū q̄rite regnū dei. r h
o. a. v. Sz nouit medic⁹ cui nos semel cōmisim⁹ hec adiuto/
ria qñ apponat: qñ subtrahat. c Sollicitudo oim ec. Quā

Eccl. 1. d ge de pctis alienis. vñ: Qui apponit
sciaz apponit r dolorē. d Hō vroz.
Arunt oēs tribulatiōes: s; nō ad con
sumptionē: imo ad purgationē. vroz:
iste affect⁹ purgat: qz de charitate ve
nit. Dēs q̄ scādaliū paritū fr̄ozū sūt
habētū charitatē. i. ossiū: q̄ ferūt car/
nes. i. pfectoz q̄ porāt r regūt carna
les. vñ: Et ossa mea sūt in fr̄ozia ofri
ra sūt. Aug⁹. Tribulatio enī tanq̄
emplastaz mordax vrit te: s; et sanat
te. e Scit q̄ nō men. Quia fert mi/
hi testimonium per signa r pdigia.
f Et sic effugi. Aug⁹. Utilitati oim
se fugiēdo feruabat. vñ: Si vos perse
quent in vna ciuitate: fugite in alias.

Dat. 10. c **B** Aug⁹. Fugiat minister xp̄i: sic ipse
xp̄s i egyptū fugit: fugiat r q̄ spūalif
grif: dū p alios firmā est ecclie salus.
Nico. de lyra Scio
a Periculis i mari. f. a pirat: qz pe
ricula ex mari pueniētia. s. in naufra
gio exp̄sa sunt. b Periculis in fal
sis fratrib⁹. qd ē piculosi: qz nulla pe
stis efficacior ad nocēdū q̄ familiaris
inimic⁹. c In labore. f. corpali opan
do pprijs manib⁹ de nocte: vt libere
possit pdicare de die. vñ: Act. 17.
Ad ea q̄ mihi op⁹ erāt r bis q̄ meuz
sūt ministrauerūt man⁹ iste. d Et eru
na. q̄ est lassitudo r defect⁹ sequens
ad laborē. e In vigilijs mul. vt va
carē labori manuali: vt dictū est. r ali
qñ orōni. f In fame r siti. nā aliqñ
cib⁹ r por⁹ deficiebāt: r aliqñ a cibis
habit⁹ abstinebat ad domandū carnē
pp̄ alioz exemplū. iō sequit: In ieu
nijs multis. g In frigore r nudita
te. qz frequenter exponebatur fr̄ozū.
nec tñ habebat sufficiens tegumentū.
h Perter illa. Sic ostēdit pposituz
q̄tū ad mala assupta in interiorib⁹. d.
Perter illa q̄ extrinsec⁹ sūt. i. pter ma
la iā enumerata q̄ me affligūt exteri⁹.
sūt mala alia q̄ me affligūt interi⁹. q̄ b⁹
Ibidit: i Instātia mea q̄tidiana rē. in
cūbebat enī sibi q̄tidie intēdere sollici
te regimini ecclieaz i magna afflictio
ne mētis. iō subdit: k Quis. in ec
clesia. l Infirmat. in fide r moib⁹.
m Et ego nō infirmoz. dolēs s malo
el⁹. q. d. nullus. n Quis scādaliça/
tur. ruēs i peccatū exemplo alterius.
o Et ego nō vroz. p cōpassiones. q. d. nullus. p Si gliari.
hic p̄r p̄firmat q̄ dā dicta p iuramētuz. d. Si gliari oportet.
r accipit h s. p qz: qz oportz eū sic facere ad repellēdū iactan
tiā pseudo aploz: vt pdictū est. q Que infir. mee sūt gli/
boz. i. q̄ ptinet ad infirmitates. h dicit ptra falsos aplos qui
de nobilitate generis r de similib⁹ ad mūdā gloriā ptinē
tib⁹ pncipaliter gliabant. r p̄firmat dicta iuramēto. d. Deus
r pater dñi mei iesu xp̄i q̄ est b̄dicit⁹ in secula scit qz nō men
tiōz. r Damasci. hic p̄r enumerat mala q̄ euasit. r h i quo
dā pticulari. dñ enī pgeret damascū ad plequendu christia
nos miraculose fuit cōuersus: r p̄fundeat iudeos q̄ habita
bant damasci. ppter qd suaserūt pposito ciuitatis vt caper e
tur r occideret: vt h̄ Act. 17. r hoc est qd dē: s Custodie
bat ciui. damascenoz. i. custodiiri faciebat p hoies armatos.
t At me cōprehēderet. r traderet iudeis ad occidēdū.
v Et p fenestrā. f. dom⁹ adberentis muro ciuitatis. r In
spora dimissus sum. f. a xp̄ianis. y Et sic effugi man⁹ eius.
Sz ex h̄ videt qz nō fuerit sufficienter cōsilus in dño q̄ pote
rat eū

rat eū ptegere. dicendū qz hō in piculo posit⁹ nō debet ad di
uinū auxiliū fugere: p̄tēdō humanū: qz h̄ est tentare deū
iō debet vti auxilio hūano q̄tū pōt: r residuū dimittere diui
no: qd aplus fecit in pposito. Sed adhuc obijcit qz Job. r. dē
Merccennari⁹ r q̄ nō est pastor videt lupū venientē r dimitit
ones r fugit. sic aut videt ap̄s fecisse
ergo rē. Dicendū qz aliqñ grif psona
plati tñ. r tūc debet curā committere
alteri r se absentare: maxie qñ seruaf
ad maiora. r sic belias fugit bie gabel
iij. Regū. xij. r sūt paulus fugit h ma
nus ppositi: r de tali psecutiōe dic sal
uator Datt. r. Cū aut psequēt vos
in ciuitate vna fugite in aliam. Aliqñ
ho querit grex cū plato. r tūc prela
tus debet preponere vtilitatē gregis
saluti sui corpis. In ca. xj. vbi dī in
postil. Cū sitis ipi sapientes rē.

a periculis i mari: piculis in falsis
b fratrib⁹ r In labore r eruna: in vi
c gilys mult: in fame r siti: in ieu
d nijs mult: in frigore r nuditate:
e pter illa q̄ extrinsec⁹ sūt instātia
f mea q̄tidiana: sollicitudo omnū
g ecclesiaz r Quis infirmat: et ego
h nō infirmoz: Quis scādaliça: et
i ego nō vroz. Si gliari oportet q̄
k infirmitat: mee sūt gliabor. De
l r pater dñi nōstri iesu xp̄i scit qui
m est b̄dicit⁹ i secula: qz nō mētiōz
n Damasci p̄posit⁹ gētis arethe re/
o gil custodiebat ciuitatē damasce
p noz vt me cōprehenderet: r p se/
q nestrā i spora dimissus sū p mu
r rū: r sic effugi man⁹ ei⁹. La. XII
s gliari oportet: non
t expedit quidem. Teni
v am autem ad visiones: et reuela

a qui nō ex mari sed in mari. **f** ab hereticis.
b vere pbatus minister a s manuū. **b** s morbo
rum et huiusmodi. **c** p ope vel alijs.
d vere probatus. **e** p ope vel alijs.
f a s. i. in corpore a psecutorib⁹ parior r alijs mo/
dis. **g** s angie me.
h q̄ nec vna hora remittit. **a** s q̄ ex charitate p/
uenit. **a** s q̄ rāra ē. **b** s oib⁹ fidelib⁹. **b** s pbatio
sollicitudinis p pres. **f** vt in fide: vel i aliq̄ s̄tute
c s quasi ita de illo vt de me dolco
a s aliq̄ molestia tribulationū. **b** s igne cha/
ritatis q̄ eis cōparior. **f** et cū hec sint. **f** de his.
a s nō de porētia vel genere vt illi pseudo faciūt.
b s i videat abieccio. **b** s q̄ nouit oia. **f** interpo/
nit iusturandū. **a** s cūsum sum seruus.
a s laudar. **f** p nos fideles. **f** in supradictis
vel in h̄ f. q.

a q̄ aliq̄ molestia tribulationū. **b** s igne cha/
ritatis q̄ eis cōparior. **f** et cū hec sint. **f** de his.
a s nō de porētia vel genere vt illi pseudo faciūt.
b s i videat abieccio. **b** s q̄ nouit oia. **f** interpo/
nit iusturandū. **a** s cūsum sum seruus.
a s laudar. **f** p nos fideles. **f** in supradictis
vel in h̄ f. q.

a q̄ aliq̄ molestia tribulationū. **b** s igne cha/
ritatis q̄ eis cōparior. **f** et cū hec sint. **f** de his.
a s nō de porētia vel genere vt illi pseudo faciūt.
b s i videat abieccio. **b** s q̄ nouit oia. **f** interpo/
nit iusturandū. **a** s cūsum sum seruus.
a s laudar. **f** p nos fideles. **f** in supradictis
vel in h̄ f. q.

a q̄ aliq̄ molestia tribulationū. **b** s igne cha/
ritatis q̄ eis cōparior. **f** et cū hec sint. **f** de his.
a s nō de porētia vel genere vt illi pseudo faciūt.
b s i videat abieccio. **b** s q̄ nouit oia. **f** interpo/
nit iusturandū. **a** s cūsum sum seruus.
a s laudar. **f** p nos fideles. **f** in supradictis
vel in h̄ f. q.

a q̄ aliq̄ molestia tribulationū. **b** s igne cha/
ritatis q̄ eis cōparior. **f** et cū hec sint. **f** de his.
a s nō de porētia vel genere vt illi pseudo faciūt.
b s i videat abieccio. **b** s q̄ nouit oia. **f** interpo/
nit iusturandū. **a** s cūsum sum seruus.
a s laudar. **f** p nos fideles. **f** in supradictis
vel in h̄ f. q.

Additio. j. sitis ipi sapientes
fm glo. nō itelligit ironice s; exponi
tur. i. d eberet esse sapientes. In co.
ca. xj. vbi dē i postil. A iudeis qñqui
es qdragenas vna minus accipi.
Additio. ij. Plage seu x/
banc iudeis p trāsgressiōe aliq̄ p̄e
ptoz leg⁹ semp erāt i numero qdrage
nario min⁹ vna: nec pl⁹ nec min⁹ da
bas alicui: vt h̄ i libro q̄ dē machoch
qd sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trāns
gressoz leg⁹ sic r alijs trāsgressozibus
eq̄le nūcz plagaz iponebāt nō addē
do vt minūdo.
Replica. In ca. xj. s plag/
apli dic postil. q̄ cōmittebat iudicib⁹
nūcz plagaz sic q̄ dragenariū nūe
rū nō excederet vt h̄ den. xxv. Bur.
aut allegat libzū machoch ad opposi
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu
re r credere Burgen. r suo machoch
poterit: ego nō. Ca. XII
gliari. Postq̄ aplus p̄tulit
pseudo ap̄s i mal p̄fessis.
Dic p̄r p̄fer se eis i bonis a deo sibi
collat. Et diuidit i duas ptes qz p̄mo
ponit suā cōmēdationē. sc̄do s̄dit ex
cusatiōez. ibi: Fact⁹ sū insipies. P̄tia
i duas. qz p̄mo s̄clarat donū dei colla
te sibi gratie. sc̄do remediū cōtra per
culum sup̄bie. ibi: Et ne magnitudo.
P̄tima in duas. qz primo ponit dei
donū. sc̄do de hoc quāliter sit glori
andū. ibi: P̄ro huiusmodi gloriabor.
P̄tima adduc in duas: qz primo po
nit donum in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄to hominē. Circa p̄ti
mū dicit: Si gloriari oportet: id est qz
me gloriari oportet me cōmendando
ratione p̄dicta. ca. p̄cedenti. a Hō

Additio. j. sitis ipi sapientes
fm glo. nō itelligit ironice s; exponi
tur. i. d eberet esse sapientes. In co.
ca. xj. vbi dē i postil. A iudeis qñqui
es qdragenas vna minus accipi.
Additio. ij. Plage seu x/
banc iudeis p trāsgressiōe aliq̄ p̄e
ptoz leg⁹ semp erāt i numero qdrage
nario min⁹ vna: nec pl⁹ nec min⁹ da
bas alicui: vt h̄ i libro q̄ dē machoch
qd sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trāns
gressoz leg⁹ sic r alijs trāsgressozibus
eq̄le nūcz plagaz iponebāt nō addē
do vt minūdo.
Replica. In ca. xj. s plag/
apli dic postil. q̄ cōmittebat iudicib⁹
nūcz plagaz sic q̄ dragenariū nūe
rū nō excederet vt h̄ den. xxv. Bur.
aut allegat libzū machoch ad opposi
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu
re r credere Burgen. r suo machoch
poterit: ego nō. Ca. XII
gliari. Postq̄ aplus p̄tulit
pseudo ap̄s i mal p̄fessis.
Dic p̄r p̄fer se eis i bonis a deo sibi
collat. Et diuidit i duas ptes qz p̄mo
ponit suā cōmēdationē. sc̄do s̄dit ex
cusatiōez. ibi: Fact⁹ sū insipies. P̄tia
i duas. qz p̄mo s̄clarat donū dei colla
te sibi gratie. sc̄do remediū cōtra per
culum sup̄bie. ibi: Et ne magnitudo.
P̄tima in duas. qz primo ponit dei
donū. sc̄do de hoc quāliter sit glori
andū. ibi: P̄ro huiusmodi gloriabor.
P̄tima adduc in duas: qz primo po
nit donum in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄to hominē. Circa p̄ti
mū dicit: Si gloriari oportet: id est qz
me gloriari oportet me cōmendando
ratione p̄dicta. ca. p̄cedenti. a Hō

Additio. j. sitis ipi sapientes
fm glo. nō itelligit ironice s; exponi
tur. i. d eberet esse sapientes. In co.
ca. xj. vbi dē i postil. A iudeis qñqui
es qdragenas vna minus accipi.
Additio. ij. Plage seu x/
banc iudeis p trāsgressiōe aliq̄ p̄e
ptoz leg⁹ semp erāt i numero qdrage
nario min⁹ vna: nec pl⁹ nec min⁹ da
bas alicui: vt h̄ i libro q̄ dē machoch
qd sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trāns
gressoz leg⁹ sic r alijs trāsgressozibus
eq̄le nūcz plagaz iponebāt nō addē
do vt minūdo.
Replica. In ca. xj. s plag/
apli dic postil. q̄ cōmittebat iudicib⁹
nūcz plagaz sic q̄ dragenariū nūe
rū nō excederet vt h̄ den. xxv. Bur.
aut allegat libzū machoch ad opposi
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu
re r credere Burgen. r suo machoch
poterit: ego nō. Ca. XII
gliari. Postq̄ aplus p̄tulit
pseudo ap̄s i mal p̄fessis.
Dic p̄r p̄fer se eis i bonis a deo sibi
collat. Et diuidit i duas ptes qz p̄mo
ponit suā cōmēdationē. sc̄do s̄dit ex
cusatiōez. ibi: Fact⁹ sū insipies. P̄tia
i duas. qz p̄mo s̄clarat donū dei colla
te sibi gratie. sc̄do remediū cōtra per
culum sup̄bie. ibi: Et ne magnitudo.
P̄tima in duas. qz primo ponit dei
donū. sc̄do de hoc quāliter sit glori
andū. ibi: P̄ro huiusmodi gloriabor.
P̄tima adduc in duas: qz primo po
nit donum in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄to hominē. Circa p̄ti
mū dicit: Si gloriari oportet: id est qz
me gloriari oportet me cōmendando
ratione p̄dicta. ca. p̄cedenti. a Hō

Additio. j. sitis ipi sapientes
fm glo. nō itelligit ironice s; exponi
tur. i. d eberet esse sapientes. In co.
ca. xj. vbi dē i postil. A iudeis qñqui
es qdragenas vna minus accipi.
Additio. ij. Plage seu x/
banc iudeis p trāsgressiōe aliq̄ p̄e
ptoz leg⁹ semp erāt i numero qdrage
nario min⁹ vna: nec pl⁹ nec min⁹ da
bas alicui: vt h̄ i libro q̄ dē machoch
qd sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trāns
gressoz leg⁹ sic r alijs trāsgressozibus
eq̄le nūcz plagaz iponebāt nō addē
do vt minūdo.
Replica. In ca. xj. s plag/
apli dic postil. q̄ cōmittebat iudicib⁹
nūcz plagaz sic q̄ dragenariū nūe
rū nō excederet vt h̄ den. xxv. Bur.
aut allegat libzū machoch ad opposi
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu
re r credere Burgen. r suo machoch
poterit: ego nō. Ca. XII
gliari. Postq̄ aplus p̄tulit
pseudo ap̄s i mal p̄fessis.
Dic p̄r p̄fer se eis i bonis a deo sibi
collat. Et diuidit i duas ptes qz p̄mo
ponit suā cōmēdationē. sc̄do s̄dit ex
cusatiōez. ibi: Fact⁹ sū insipies. P̄tia
i duas. qz p̄mo s̄clarat donū dei colla
te sibi gratie. sc̄do remediū cōtra per
culum sup̄bie. ibi: Et ne magnitudo.
P̄tima in duas. qz primo ponit dei
donū. sc̄do de hoc quāliter sit glori
andū. ibi: P̄ro huiusmodi gloriabor.
P̄tima adduc in duas: qz primo po
nit donum in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄to hominē. Circa p̄ti
mū dicit: Si gloriari oportet: id est qz
me gloriari oportet me cōmendando
ratione p̄dicta. ca. p̄cedenti. a Hō

Additio. j. sitis ipi sapientes
fm glo. nō itelligit ironice s; exponi
tur. i. d eberet esse sapientes. In co.
ca. xj. vbi dē i postil. A iudeis qñqui
es qdragenas vna minus accipi.
Additio. ij. Plage seu x/
banc iudeis p trāsgressiōe aliq̄ p̄e
ptoz leg⁹ semp erāt i numero qdrage
nario min⁹ vna: nec pl⁹ nec min⁹ da
bas alicui: vt h̄ i libro q̄ dē machoch
qd sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trāns
gressoz leg⁹ sic r alijs trāsgressozibus
eq̄le nūcz plagaz iponebāt nō addē
do vt minūdo.
Replica. In ca. xj. s plag/
apli dic postil. q̄ cōmittebat iudicib⁹
nūcz plagaz sic q̄ dragenariū nūe
rū nō excederet vt h̄ den. xxv. Bur.
aut allegat libzū machoch ad opposi
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu
re r credere Burgen. r suo machoch
poterit: ego nō. Ca. XII
gliari. Postq̄ aplus p̄tulit
pseudo ap̄s i mal p̄fessis.
Dic p̄r p̄fer se eis i bonis a deo sibi
collat. Et diuidit i duas ptes qz p̄mo
ponit suā cōmēdationē. sc̄do s̄dit ex
cusatiōez. ibi: Fact⁹ sū insipies. P̄tia
i duas. qz p̄mo s̄clarat donū dei colla
te sibi gratie. sc̄do remediū cōtra per
culum sup̄bie. ibi: Et ne magnitudo.
P̄tima in duas. qz primo ponit dei
donū. sc̄do de hoc quāliter sit glori
andū. ibi: P̄ro huiusmodi gloriabor.
P̄tima adduc in duas: qz primo po
nit donum in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄to hominē. Circa p̄ti
mū dicit: Si gloriari oportet: id est qz
me gloriari oportet me cōmendando
ratione p̄dicta. ca. p̄cedenti. a Hō

*** Scio**

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. XII Nico. de lyra

Et ne magnitu. re. Parco multu gliari: ne alit puter. Et id dat? est stimulus punges carne: qd angelus malign? missus a sathana vt colaphiget. i. repmat oes motu supbie scutiendo tribulatioes: vel tentado (vt qda alit) p libidine. Tentatio aut cui no pntific no e peccatu: sz materia exercede virtut.

De conse. dñi. x. c. 2 sa. c. 32. q. 5. c. si paulus in prin.

P. 130.

f. 5. q. 5. ca. non ois.

f. De renu. c. nisi. 5. alia ho causa.

Et ne ma. re. Aug. Letera vitia tm in malefact? valer. supbia ho sola in recte fact? cauēda est. Cu eni qscq bn pferit: supbia tentat vt pdat totuz pfectā. b Stimulus. Aug. i. Ps. Dñe nō ē doloze qdā corpis traditur vehemēter exagitat. c Dixit mihi. p inspirationē: vel p angeluz. d Hā vir? i. insi. Aug. in Ps. dñe nō est: qz pfectio virtutū ē q bz infirmitatē strariā cū q legitime certet: r ideo gliabor i infirmitatib? nō inuit? sz libes. e Fact? sū insi. In his omib? bis comēdatiōib? videoz insipiēs: sz vta culpa q debuistis me cōtra pfeudo comēdare. f In omi pa. Amb. Patiētā p mā memorat q ad mozes pñet: qz diu illos portauit qñ ipatiētes egros vt adhibita p tate signoz q si medicina curaret vulnera eoz. g Et virtutib? Air? ē gen? signoz et pdigioz. i. omie miraculū. Signuz qd in qcuq tpe aliqd significat: et est pdigij gen?. Prodigiu qd in futuro del signū r pdigiū: in his q tra natura. vir? in his q nō tra naturā vt p impositionē man?: r orationē a morbo liberare.

Nico. de lyra

bāt in aplo q nō manifestabat: nisi p ut r qñ ad dei gloriā r fideliū salute expediebat. a Et ne magnitu. Po. sta magnitudine collate sibi grē. hic pñr declarat remediū sibi datū cōtra periculū supbie. Et diuidit i tres partes. qz pmo ponit remediū ratio. scdo ponit amotiōis petitiō. ibi: Propter qd. tertio dñi respōsio. ibi: Et dixit mihi. Circa p mū sciendū q sic medic? corpalis pmittit vel pcurat minorem lesionē vt curat maiores. ita d? aliqñ pmittit sanctos corpali affligi vt tentari: r aliqñ labi i peccata minora: vt a maioribus pferuent: qz sic humiliati recurrūt ad diuinū auxiliū de se vel suis meritis nullaten? cōfidētes. Supbia ho est radix omniū malozū: Eccl. x. Initiū ois peccati supbia. cuius frequēter ē occasio singularis excellentia etiā in virtutib?. sic aut erat in aplo. tum ppter specialē electionē: Act. ix. Has electionis mihi est iste. tū ppter arcanoꝝ dei cognitionez in raptu: vt dictū est. tū ppter integritatē virginalē. j. Cor. vij. Solo aut oēs vos boies esse sic meisim rē. r ppter alia dona plura. ppter qd dñs dedit ei remediū cōtra eluationē supbie. de q dicit: Et ne magnitudo reuelationū diuinaz: b Extollat me. supbiēdo: c Dat? est mihi stimulus carnis mee. vt p infirmitatē corporis pseruet humilitas mētis. dicit eni ad lram q grauitur fuit verat? iliaca passiōe. Vel stimulus carnis d: tentatio peccati carnalis: q fori? p cupiscentiā mouebat post reuelatioes qz an: deo permittēte. tū ipsam refrenabat cū adiutorio diuine gratie. d Angelus sathane q me colaphiget. illā passiōē iliacam cōcitando vel carnis cōcupiscentiā suis tentatiōib? incendendo. e Propter qd. hic pñr ponit circa dictū remediū apostoli petitiō. Circa qd sciendū q infirm? ignorās medici p cessuz qñ. Imponit sibi mordax emplastrū rogat medicū vt remoueat ipm: quez tñ medic? nō exaudit ad nutū lz exaudit ipm ad bonū suū: sciēs infirmitatē suā aliter nō posse curari. sic apñs senties passiōē iliaca sibi grauē vel tētationē carnis sibi periculosam petijt a sūmo medico ista remoueri. et b est qd

est qd dicit: Propter qd ter dñm rogau. i. pluries vl forte totiens petijt r nō plus. f Et discederet a me. affligēs me corporaliter: vel tentās vt pdictū est. g Et dixit. hic pñr ponit dñi respōsio. Et diuidit in duas ptes: qz pmo ponit dñi respōsionis act? scdo eius effect? ibi: Libenter igif. Circa p mū dicit: Et dixit mihi. f. dñs. h Sufficit tibi grā mea. q. d. nō est tibi necessariuz vl vrile qd a te discedat infirmitas corporalis. vel fm alios tētatio carnis: qz grā mea quā habes est tibi ita vigorosa vt absq impatiētia infirmitas tolerari possit r tētatio supari: vt sic infirmitas vel tētatio tibi cedat ad augmētū meriti. id subdit: i Hā vir? infirmitate pficif. qd duplicif pōt itelligi. Ano mō material? in qz infirmitas ē materia virtut? exercēde. f. humilitat. vt dictū est. r patiētie r etiaz tēperatīe. debilitat? eni virib? p infirmitatem hō temperatioz reddif. Alio mō occasio nali ter. nā infirmitas est occasio pueniendi ad pfectionē in qz hō ppriam fragilitatē cognoscēs cautiōz redditur ad pcauendū r resistēdū pctis. r p se quēs exercitatioz in bonis. r sic fortior efficit: ppter qd r dñs philisteos et alij qd alios in terra pmisiōis reliquit ad exercitiū israel. k Libenter. Hic p se quēter ponit dicte respōsiois effect? q duplex est. vn? gloriatiois q tangit. cū dicit: Libenter igif gloriabor in infirmitatib? meis vt inhabitet in me vir? xpi. i. vt p particeps efficiat virtutuz xpi: r pformioz sibi. alius effect? ē gaudiū: q tangit ibi: l Propter qd placeo mihi in infirmi. meis. i. gaudeo in malis pene puenientib? ab interiori. m In cōtumelijs. mihi illatis ab exteriori. n In necessitatib?. qz ad defectū victus r vestitus. o In pfectionib?. a malis hominib?. p In angustijs p chusto. i. mihi inflictis p xpo. tūc eni debet esse materia gaudiū Matth. v. Beati q psecutionem rē. q Cū eni infirmoz. i. cū hōi tribulationes ppter xpm incurro. r Tūc potēs sum. p diuinū auxiliū mihi collatū. s Fact? sum. Post q apñs seipm cōmendauit: hic pñr se excusat ostēdens hoc fecisse cōpulsus necessitate. r p pmo ppter bona a corinthijs ommissa. se cūdo ppter mala ab eis commissa. ibi: Dia ppe edificationē. Prima adhuc in duas: qz primo facit quod dictū est. scdo remouet quādam cauillationem. ibi: Sed esto. Circa primū dicit: factus sum insipiens. f. fm reputationem vestrā o corinthij. quia me commendauit. t Vos me coegistis. i. fuistis in causa. qz ipsi fouebāt pfeudo aplos detrahentes apostolo in vita r doctrina: quod cedebat in preiudiciū euangelice veritatis quā ipse pdicauerat. r sic necesse habuit gratias a deo sibi datas enarrare qd prius tacuerat: vt veritas euangelij quā pdicauerat magis confirmaret et impugnantium ora clauderent. v Ego eni debui a vobis comēdari. qd tamē omisitistis r detractozes meos sustinuitist. Qz autez debuissent ipsum comēdare p probat per bona q fecerat eis. dicens: x Nihil enim minus feci. vobis de bono: y Ab his qui sunt supra modū apostoli. i. petro iacob r iohanne: quos preferebant pfeudo apostoli paulo: eo q fuerunt corporaliter cum chusto. et ideo de ipsis dicit ostēdit: lus: q non minus fecit corinthijs q illi fecerant cōuersis per eos r p b q dicit nō min? intelligit mat?: qz pdicauit eis non accepiēdo sup? r Tametsi nihil sum. respectu dictoz aplo rū triū. a Signa tñ apat? mei facta sūt supra vos. i. pfirmatio doctrine mee p xutes r miracula. b In omi patientia. vnde dicit Prover. xix. Doctrina viri per patientiā nolet. c In signis r pdigijs r virtutib?. virtutes eni respiciūt op a miraculoz

f quis ergo de se securus.

Et ne magnitudo reuelationuz

extollat me: dat? est mihi stimulus

carnis mee angelus sathane: qui

me colaphiget: Propt? qd ter dō

minū rogau vt discederet a me:

et dixit mihi: Sufficit tibi gratia

mea. Hā vir? i infirmitate pficif

Libeter igif gloriabor i infirmi

tatibus meis: vt inhabitet in me

vir? chusti. Propter qd placeo

mibi: i infirmitatib? meis: in p

melis i necessitatib?: in psecutiōi

bus: i angustijs p xpo: Cū eni in

firmoz: tūc potēs sū. Fact? sum

insipiens: vos me coegistis. Ego

eni debui a vobis comēdari. Hi

bil eni min? feci ab his q sunt su

pza modū apostoli. Tametsi ni

hil suz: signa tñ apostolat? mei fa

cta sunt sup vos in omi patientia:

in signis r prodigijs r virtutib?.

f in supbiā. a f a deo. f ad meam vilitatem

b s de? ad pseruationē humilitatis inistr. diabo

c s qui solus potest.

d s q grauitur colaphizabar. f qz grauis est me

e s q dedit f in omnib? sufficere q dedit etiaz

f s melius mihi puidēs. b f qñ debet tibi suffi

g s q dedit f in omnib? sufficere q dedit etiaz

h s q dedit f in omnib? sufficere q dedit etiaz

i s q dedit f in omnib? sufficere q dedit etiaz

k s ad hoc datus.

l s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

m s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

n s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

o s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

p s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

q s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

r s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

s s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

t s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

u s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

v s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

w s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

x s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

y s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

z s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

aa s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ab s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ac s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ad s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ae s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

af s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ag s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ah s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ai s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

aj s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ak s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

al s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

am s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

an s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ao s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ap s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

aq s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ar s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

as s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

at s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

au s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

av s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

aw s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ax s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ay s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

az s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

ba s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

bb s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

bc s q ad h dare nō solū i his gliabor: sz r placeo

Glo. ordi. Ad Corinthios II Ca. XIII Replica

Et no egerit pe. Aug. i homel. No sufficit mores i meli/ us comutare: r a malis recedere: nisi r de his q facta sunt sa/ tisfiat dno p penitentie dolore p humilitat/ gemitu p contriti cor/ dis sacrificiu coopantib/ elemosynis. **Ca. XIII**

Eno emendat no debet eis par/ ci. c An experimētū. Mor/ dūte se pte psonae dei tribuere qd i nob fac: sic apls locutioez ipaz illi tri/ buit: cui/ mūere loqba. i. xpo. d q s/ dit: d Qui i vob. No infirm/ s po/ tes apparuit cū dona dedit. Qd exp/ tit: ne dubitē se ab eo posse puniri.

Nico. de lyra

A He itex. resumat. Timeo. postitū s. He itex cū venero ad vos humiliet me de/ apud vos. i. mentē meā affligi pmitrat. b Et lugeā multos ex his q an peccauerūt. i. an scpturā h/ eple. c Et no ege. pe. sup imūdiā. i. pctō ptra naturā. d Et fornicatiōe. sim/ plici q ē soluti cū soluta. e Et impu/ dicitia. i. violatiōe virginit. et dicit:

Lugeā. qz sic glia patr/ ē fill/ sapiēs: ita malicia filioz dat patri materiam lugendi. In ca. xij. vbi dicit in po/ stilla: Sive in corpore siue e/ corpus.

Additio. i.

Hec verba apli curz dicit: Sive in corpore siue e/ corp/ rē. diuersimo de a diuersis exponunt prout in scda scda. q. clxxv. ar. vj. in corpe qstionis int qz exponēs ponit h/ q i postil. rē. Aug. sup h/ cū. ad lras: vt i pdicto ar/ ticulo r videt mag/ cōsona lre. In eodē ca. vbi dicit in postilla. Et audiuit arcana verba rē.

q. 22. q. 1. c. sic eni anie sicut.

Additio. ii.

Ex B qd dicit h. Et audiuit ar/ cana xba non videt haberi q aplus vidit diuinā cēntiā. Diuina e/ essentia nō vere significat p arcana xba: cū in diuis tū vniū xbu est nō aut plura. Sitr ex B qd sequit: Que non lz hoi loq nō h/ q arcana illa erāt incōprehensibilia seu inenarrabilia: de ta lib/ enī non dixisset q erant arcana q pōt explicare seu enar/ rare. Sz cū dicit: Que nō lz pot/ arguit oppositū. i. q si licuit/ set loq potuisset ea enarrare vñ ad habēdū sniam hui/ dicit. Et audiuit arcana xba. Considerādū ē q sic scitū Tho. in pma pte. q. xij. arti. ix. i rñsiōe pmi argumēti ponit aliq sunt potētie cōstitutue q ex spēs/ pmo pceptū alias formare pnt: r sic paulus v/ h/ cūq/ ali/ vidēs deū ex ipa visioe cēntie diui/ ne pōt formare i se similitudines rez q in cēntia diuina vident/ remāsert etiā post qd dicit cēntiā diuinā videre d qd/ pōt in/ telligi illud apli. Audiuit arcana xba: r qz illa erant secreta lz enarrabilia: id de ipis dicit: Que nō lz hoi loq. q. d. si licuit/ set loq explicaret illa: nec mix q paulus talia secreta p/ vifi/ onē diuine cēntie i memoria retinisset cū etiā pphē aliq sibi reuelata i secreto custodiebat vt ptz Esa. viij. r Dan. vlti. Et qz ista visio q vident/ res p spēs sic pceptas est valde minora visioe q res vident/ i deo: id istā visioe vocat auditū. d. Au/ diuit archana audit/ enī ē sensus mioris pfectiōis q visus. Si aut qrit vñ habuit Aug. q paulus vidit diuinā essentia si ex verbis pdictis. i. audiuit arcana xba rē. h nō h/ Dico q snia Aug. habet ex B q paulus testat in eodē ca. se fuisse raptū ad paradisu. p qd intelligit fm glo. celū empyreū vbi angeli r sancte aie fruunt/ dei pteplatiōe: ad qd celum seu pa/ radisu cū dicit se raptū significat q de/ ondit ei vitā in q vi/ dendus i eternū a beatis: q quidē vita solū pstitit i clara di/ uine cēntie visioe. vñ ex B ostēdit q paulus vidit diuinā es/ sentia: ex q pma beator/ vidit r h fuit pnosticant/ de paulo: Act. ix. cū de eo xps dixit ananie: Ego enī ostēdā illi quāta oporteat eū p noie meo pati. ex B ei q pma beator/ vidit ra/ ptus i paradisu manifeste fuit ei ostēsus q nō sūt cōdigne passi/ ones hui/ secl/ ad futurā gloriā q reuelabit i nobis: ad Ro. viij. Ex q manifeste ostendit quāta oporteat euz pati p noie xpi facio. In ca. xij. vbi dicit r raptu pau/ xpi rē.

Replica.

li illū passum exponit postillator: sic bea/ tus

tus Aug. q videlicet i illo raptu viderit diuinā cēntiā Bur. libēter obijceret: sz qz vidit factū illud nō tam postil. q beati Aug. vix potuit abstinere mor/ debilib/ rōnibus. Pmo ar/ guit q nō pōt haberi ex B aplm vidisse diuinā essentia qd di/ citur: Audiuit arcana xba: cū ibi sit vnicū verbū non verba

vos. He iterū cū venero humili/ et me de/ apud vos: r lugeā ml/ tos ex his q an peccauerūt: et nō egerūt penitentiā sup imūdiā: r fornicatiōe et impudicitia quā gesserunt. Ca. XIII

Ege tertio hoc venio ad vos vt in ore duoz v/ triū testiū stabit omne verbū. Prediti enī et pdico vt psens vob r nūc absens his q an peccauerūt r ceterl omi bus qm si venero itex nō parca. An experimētū qritis eius qui in me loquit/ christ/ Qui i vobis

Ege tertio hoc venio ad vos vt in ore duoz v/ triū testiū stabit omne verbū. Prediti enī et pdico vt psens vob r nūc absens his q an peccauerūt r ceterl omi bus qm si venero itex nō parca. An experimētū qritis eius qui in me loquit/ christ/ Qui i vobis

Ege tertio hoc venio ad vos vt in ore duoz v/ triū testiū stabit omne verbū. Prediti enī et pdico vt psens vob r nūc absens his q an peccauerūt r ceterl omi bus qm si venero itex nō parca. An experimētū qritis eius qui in me loquit/ christ/ Qui i vobis

Apparet obiectio tentatiua: dicit tū ad eam q quis sit in diuinis tū vnicū verbū psonale: sūt tū ibi plura relucētia in essentia diuina: q est fm beatus Aug. plena oim rationū vinctū quē artifex respiciens ne videret irro/ nabiliter opans: alia rōne cōdidit ho/ minē alia rōne equū. rē. Ille ei rōnes bona similitudinē verba dicit pnt qz i/ gnificatiua: hec autē dicit apls se in es/ sentia diuina audisse. i. vidisse. vñ pōt haberi aplm vidisse diuinā essentia: qz nō potuit videre id in q relucēt sūt nemo pōt videre formas resultantē in speculo si videat speculū. scdo mo/ uetur q nō pōt h/ aplm vidisse diui/ nam essentia r hoc qd dicit: Que nō lz homini loqui. pot/ enī dixisset. q nō potest hō loqui. id ex illa lra pot/ ha/ betur: dicit Burges. q nō vidit di/ uinā essentia qz sonat si liceret loqui qd posset qd de essentia diuina ipossi/ bile. Ad qd dico q sicut diuina essen/ tia ē visibilis ab hoie: ita enarrabilis nō est aut visibilis qm videri pōt: qz tūc hō infinitū i finite videret r ad q/ te sicut de/ se videt: hoc aut ipossibile ē: ita etiā ab hoie iexplicabile ē vide/ licet ad plēnū. si enī hō cēntiā explica/ re posset qm dicitibilis ē: posset ex cēn/ tia diuina vifa generare verbū substan/ tie eiusdē psonale: sic enī solus pat/ explicat dīcēdo xbus: si igif aplo licuit/ set vtiq/ loq potuisset ea q vidit. Sed illud qd vidit simplr inexplicabile est sicut ab hoie etiā visibile vt dictū est. Istam rātionē pbat Burges. p sanctū Tho. pte. j. q. xij. put hic enī allegat: Rndeo aut ad oēs Bur/ ges. tentatiōes simul: q si ex vna pte lre nō haberet paulū vi/ disse diuinā essentia. put arguit: habet tū ex summa lre totali videlicet: qz rap/ ad paradisu. i. locuz bñdictū: qz audiuit arcana: qz audita loq nō licuit rē. Id qd Burges. dicit pno/ sticatā illā apli visioe: nō videt multuz rōnabile: qz cum dicit: Ego ostendā illi qm oporteat eū p noie meo pati. ex hoc nō habet q de/ ostenderit ei essentia suā: qz citra visioem diuine potuit ostendere ei p spiritū vel alia visioe cūcta p eū sustinē/ da. Etiā visis qcumq/ modo passionib/ oim sanctor/ nō solum apli nō sequit/ essentia diuinam beatissime r clare vifaz: qz nō sūt cōparabiles passioes tpales ad gloriā sempiternā: aut enī idē apls ad Ro. viij. No sūt cōdigne passioes rē. Ca. XIII

Ege tertio h/ v. Post q apls mlta locut/ ē ptra falsos aplos: hic pñr inuehit ptra cōplices suos. Et diuidit in duas. qz pmo vituperat falsis pphet/ liberates. scdo cōmendat in vera doctrina persistētes. ibi: De cetero fratres. Pma i tres. qz pmo cōminat eis snie seu eritatē: scdo decla/ rat suā iudiciariā potestātē. ibi: An experimētū. tertio inducit eos ad correctionē. ibi: Vosmetipsos. Circa pmi dicit: Ecce ve/ nio. i. cito veniā psonalē: g Tertio hoc venio. non qz bis af/ fuisset: sz qz semel fuerat r itex semel parat/ fuerat vcnire. sed impedimētū fuerat ex pte ipoz. b Et in ore duoz rē. i. sacu/ santū vel testificatiū: i Stabit omne xbu. ad puniēdū ac/ ter sic puctos. k Prediti enī r pdico. i. moneo pmo et se/ cūdo. debet enī monitio pcedere sniam: vt p h reducant/ pec/ catores ad vitatez. q si monitio nō sufficit: seraf snia: ne mali mag/ isolecat. l Qm si ve. itex nō parca. peccati enī semel parcēdū ē. sz si reciduat adhiberi debet punitio: ne facilitas venie incētū pbeat delinqndi. m An experimētū. qz posset aliqz querere q an tē sit puniēs nos. id pñr hic ostēdit suaz iudiciariā potestātē a xpo sibi cōmissam: dicens: An experimē/ tū qrit/ rē. q. d. sic q rēdo qrit/ expri/ coratē xpi loquet/ in mer/ qz qd dīco v/ facio ad istructiōez v/ cōrectiōez v/ az autē xpi facio. n Qui i vo. nō infir. rē. q. d. B x/ xpi i me existē/ sat/ declarata ē in vobis p miracula vobis exhibita.

* Nam et si

Vertical text in the right margin, likely a continuation of the text or commentary from the adjacent page.

Et **MA** et nos infirmi. **Quia** et si p[ro]p[ter] infirm[um] **MA** et nos multo minores lz infirmi i illo. lz ad imitatione[m] ei[us] multa patimur a p[ro]f[er]is: t[ame]n viuemus. i. potestare habebimus p[ro] eu[m] i vobis iudicandis. **Vel** viuemus in eo. i. in sibi beatitudine cu[m] eo et hoc in x[rist]o dei: q[uo]d tale e[st] vobis. i. in co[n]suetudine v[est]ra b[ea]ta. In vobis. **Et** erga vos: mors illata a p[ro]f[er]is vita est erga credentes: q[uo]d x[rist]o dei resurgens viuere cu[m] x[rist]o. **Oramus** aut[em] de[um]. **Hoc** orat apl[us] vt his b[ea]t[is] ag[er]ent[ur] in eis corrip[ti]o[n]da no[n] inueniant: et sic reprobi appareant. **Probati** eni[m] vident[ur] dum iudicant p[ro]f[er]os. **Sic** q[ui] si no[n] sint q[ui] iudicet[ur] celsante auctoritate quasi reprobi vident[ur]. **In** telligenda est hic gratia dei qua sola homines liberant a malo: et sine q[ua] nullu[m] p[ro]f[er]us siue cogitatio siue volendo: amando siue agendo faciunt bonu[m]. **MA** solum vt monstrat ip[s]a q[uo]d faciend[um] scilicet veritatem vt p[ro]stante ip[s]a faciunt cu[m] dilectio[n]e. **Mane** igitur inspiratio[n]em bone voluntatis et op[er]is posebat apl[us] corinthiis eius dicebat: **Oramus**. **Vt** no[n] ait monem[us]: **Quia** sciebat hec o[mn]ia no[n] valere q[uo]d plantado et rigando faciebat in aperto: nisi p[ro] illis exaudiret orant[em]: q[uo]d dat incrementu[m] in occulto. **MA** enim nihil voluntas nostra agit: s[ed] sola no[n] sufficit. **Valuit** q[ue] dicere oramus: vt ip[s]az gratia co[m]mendaret: vt intelligeret illi quado no[n] faceret aliquid mali no[n] solum sua voluntate se vitare malum: sed adiutorio dei adimplere q[uo]d iussu[m] est. **Ergo** quado p[ro]cipitur: agnoscite voluntate[m] arbitrii. **Quado** oratur quod p[ro]cipit: agnoscite gratie beneficium. **Reprobi** simus: **Id** est apparemus reprobi: no[n] habentes q[uo]d vindicemus vel dijudicemus. **MA** in destructionem. **MA** non destruantur qui corriguntur: sed correcti edificentur. **MA** dicitur: **Id** est tam bene operamini vt veru[m] gaudiu[m] habere possitis.

non infirmatur: sed potes est in vobis. **MA** et si crucifix[us] est ex infirmitate: sed viuere ex virtute dei. **MA** et nos infirmi sumus in illo: sed viuemus in eo ex virtute dei in vobis. **Uosmetip[os]** tentate si estis in fide: ipsi vos probate. **An** no[n] cognoscitis vosmetip[os]: quia christus iesus in vobis e[st]: nisi forte reprobi estis? **Spero** aut[em] q[uo]d cognoscitis: quia nos no[n] sum[us] reprobi. **Oramus** aut[em] de[um] ut nihil mali faciat[is]: no[n] ut nos probati parcamus: sed vt vos q[uo]d bonu[m] est faciatis. **MA** os aut[em] vt reprobi simus. **MA** non enim possumus aliquid aduersus veritatem: sed pro veritate. **Baudemus** enim quonia[m] nos infirmi sumus: vos aut[em] potentes estis. **Hoc** et oramus v[est]ram p[ro]sumatione[m]. **Id**eo eni[m] hec absens scribo: vt no[n] p[re]sens durius agam s[ed] potestatem quaz domin[us] dedit mihi in edificatione[m] et no[n] in destructione[m]. **De** cetero aut[em] gaudete fratres: p[er]fecti estote: exhortamini pacis et dilectio[n]is erit vobiscu[m]. **Salutate** inuicem i osculo sancto.

MA et si crucifix[us] est. i. x[rist]us. **b** Ex infirmitate. ex nobis assumpta. **c** S[ed] viuere. eternaliter. **d** Ex virtute dei. est eni[m] ver[us] ho[m]o et verus de[us]. **e** **MA** et nos. qui x[rist]o p[ro]formamur. **f** Infirmi sum[us] in illo. i. tribulatio[n]es sustinem[us] p[ro] illu[m]. **g** S[ed] viuemus cu[m] illo. i. i gloria b[ea]ta. **h** Ex virtute dei i vobis. i. p[ro] qua vobiscu[m] resurgem[us]. **i** aliter etia[m] exponit. **MA** et nos infirmi t[ame]n. i. lz sum[us] infirmi ex humana co[n]diti[n]e: t[ame]n ex virtute dei sumus potentes inter vos p[ro] operatione[m] miraculo[rum]. **k** **Uosmetip[os]** tentate. **l** Die inducit eos ad correctio[n]e[m]. et sec[un]do remouet quandam falsam suspitione[m]. **ibi**: **Oramus** de[um]. **lira** p[ri]mu[m] dicit: **Uosmetip[os]** tentate. i. facta v[est]ra examine ante q[uam] venia[m] ad vos iudicandu[m]. **k** Si estis in fide. **l** **Ipsi** vos p[ro]bate. q[uo]d. **h** potestis facere. **id** subdit: **m** **An** no[n] cognoscitis vosmetip[os]: q[uo]d iesus christ[us] in vobis est. q[uo]d. **d** potestis cognoscere si christ[us] est in vobis per veram fidem. **n** **MA** si forte reprobi estis. **o** fide carendo. **o** **Sed** co[n]tra **h** obijcit: q[uo]d eius christ[us] sit in ho[m]i[n]e p[ro] charitate. **o** videt q[uo]d apl[us] dicat q[uo]d ho[m]o possit se scire habere charitate[m]. **o** co[n]tra illud q[uo]d habet **lira**. **ix**. **MA** nemo scit v[est]r[um] amo[re] vel odio dign[us] sit. **o** **Dicend[us]** q[uo]d christ[us] habitat in ho[m]i[n]e dupliciter. **o** **MA** no[n] solum ad intellectu[m]. et sic habitat in eo p[ro] fidem informem: qua[m] potest homo scire certitudinaliter se habere quia potest se tenere illa[m] fidem qua[m] tenet ecclesia. **o** **MA** modo habitat in ho[m]i[n]e s[ed] ad affectum. et sic est in eo p[ro] charitatem de qua no[n] potest scire certitudinaliter nisi per reuelatione[m]. potest t[ame]n cognoscere p[ro] co[n]iecturaz. et sic dicend[us] q[uo]d apl[us] sic loquit[ur] hic de inhabitatione christi per fide[m] informem. si loquat[ur] de cognitione certa vel co[n]iecturali si intelligat de inhabitatione p[ro] charitatem. **o** **Spero** aut[em] q[uo]d cognoscitis. p[ro] miracula facta per nos. **p** **Quia** nos no[n] sum[us] reprobi. i. dicentes co[n]traria veritati. **q** **Oramus** aut[em] de[um]. **o** **Hic** remouet falsam suspitione[m]. **o** **dixerat** eni[m] eos esse reprobos si x[rist]us no[n] esset in eis. et hanc sententia[m] sub dubio reliquerat. **o** **ideo** possent opinari q[uo]d vellet eos esse reprobos. vt sic in eis durius iudiciu[m] exerceret ad ostentatio[n]e[m] sue potestatis: q[uo]d remouet dicens: **Oramus** aut[em] de[um] vt nihil mali faciatis. q[uo]d. **o** **optamus** bonu[m] v[est]stru[m] et no[n] malu[m]. **r** **MA** vt nos p[ro]bat. i. p[ro]fecti et magni. **s** **Parcamus**. i. appaream[us] in punitio[n]e malo[rum] v[est]ro[rum] supple orantes. **t** **Sed** vt vos q[uo]d bonu[m] est faciatis. ita q[uo]d nihil puniend[um] sit in vobis. **v** **MA** os aut[em] vt reprobi sumus. i. quali amittentes potestare punitendi p[ro] v[est]ram innocentia[m]. q[uo]d vbi no[n] est culpa: punitio non habet locu[m]. **id** subdit: **x** **MA** ossum[us] eni[m] aliq[uo]d aduersus veritatem. punitedo innocentes. **y** **Baudem[us]** eni[m] quonia[m] nos infirmi sum[us]. i. no[n] habetes potestare punitedi vos no[n] p[ro]pter defectu[m] potestatis a p[ar]te n[ost]ra: s[ed] p[ro]pter innocentia[m] v[est]ra[m]. **z** **Hoc** et oramus v[est]ra[m] co[n]sumatione[m]: id est beatitudinis v[est]re perfectione[m] in qua totum desiderium hominis co[n]summat. **subdit** aut[em] dicere innocentie ratione[m]. **d**. **a** **Id**eo eni[m] hec absens scribo. vt corrigatis vos ante aduentu[m] meu[m]. **b** **Et** no[n] p[re]sens durius agam. aspere corrigendo. si q[uo]d absit vos incorrectos inuenero. **c** **De** cetero. **o** **Hic** co[m]mendat et co[m]solat p[ro]f[er]os in doctrina fidei. et p[ri]mo ponit suam exhortatione[m]. **o** **sec[un]do** eor[um] salutatione[m]. **ibi**: **Salutate**. **lira** p[ri]mu[m] dicit: **De** cetero fratres. in veritate fidei p[ro]f[er]entes. **d** **Baudete**. ad virtuosu[m] eni[m] p[ro]tinet d[omi]n[u]m virtutu[m] opibus gaudere. p[ro]fecti estote. i. ad p[ro]fectione[m] consequenda[m] tendite. q[uo]d sicut nauis in flume posita p[ro] aque motu[m] descendit nisi remige[m] in x[rist]u[m]: sic aia ex corruptione carnis et prouitate ad malu[m] co[n]tinuo descendit a p[ro]fectione nisi co[n]e[n]t in co[n]trariu[m]. **e** **Exhortamini**. i. uiceq[ue]stu[m] ad bonitate[m] affect[us]. **f** **Idem** sapite. q[ui]ntum ad illuminatione[m] intellectus. sicut eni[m] me[m]bra mutuo se inuicem naturalit[er] p[ro] colligatione[n] nature. sic fideles p[ro] colligantia[m] charitatis debet mutuo se inuare. **g** **MA** ce habete. qua[m] x[rist]us hereditarie vob[is] p[ro]seruanda[m] reliquit **Job**. **iiii**. **MA** ce mea[m] do vobis. **h** **Et** deus pacis. i. dator et amator pacis. **i** **Et** dilectionis. q[uo]d charitas co[m]comitatur veram pacem: eo q[uo]d p[ro] charitate[m] deus est in homine et ip[s]e in eo. **k** **Erunt** vobiscu[m]. p[ro] g[ra]m in p[re]senti et gloria[m] in futuro. **l** **Salutate**. **o** **Hic** vltimo ponit eor[um] salutatione[m] dicens: **Salutate** inuicem in osculo sancto. **o** **osculu[m]** eni[m] est signu[m] vnitatis. fideles aut[em] debent

Et gratia

